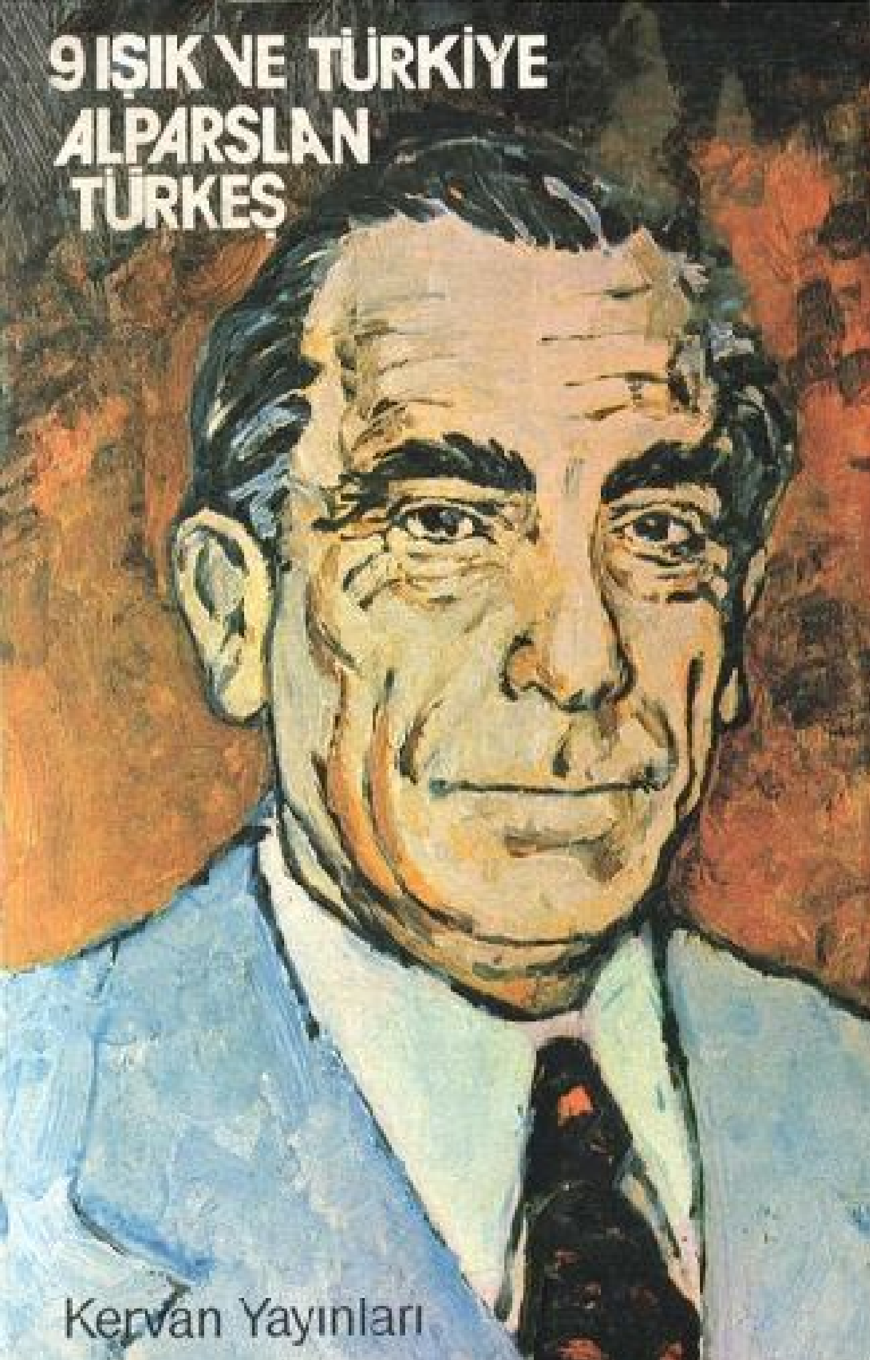

9 IŞIK VE TÜRKİYE
ALPARSLAN
TÜRKEŞ
Kervan Yayınları

KERVAN YAYINLARI

ANILAR BELGELER BİLGİLER DİZİSİ

Kapak Düzeni: KARAKAYA

KERVAN YAYINLARI

KERVAN KİTAPÇILIK BASIN SANAYİ VE TİCARET A.Ş.
Londra Asfaltı Tercüman Tesisleri Topkapı - İstanbul

Bu kitap
Kervan Kitapçılık Tesislerinde
hazırlanmış ve basılmıştır.

DOKUZ IŞIK VE TÜRKİYE

ALPASLAN TÜRKEŞ

1976
İSTANBUL

BİRİNCİ BÖLÜM

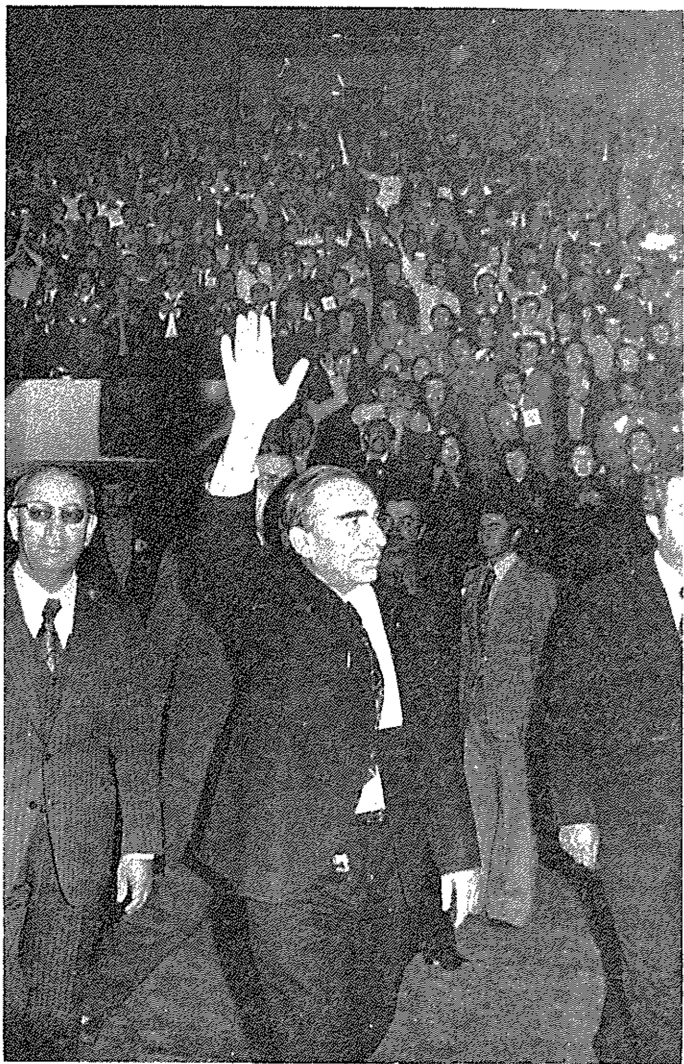
GİRİŞ

Gaye olarak düşündüğümüz şeyi evvelâ belirtmek ve ondan sonra bu gayenin gerçekleşmesini sağlayacak yolları görüşmek isabetli olacaktır. Gaye Türk Milletini, insanca usullerle, en kısa yoldan, kendi gücüyle ayakta durabilecek, kuvvetli, müreffeh, mutlu, hak ve şereflerine sahip bir millet haline getirmek ve modern uygarlığın en ön safına geçirmektir.

İnsanlar nasıl her şeyden önce kendi kendilerine hürmetkâr olmak, kendi benliklerini hürmet duygusu ile hissetmek mecburiyetinde iseler, milletlerin de kendi kendilerine hürmetkâr olmaları, kendi varlıklarına güvenmeleri ve kendi varlıklarına duyulan saygı ve güvenle çalışmaları sayesinde mutluluğa ermeleri mümkündür.

Bir insanın kendisine saygısı yoksa, kendini aşağı görürse, kabiliyetsiz hissederse, o insanın büyük iş yapması, içinde bulunduğu çevreye yararlı olması mümkün olamaz. Bir insanın bir hendeğe doğru «Ben bu hendeği atlayamam, gücüm yetmez, kabiliyetim yoktur.» endişesiyle ümitsiz ve tereddütlü gelirse, o hendeği aşamaz, atlayamaz. Bir insan kendine güvenerek «Ben kuvvetliyim, ben bu hendeği hiç yüksün-

meden atlayabilirim.» diye korkusuzca gelirse atlar. Zafer, hiç bir zaman mahvolduklarını zannedenler tarafından kazanılamaz. Milletlerin hayatı da böyledir. Milletler kendi varlıklarının değerini hissederler, kendi kudretlerine inanç duyarlar, kendi izzetinefislerini her şeyin üstünde tutabilirler ve kendi varlıklarına saygı duyarlarsa, uygarlık âleminde büyük varlık gösterirler, büyük eserler meydana getirirler ve aynı zamanda kendi toplumları içinde yaşayan bütün insanları mutluluğa, refaha erdirirler. Bundan dolayıdır ki, biz prensiplerimizin başına milliyetçiliği koyuyoruz.

Bütün Türk milleti adına, daima daha iyiyi arayacağız. Daha olguna varmak için tedbirler düşüneceğiz.

GÖRÜŞ

Dünya üzerinde insan toplulukları milletler halinde, ayrı ayrı devletler halinde yaşıyagelmişlerdir. Bugün de, dünya üzerinde birçok devletler bulunmakta ve bunların yönetiminde birbirinden; sosyal ve fizik yapı itibariyle, tarih itibariyle farklı milletler yaşamaktadır. İnsanlığın ahengi ve tarih boyu meydana getirdiği medeniyetler, ayrı ayrı milletlerin birbirleri arasında yaptıkları yarışmaların birbirlerine tesir ederek, birbirlerine birçok yeni fikirler vererek, yeni görüşler vererek, gerek kültür alanında, gerek ilim alanında alış veriş yapmaları sonucunda, insanlık tarihinin çeşitli ileri medeniyetleri meydana gelmiştir.

Ayrı ayrı milletlerin kendi özelliklerinden kuvvet alarak giriştikleri yarışmalar, mücadeleler insanlık tarihinde sıçramalara da sebep olmuştur. İnsanlığın medeniyet tarihinde yeni çağların açılmasına, yeni gelişmelerin meydana çıkmasına da sebep olmuştur.

Birçok farklı iddialara rağmen, dünya üzerindeki gerçek böyle olmaya devam etmiştir. Bugün de Enternasyonalizm iddiası arkasında bir takım farklı rejimlerle ortaya çıkmış olan milletlerin, devletlerin uyguladıkları politika ve takip ettikleri tutum kendi iddialarını fiilen yalanlamış bulunmaktadır. Bunun en açık misalleri-

ni komünist memleketlerin birbirleriyle olan münasebetlerinde ve tutumlarında görmekteyiz. Meselâ; ilk başlangıçta Yugoslavya ve Sovyetler Birliği arasında patlak vermiş olan anlaşmazlık ve daha sonra komünist dünyanın iki büyük devleti olan Çin - Rusya arasında meydana gelen anlaşmazlık bu görüşü ortaya koymuştur. Bu devletlerin hepsi Marksist felsefeyi benimsemiş ve komünist bir rejim kurmak iddiasında bulunmuş olmalarına rağmen, Enternasyonalizm'i esas aldıklarını ilân etmiş bulunmalarına rağmen, dünya proletarya işbirliği iddialarını ileri sürmelerine rağmen, birbirleri ile kanlı bıçaklı olacak derecede anlaşmazlığa düşmüşlerdir.

Bugün Sovyetler Birliği ile Komünist Çin sınırı boyunca her iki tarafın, sayısı milyonları aşan ordularını birbirlerine karşı yığdıkları herkes tarafından bilinmektedir. Her iki devlet birbirlerine karşı bir savaş hazırlığı yapmaktadırlar. Sık sık birbirlerini ağır ithamlarla suçlamaktadırlar ve bu davranışları birgün bir savaşa müncer olacak olur ise bunda hiç kimse şaşırmayacaktır. O halde milliyetçiliği inkâr eden ve Enternasyonalizm'i ileri süren, dünya proletarya işbirliğini ileri süren, Marksizm'i benimsemiş, aynı rejim altında yaşayan bu milletlerin, bu devletlerin birbirleriyle anlaşmazlığının sebebi nedir?

Bu sebep dünyanın kurulduğu günden beri değişmemis olan faktördür. O faktör de millet-

lerin kendi millî menfaatlarını sağlama gerçeğidir. Rus milleti bir ucu Büyük Okyanus'ta, diğer ucu Avrupa ortalarında bulunan büyük bir imparatorluk kurmuştur. Bu imparatorluğun içinde Rus olmayan birçok milletler, köle toplumlar olarak bulunmaktadır. Bu imparatorluğun doğu ve doğugüney parçaları eski Çin devletinin topraklarıdır. Bu toprakları Komünist Çin, Sovyetler'den istemektedir. İkisi de komünist olduğuna göre, kardeş rejim içinde yaşadıklarına göre ve Mao'nun Komünist Çin'i Sovyetler'den, eski Çarlık Rusyası'nın eski Çin İmparatorluğundan kuvvet kullanarak almış olduğu, zaptetmiş olduğu Çin topraklarının tekrar kendisine geri verilmesini istemiştir. Bu istek Sovyetler Birliği tarafından reddedilmiştir ve her iki tarafın arasında meydana gelmiş olan gerginliğin, anlaşmazlığın ana sebebi budur. Yani millî menfaatların çatışmasıdır. Çin kendisinden Çarlık Rusyası zamanında sömürgeci bir politikanın neticesi olarak Çarlık Rusya ordularının işgal ederek zaptettiği, kopardığı Mançurya gibi, Moğolistan gibi topraklarını geri istemektedir. Çarlık rejimine karşı olduğunu, Çarlık Rusya politikasını kabul etmediğini iddia etmiş olmasına rağmen komünist Rusya, Çin'in bu isteklerine karşı çıkmakta, bu toprakların kendisine ait olduğu iddiasını ileri sürmektedir ve topraklarını korumak için de Çin sınırı boyuna bir milyondan fazla Rus askerini yığmış, Rus zırhlı tümenlerini göndermiş ve a-

tom nükleer başlıklı Rus füzelerini yerleştirmiş bulunmaktadır. Komünist Çin de kendi topraklarını korumak, bir saldırı karşısında kendisini savunmak üzere aynı şekilde Rus sınırına milyonu aşan sayıda Çin askerlerini ve Çin silâhlarını yığmış bulunmaktadır. Bu gerçekler baştan söylemiş olduğumuz dünya realitesini açıkça gözlerimizin önünde yeniden canlandırmaktadır.

O realite nedir? O realite de dünya üzerinde insanlar millet toplulukları halinde yaşamaktadırlar ve milletlerin arasında devamlı bir yarışma, devamlı bir mücadele vardır. Bu mücadelenin, bu yarışmanın temeli her milletin kendi millî menfaatlarıdır. Her millet kendi milletini milriye götürmek, yükseltmek, ahlâkta, maneviyatta en üst düzeye çıkarmak, iktisatta, refahta dünyanın en refahlı toplumu haline getirmek çabası içindedir. Bu çabasını, başka milletlerin zararına olsa da, başka milletlerin sırtından olsa da sürdürmektedir. Milletlerin birbirlerinden lütuf beklеyerek, birbirlerinden merhamet ve şefkat umarak yaşamaları mümkün değildir. İnsanlar gibi milletler de kendi güçlerine ve kendi çalışmalarına güvenmek zorundadırlar. Bir milletin çıkarlarını koruyabilmesi ve kendi insanlarını refahlı, huzurlu, güven içinde yaşatabilmesi her şeyden önce kendisinin çalışmasına ve güçlü olmasına bağlıdır. Dünya üzerinde çok eskiden beri hüküm sürmüş olan ilke, kanun bugün de yine hükmünü sürdürmektedir. Bu ilke, bu kanun milletler

arasındaki münasebetlerde «Hak kuvvetindir» kanunudur. Haklı olanın kuvveti yoksa, hakkını alması, hakkını saydırması mümkün olamamaktadır. Eski çağlarda da mümkün olamamıştır. Bugünkü dünya üzerinde de mümkün olamamaktadır.

Gerçi insanlar, milletlerarası münasebetlerde, kişilerle devletler arası veyahut kendi devleti arasındaki münasebetlerde hakkı ve hukuku hakim kılmak için, adeleti hakim kılmak için birçok ileri adımlar atmışlardır. İnsan Hakları Beyannamesi ilân edilmiştir ve Birleşmiş Milletler Teşkilâtı kurulmuştur. Birleşmiş Milletler insan haklarının teminat altında bulundurulması için gayret göstermektedir. Fakat bütün bu ileri adımlara rağmen, yine de dünya üzerinde «Hak kuvvetlinindir» ilkesi hükmünü yürütmektedir. Bunun canlı ve acı misallerini çok uzağa gitmeden, geçmiş üç beş yıl içindeki olaylarda görmemiz mümkündür. Bunlardan birisi Pakistan'la Hindistan arasında birkaç yıl önce meydana gelmiş olan savaştır. Bu iki devlet arasında müzakere yoluyla, barış yoluyla anlaşmazlıkların giderilmesi mümkün iken ve bu yolun uygulanması gerekli iken, Hindistan kendi gücüne güvenmiştir ve Pakistan'a karşı üstün olan Silâhlı Kuvvetlerini kullanmıştır. Pakistan kendisini korumak için, topraklarını korumak için, haklarını korumak için Birleşmiş Milletler'den yardım istemiştir, Birleşmiş Milletler'e başvurmuştur, di-

ğer kendisine dost memleketlere, anlaşmalarla bağlı bulunduğu devletlere başvurmuştur, fakat hiç bir taraftan yardım görememiştir.

Ve Birleşmiş Milletler de Pakistan'ın Hindistan tarafından saldırıya uğramasını önleyememiştir. Bunun gibi başka misaller de vardır. Diğer misaller de: İsrail ve Araplar arasında meydana gelen savaşlardır. Bunu daha çoğaltabiliriz. Başka memleketlerde meydana gelen başka savaşlar da vardır. Bütün bunların hepsi, Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'nın kurulmuş olmasına rağmen, İnsan Haklar Beyannamesi'nin ilân edilmiş bulunmasına rağmen, bugün de dünya üzerinde değişmeyen realite olarak hakkın ancak kuvvetle savunulabileceği, ancak kuvvetimiz olduğu taktirde haklarımızın korunmasının mümkün olabileceği realitesidir. Bu gerçeği ortaya koyduktan sonra Türkiye'mizin durumunu incelemekte yarar görüyorum.

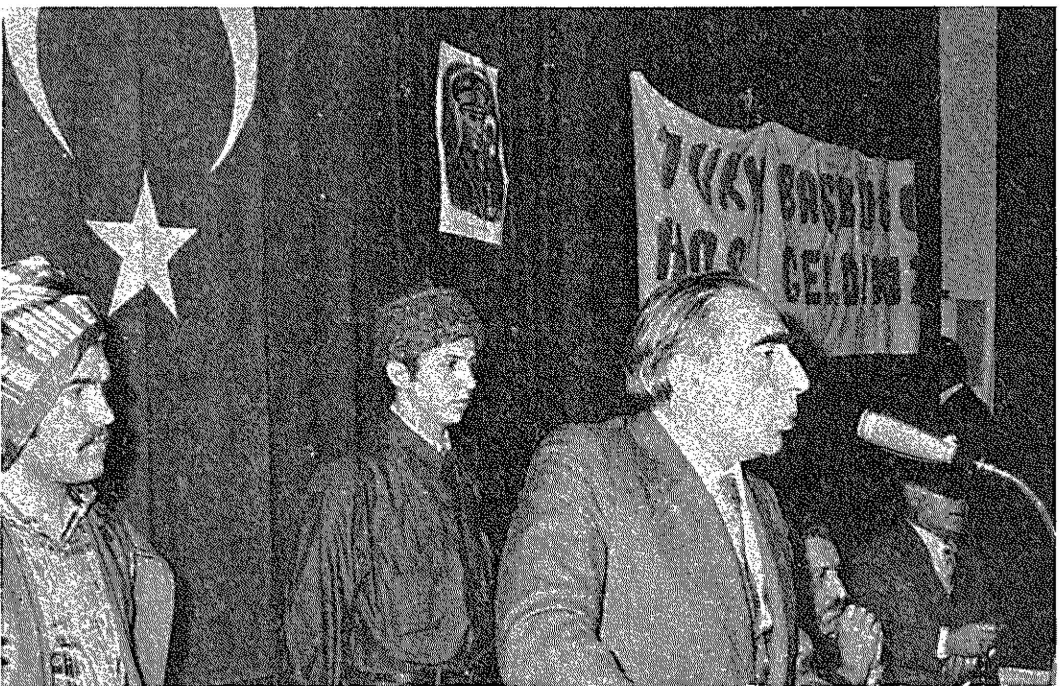
Dünya üzerinde milletler arasındaki münasebetlerde değişmeyen katı gerçek hak kuvvetindir ilkesi olduğunu söylemiştim. Türk milleti kişi olarak ve toplum olarak tarih boyu yaşadığı her çağda, hakkı ve adeleti birinci planda tutmuştur. Bugün de Türk Milleti olarak biz, hakkın kuvvetin olması, kuvvetin emrinde olması görüşüne karşıyız. Türk Milleti olarak biz daima adaletin ve hakkın, hukukun her şeyin üstünde yer alması görüşünde bulunan insanlarız. Büyük Atatürk'ümüz, Kurtuluş Savaşı'na başlarken hak kuvvetin

dir ilkesine karşı bu âlemde elbette bir hak vardır ve hak kuvvetin üstündedir, üstünde olmalıdır ifadelerini de kullanmıştır. Bizim millet olarak daima hakkı tutmamız, adaletten yana olmamız ve hakkın, hukukun, kuvvetin üstünde yer almasını istememiz, kuvvetin hakkın ve hukukun emrinde bulunmasını istememiz ve bunu doğru görmemiz dünya üzerindeki realiteyi değiştirmeye yetmez. Bizim iyi niyetimiz, doğru görüşümüz dünya üzerinde binlerce yıl hüküm sürmüş olan ve bugün de hüküm yürütmekte olan bu kaba, çirkin gerçeği değiştirmeye yetmez. Atatürk de, elbet bu âlemde bir hak vardır ve hak kuvvetin üstündedir, kuvvetin üstünde olmalıdır, demiş olmasına rağmen, mazlum Türk Milletinin haklarını kabul ettirebilmek için kuvvet meydana getirmeye ve kuvvet kullanmaya mecbur kalmıştır. Teşkil ettiği millî kuvvetlerle yeniden teşkilâtlandırdığı, kurduğu Türk Silâhlı Kuvvetleri'yle düşman silâhlı kuvvetlerini ezmedikçe Türk milletinin haklarını hiç kimseye kabul ettirememiştir. Bu sözlerimle bizim millet olarak gençlerimizin, aydınlarımızın kuvvetten başka hiç bir şeyi tanımamaları, kuvvete tapmaları görüşüne karşı olduğumuzu anlatmak istiyorum. Biz herşeyden evvel hakka, adalete saygılı ve hakkın, hukukun hakim olacağı bir toplum düzeni istediğimiz gibi hakkın hukukun ve adaletin gölgesiz bir şekilde hüküm süreceği bir dünya nizamı kurulmasını da istemekteyiz. Bü-

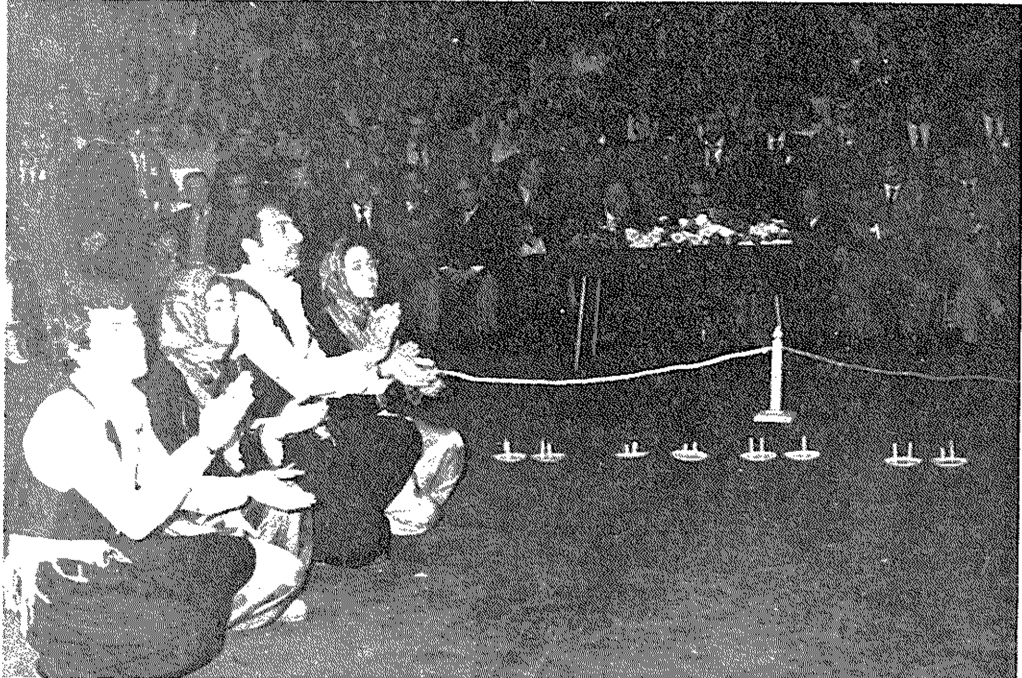
tün milletlere, bütün insanlara sadece hak, hukuk ve adalet esasları ile muamele sağlayacak münasebetleri bu esasa göre yönetecek bir düzenin kurulmasını istemekteyiz. Böyle bir düzenin gelmesini dilemekteyiz. Fakat bizim bu iyi niyetlerimiz, bu iyi dileklerimiz, bugün yeryüzünde hükmünü icra etmekte olan hak kuvvetindir ilkesini değiştirmeye yetmemektedir. Bunu değiştirebilmemiz için de, millet olarak bizim güçlenmemiz, kalkınmamız, güçlü sözünü gerektiği zaman her yerde kabul ettirebilecek bir varlık haline gelmemizle ancak mümkün olur.

Sanayileşme bir teknoloji ve bilim işidir. Dokuz ışık düzeninde ekonomi, 3 sektöre bölünecektir.

Türk milliyetçiliği, bütün Türkleri kardeş sayan bir düşüncedir.

Toprak reformu, ilk olarak parçalanmış, ufalanmış tarım topraklarının toplulaştırılmasını sağlayacaktır.

TÜRK TARİHİNE BAKIŞ

Türk milleti dünya üzerinde yaşayan milletler içerisinde en eski milletlerden birisidir ve milletimizin tarihi, çok şanlı olayların yer aldığı, büyük medeniyetlerin tarihidir. Milletimiz tarih sahnesinde göründüğü zamanlardan beri teşkilâtçılığıyla, çalışkanlığıyla ve bitmez tükenmez enerjisi, hareketliliğiyle kendini göstermiştir. Milletimizin tarihini iki bölüm olarak mütalâa edebiliriz. Bunlardan birisi Müslümanlığı kabul ederek İslâmiyete girmelerinden önceki dönemdeki tarihimizdir ki, bu dönem tamamiyle Orta-Asya'da cereyan etmiş bir dönemdir. Bu dönemde Asya'nın Hindistan ve batı bölümleri, batı uçları dışarda kalmak üzere, her köşesine kadar Türklerin yayıldığı ve büyük mücadelelerle büyük devletler kurduğu, büyük medeniyetler meydana getirdiği bir dönemdir. İslâmiyet'ten sonraki dönemi ise Türklerin batıya doğru yayıldıkları ve Batı Asya'da daha sonra Avrupa'da ve Afrika'da kendilerini gösterdikleri dönemdir.

İslâmiyeti kabul ettikten sonra, Türklerin Asya'da da faaliyetleri ve meydana getirdikleri birçok eserleri görülmüştür, devam etmiştir. Asya'da da yine birçok devletler kurulmuş, yayılmışlardır. O arada Hindistan'a da girmişler, Hindistan'da da Türk milletinin eseri olan medeniyet

eserleri meydana getirmişler ve uzun ömürlü devletler kurmuşlardır. Fakat Türk tarihinin en büyük devletleri ve meydana getirdiği en görkemli medeniyetleri Batı'da doğmuştur. Bu da Selçuklu İmparatorluğu ve Selçuklu İmparatorluğunu takip eden Osmanlı İmparatorluğudur.

Osmanlı İmparatorluğu, dünyanın en büyük imparatorluklarından biri olarak meydana gelmiştir. Üç kıt'a üzerinde yayılmış ve bugün de gözleri kamaştıran eserleriyle insanlığın tarihine yeni büyük bir medeniyet ilâve etmiştir. Türk milletinin Asya'nın en doğu kıyılarından, Avrupa'nın ortalarına, Sibirya'nın kuzeydeki buzlarından, Hint Okyanusu'na ve Çin Denizi'ne diğer taraftan Akdeniz'e, Afrika'ya ve Afrika ortalarındaki Büyük Sahra'ya kadar yayılan diğer taraftan da batıda Atlantik Okyanusu'na, Afrika'da Atlantik Okyanusu'na varan Avrupa'da Viyana'ya ve Polonya'ya kadar dayanan, Rusya'da Rus ovalarına kadar uzanan çok geniş bir saha içinde gösterdiği bu varlık, Türk milletinin sahip olduğu büyük enerjiyi ve medenî kabiliyeti, teşkilâtçılığı inkârı imkânsız şekilde ortaya koymaktadır. Zaman zaman milletimiz sadece yabancılardan veyahut milletimizin düşmanlardan garezlere, iftiralara maruz kalmamıştır. Kasıtlı olarak yürütülen propagandaların tesirinde kalan veya Türkiye'yi istilâ etmek üzere Türkiye'ye sokulmuş olan yabancı kültürlerin pençesine düşmüş olan birçok gafil Türk aydınının da ger-

çeklere tamamiyle aykırı yanlış ithamlarıyla, değerlendirilmeleriyle karşılaşmıştır. Zaman zaman milletimizin kurduğu bu devletlerin, bu imparatorlukların hiç bir şey ifade etmediğini ve pala sallayarak, kan dökerek tarihte kanlı bir iz bırakmaktan öteye bir mânâ taşımayan hareketler olduğunu söylemeye kadar varan davranışlar görülmüştür.

Bunlar akla, ilme ve gerçeklere hiç bir zaman uymayan görüşler ve sözlerden ibarettir. İlim ve ahlâk sahibi olmayan, inanç ve ülkü sahibi olmayan, teşkilâtçılık kudreti bulunmayan hiç bir toplumun devlet kurması, hele büyük medeniyetler meydana getirebilmesi ve büyük imparatorluklar kurabilmesi mümkün değildir. Türk Milletinin kurmuş olduğu devletler, kurmuş olduğu imparatorluklar hepsi ince hesaplara dayanan, derin bilgilere ve ilme dayanan plânlara sırt vermiş ve Türk'ün büyük teşkilâtçılık kabiliyeti ile yüksek ahlâk ve seciye ile, iman ile ve ülkücülük ile meydana gelmiş eserlerdir.

Bugün de dünyanın bu çağında da, hiç bir devlet sadece silâh gücüyle, sadece kan dökerek kurulamaz ve yaşatılamaz. Devletler, insan topluluklarının meydana getirdikleri en yüksek eserlerdir, en yüksek kurumlardır. Bu kurumların kurulabilmesi her şeyden önce o toplumların bir inanç sahibi olması, bir ülkü sahibi olması, yüksek ahlâk sahibi olması ve teşkilâtçılık gücüne sahip olmasıyla mümkündür. Kaldı ki in-

- Ülkücülerin bulunuşu, bir toplum için saadettir.

sanların teknikte henüz bugünkü ileri gitmediği eski çağlarda, motorun icad edilmediği, telli veya telsiz muhabere vasıtalarının bulunmadığı bir çağda, o zamanın bilinen dünyasının hemen hemen tümünü kendi hakimiyetleri altına alarak bu bölgede lekesiz, gölgesiz bir adalet nizamı kurarak kendi devletlerinin sınırları içindeki bütün insanları din, mezhep ve ırk, milliyet ayrımı gözetmeksizin hepsini ahenk içinde ve mutluluk içinde yaşatabilmek, milletimizin sahip olduğu yüksek vasıflarla ancak mümkün olabilecek bir başarıdır.

Bunlara işaret ettikten sonra bugünkü Türkiye'nin doğuşunu ele alacağız. Bugünkü Türkiye, Türk milletinin tarihi boyunca kurabildiği en büyük devlet olan, meydana getirdiği en büyük eser olan Osmanlı İmparatorluğu'ndan meydana gelmiş bir devlettir. Osmanlı İmparatorluğu üç büyük ideali gerek coğrafya üzerinde gerekse medeniyet yapısı içerisinde gerçekleştirmeyi hedef almıştır. Bunlardan birisi, aynı dine mensup olan insanların mutluluğunu sağlamak üzere ve bunların birliğini, beraberliğini sağlamak hedefini gütmüştür.

Diğeri ise, Türklerin birliğini, beraberliğini sağlamak hedefini gütmüştür. Diğeri de, bütün dünyayı bir birleşik dünya haline getirerek, yeryüzünde bir hak ve adalet nizamı tesis etme gayesini gütmüştür. Buna Osmanlı aydınlarının, Osmanlı yazarlarının eserlerinde Nizam-ı Alem

deyimi ile yer verilmiştir. Fakat Osmanlı devleti belirli sınırlara vardıktan sonra enerjisini kaybetmiştir. Enerjisini kaybetmesine sebep, ülküsünü ve gayelerini unutmuş veyahut bunlardan vazgeçmiş olmasıdır. Osmanlı imparatorluğu ilk büyük yenilgiye 1683 yılında, İkinci Viyana seferi sırasında uğramıştır. Viyana şehri önünde uğramış olduğu bu büyük yenilgi arkadan birçok felâketleri getirmiştir. Bu yenilgiyi değerlendirmek isteyen birçok Avrupalı devlet, Osmanlı devletine karşı mukaddes-ittifak dediğimiz bir ittifak kurarak Osmanlı'ya saldırmıştır. Bunun neticesinde 1699 yılında, ilk defa Osmanlı devleti yenilginin sonucu olan bir anlaşma imzalamaya mecbur kalmıştır; Karlofça Antlaşması dediğimiz anlaşmayı imzalamıştır. Bu tarihten sonra Türkiye Cumhuriyeti kuruluncaya kadar geçen iki yüz yirmi dört yıllık zaman içerisinde Osmanlı imparatorluğu yani Türk milleti, devamlı saldırılara ve devamlı yenilgilere ve felâketlere uğramıştır.

Bu iki yüz yirmi dört yıl içerisinde karşılaştığımız savaşların ve uğradığımız yenilgilerin her birisi o kadar acı, o kadar büyüktür ki, bunların bir tekine uğrayan bir milletin bunun acısıyla gözlerini şiddetle açması, uyanması, silkinmesi ve kendini bundan sonra gelecek felâketlere karşı koruyucu tedbirler bulma yoluna sevketmesi gerekir idi .Çünkü bundan sonra uğranılan birçok felâket devamlı toprak kaybedilmesine yol açmış ve o topraklarda yaşayan Türklerin imha edilme-

sine sebep olmuş, imha edilmeyenler düşman önünde göçe mecbur olmuşlar, evlerini, ocaklarını terkederek sefil, perişan düşman eline geçmemiş olan Türk topraklarına kaçmışlar ve bu göçler ayrıca birçok acı olaylara yol açmış, göçmenler, göçtükleri yerlerde hastalıktan, yokluktan, karşılaştıkları binbir felâketler içinde erimiş gitmişler, kısacası iki yüz yirmi dört yıl Türk milleti için devamlı felâket, ıstırap, acı yılları olmuştur. Fakat üzüntüyle belirtmek gerekir ki, bunların hiç birisi esaslı şekilde Milletimizin uyanmasını ve kendimizi kurtaracak yeni bir yaşama gücüyle bundan sonra meydana gelecek felâketlerden koruyacak bir silkinişe, bir çalışmaya, bir toparlanmaya götürmemiştir.

Bunun sebebini Türk Milletini idare eden ve Türk Milletine yol gösteren yöneticilerle, Türk aydınlarının tutumunda, zihniyetinde aramak gerekmektedir. Her felâketten sonra çekilen acılar unutulmuş veyahut halkın, Milletin ıstıraplarına sırt çevrilmiş, göz yumulmuş, belirli büyük merkezlerin lükse ve sefahate, eğlenceye dayanan, hayatı içinde gerçekleri unutma yoluna gidilmiştir.

Üst üste uğradığımız yenilgiler, özellikle onsekizinci yüzyılın sonlarına doğru, başta padişahlar olmak üzere, devleti idare eden Türk devlet adamlarında, bu felâketlerden kurtulmak için Batı'ya benzemek batının usullerini benimsemek fikirlerini doğurmuştur. Fakat gerek Türk devlet

Ahlaksız kişi, ahlaksız toplum mutlu olamaz. Böyle bir toplum kalkınamaz.

adamları olsun, gerek Türk aydınları olsun, batının gücünü meydana getiren temel fikirlerinin ne olduğunu, batının üstünlüğünü meydana getiren ana faktörlerin ne olduğunu esaslı olarak hiç bir zaman anlayamamışlar, tesbit edememişlerdir.

İlk zamanlarda Avrupa usulü ordu kurmak gerektiği sanılmış ve Avrupa usulü ordu kurulduğunda bizi yenilgiye uğratan batı ordularının karşısına çıkılabileceği sanılmıştır. Bunun için de yabancı ordulardan yabancı subay ve komutanlar getirtilerek Avrupa usulü ordu teşkil etmeye çalışılmıştır. Halbuki bir milletin hayatı bir bütündür. Bir milletin ordusu o milletin sosyal bünyesinden tamamiyle ayrı bir varlık olarak düşünülemez. Bir milletin ordusu o milletin özüdür ve kendi sosyal bünyesinin bütün özelliklerini taşıyan varlıktır. Bu sebepten batının gücünü meydana getiren ana fikirleri, ana görüşleri ve faktörleri görmek, buna göre Türk milletini yeniden teşkilâtlandırmak, Türk devletini teşkilâtlandırmak gerekmekteydi. Önceleri Fransa'dan getirtilen Fransız subay ve generallerin öncülüğünde yeni ordu teşkiline çalışılmıştır. Fakat bu teşebbüs Osmanlı devletini arka arkaya gelen yeni yenilgilere uğratmaktan da koruyamamıştır.

Fransızlardan sonra Alman subayları ve Alman generalleri getirtilerek Türk ordusu onların eğitimine ve onların görüşüne göre yetiştirilme-

ye çalışılmıştır. Bunlar tamamiyle yararsız olmuştur denilemez, fakat bu teşebbüslerin de Osmanlı devletini canlandırmaya ve Türk Milletini felâketlerden korumaya yetmediği görülmüştür. Çünkü esas mesele Türk toplumunu yeniden uyandırmak, ona yeni bir yaşama inancı vererek, yeni bir ülkü vererek, ahlâkta ve maneviyatta en yükseğe çıkarmak, ilimde, teknikte süratle en ileriye götürmek ve iktisaden kalkınmış bir varlık haline getirmek zorunluluğu vardır, fakat bu Osmanlı yöneticileri tarafından, Osmanlı aydınları tarafından bir türlü kavranamamıştır.

Daha sonra batı memleketlerinin ordularını taklitten, batının yüksek tabakasının, aristokrat tabakasının o günkü lüks yaşayışını, gösterişini taklide yönelmiştir.

Bu taklitçilik milletimizde kendini horlama, kendi kendini kabiliyetsiz görme ve Avrupa'yı üstün görme, üstün kabul etme, Avrupa'nın her şeyi yapabileceğine, bizim ise yapamıyacağımıza inanma yoluna götürmüştür. Yani insanlarımızın beyinleri ve ruhları manen zincire vurulma durumuna getirilmiştir. Bir insan kendisinin aşağı olduğuna inanırsa, inandırılırsa, bir insan başkalarının kendinden yüksek olduğuna inanır ve inandırılırsa, o insan en adi kölelik zincirine vurulmuş olur. Bu da insanları yaratıcı güçten mahrum eder ve çalışamaz, yararlı işler yapamaz duruma sokar. Bunun yanısıra batılı gibi yaşamayı taklit etmenin, batı taklitçiliğinin ya-

İnsan, kendisinin olan şeye sahip çıkar.

yılmasının sebep olduğu sonuç, tüketimin artması Türk toplumunun batılı gibi tüketici hale gelmesi, buna karşılık üretim aynı, eski binlerce yıllık doğulu üretim sisteminin devam etmesi şeklinde olmuştur. Karasapana dayanan, çiftçiliğe ve tarıma, ilkel tarıma dayanan bir üretim usulü süregelmiştir. Tüketiciliğin devamlı artması; tüketihiç bir gelişme olmaması, verimsiz, kısır bir üretimin sürdürülmesi, her geçen gün toplumumuzun daha çok fakirleşmesine, devletimizin daha çok zayıflamasına yol açmıştır.

Türk aydınları, Türk yöneticileri bu gerçekleri hiç bir zaman farkedememişlerdir.

Osmanlı İmparatorluğunun çöküşü milletimiz için çok felâketli dönemlerin yaşanmasına sebep olmuştur. Türk Milletinin son sığınağı durumunda olan Anadolu dahi, Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda her taraftan birçok düşman askerlerinin işgali altına girmiştir. Türk milleti ve Türk devleti adetâ tarih sahnesinden silinme, yok olma durumunda kalmıştır. Bu durum içinde Atatürk gibi müstesna bir büyük şahsiyet Türk milletinin başına geçme imkânını bulmuştur. Milletimizin kabiliyetlerini ve özelliklerini iyi tanıyan Mustafa Kemal Atatürk, milletimizin desteğini de sağlayarak, o günkü şartlara göre eldeki imkânları da gayet iyi değerlendirerek, milletimizin kurtuluş savaşını başlatmıştır; ve dört yıl syren bu savaşın sonunda bugünkü sınırlar içindeki Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni kurtarmayı, Türk milleti-

ni yeniden dünya üzerinde bağımsız bir varlık halinde yaşama imkânına kavuşturmayı başarmıştır.

Millî Kurtuluş Savaşımız, milletimizin canını dişine takarak büyük fedakârlıklarla, büyük kahramanlıklarla başardığı bir büyük mücadeledir. Bu mücadelenin başarılmasında Atatürk'le beraber, Atatürk'ün etrafında toplanan Türk aydınlarının ve Türk liderlerinin büyük payları, büyük hizmetleri olmuştur. Dört yıllık çetin mücadeleler, iç isyanlar, ayaklanmalar, dış saldırılar içinde geçen olaylardan sonra Lozan barışı imzalanarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti tarih sahnesinde Türk Milletinin yeni eseri, yeni varlığı olarak kendisini göstermiştir.

Cumhuriyet kurulduktan sonra eski hastalıklardan, eski dertlerden kurtulmak ve Türk milletini bir an önce güçlü, kalkınmış bir varlık haline getirmek, çalışmaları başlamıştır. Bugün Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana elli üç yıl geçmiş bulunmaktadır. Bu elli üç yıl içerisinde Türkiye'yi idare etmiş olan hükümetler ve çeşitli liderler, çeşitli iktidarlar ve partiler milletimizin kalkınması yolunda birçok işler başarmışlardır. Fakat yapmış oldukları işler elliüç yıl geçtikten sonra da Türk milletini henüz ileri batı milletlerinin seviyesine getirmeye yetmemiştir. Memleketimizi idare eden çeşitli liderler, çeşitli partilr daima kendilerinin büyük işler yaptığını

iddia etmişler ve kendi iktidarlarından önceki durumu ele alarak eski yıllara göre kendi dönemlerinde yeni bir takım eserler meydana getirdiklerini iddia etmişler ve böylece kendilerinin başarılı hizmetlerini anlatmaya çalışmışlardır.

Bunların hiç birisi Türkiye Cumhuriyeti'nin durumunu komşularıyla veya diğer ileri milletlerin durumlarıyla kıyaslayarak o milletlerle Türk milletini yarıştıracak duruma getirebilme yönünde ne ölçüde hizmet yaptıklarına değinmemişlerdir ve bugün de değinmemektedirler. Halbuki asıl dâva, bir iktidarın kendinden önceki iktidar zamanında mevcut olan tesislere **yenilerini** ilâve ettiği iddiasından daha önemli olarak, Türkiye'nin gerek komşuları ile gerekse diğer ileri milletlerle arasında bulunan geri kalmışlık mesafesinin ne ölçüde kapatılabildiği, ne hızla bu mesafenin kapatılma yoluna girdiğini tesbit etmektedir. Biz yaptığımız incelemelerde, üzülerek belirtmek istiyorum ki, çok acı sonuçlar tesbit etmiş bulunmaktayız. Türkiye her geçen gün, gerek komşularıyla, gerek ileri milletlerle arasındaki geri kalmışlık mesafesini azaltmak, küçültmek yerine bu mesafe daha da büyümektedir. Her geçen günde, her geçen haftada, her geçen ayda ve yılda Türkiye gerek komşularından, gerek ileri gitmiş milletlerden daha çok geriye kalmakta, geri kalmış bir duruma düşmektedir. Çünkü Türkiye'yi yönetenler, Türkiye ile ileri milletler arasındaki mesafeyi azaltmaya yetecek

ölçüde icraat yapmak hususunda başarılı olamamışlardır, olamamaktadırlar.

Bunun çeşitli sebepleri vardır. Bu sebeplerin en başında gelen husus Türk milletini, Türk halkını heyecanla harekete geçirerek kendi icraatlarına müttefik ve ortak haline getirememeleridir. Yöneticiler daima halktan uzak, halka gerçekleri anlatarak, hedefleri göstererek, halkı inandırarak bu hedeflere bütün varını yoğunu, enerjisini birlikte seferber edip bir an önce ulaşmak hareketine geçirememişlerdir. Bunun yanı sıra aydın, halk kaynaşması ve işbirliğini sağlayamamışlardır. Aydınlarımız hâlâ halktan uzak büyük şehirlerde, eğlence imkânlarının bol olduğu yerlerde, konforlu apartmanlarda, konforlu bir hayatın içinde bulunmanın peşinde ve zihniyetindedirler. Osmanlı imparatorluğu günlerinden beri Türk aydınları, Türk yöneticileri ile halkın yaşayışı arasında büyük fark vardır. Türk aydınları, Türk yöneticileri halkı horlamaktadır, halkı küçük görmektedir, halkın geri kalmışlığını, dini inançlarına dayalı olarak sürdürdüğü yaşayışını gerilik saymakta ve bundan dolayı vatandaşı beğenmemektedir. Halk da kendi yöneticilerini, kendi aydınlarını kendi derdinden anlamayan, kendi inançlarını paylaşmayan, kendi dinini, kendi ibadetlerini, kendisi gibi, kendisiyle beraber yaşamayan, kendisinden başka bir hayatı özleyen, başka bir hayatı yaşayan ve kendini horlayan insanlar olarak görmüştür ve görmektedir.

Bundan dolayı da kendini yönetenlere, kendi aydınlarına inanamamakta, güvenememektedir. Aydın-halk ikiliğini ortadan kaldırmadıkça, Türk milletinin aydın-halk birliğini ve işbirliğini, kaynaşmasını sağlamadıkça Türkiye'nin atılıma yönetilmesi mümkün olamıyacaktır. İleri milletlerle ve komşularımızla Türkiye'nin her geçen gün arasındaki geri kalmışlık mesafesinin daralmak yerine büyümesinin diğer sebepleri ise bir milletin gücünü meydana getiren ana faktörlerin anlaşılamamış olmasıdır: Bu ana faktörler şunlardır:

Her şeyden evvel bir milletin yüksek ahlâk duygusuna sahip olması ve yüksek bir manevi inanç taşıması gerekmektedir. Bunlarla beraber milletin kuvvetli bir milliyetçilik şuuru içinde bulunması ve kendi milletini kalkındırmak, kendi milletini ileri götürmek aşkı, isteği ve azmi içinde bulunması gerekmektedir. Bunlarla beraber bir milletin modern ilim ve teknikte hızla en yükseğe çıkması gerekmektedir. Bir toplumun hızla modern ilim ve teknikte en yüksek seviyeye çıkması, en ileri milletlere yetişmesi ise her şeyden önce süratle dünya çapında kabiliyetli, bilgili, yetenekli ilim adamları ve teknisyenler kadrosu kurmaya bağlıdır. Bunların yanı sıra da memlekette modern sanayii kurmak ve modern tarım kurmak gerekmektedir. Gerek tarımı modernleştirmek, gerek modern sanayii kurmak ve otomasyona dayanan, modern kitlevî çok üretim

sağlamak ve böylece dünya ekonomisine dahil olmak bir milletin ileri olmasını sağlayabilir. Bunlar çözülmedikçe bir milletin yapılacak üç, beş bin kilometre yol ile, birkaç yüz köprü ile, birkaç yüz okulla ileri milletlerin seviyesine hızla çıkması sağlanamaz. Nitekim elli üç yıllık Cumhuriyet devrinde başa geçmiş olan çeşitli liderlerin, çeşitli iktidarların bu neviden memlekette yapmış oldukları birçok esere rağmen Türkiye bugün yine geri kalmış bir ülke durumundadır, zayıf bir ülke durumundadır ve ileri milletlerle arasındaki mesafe de azalmak yerine daha çok açılmış bir durumdadır.

BATI TARİHİNE BAKIŞ

Her kasabada ortaokullar, liseler açmak, Türkiye'nin meselelerini çözmeye yetmez.

Türk Milleti Orta-Asya'dan Batı'ya doğru yayılmasında, batı dünyasının temsilcisi olarak kuzeyde Ruslarla, güneyde de Bizanslılarla karşılaşmıştır. Bu karşılaşma neticesi, batıya doğru devamlı kayma gösteren Türk Milleti evvelâ bu devletlerle çatışmalarda bulunmuştur. Ruslar Türklerin batıya doğru yayıldıkları çağlarda henüz güçlü bir varlık sahibi değillerdi. Türk gücü karşısında dağınık Rus beylikleri Türklere tabi olmayı ve onlara sığınarak, onlara vergi vererek varlıklarını sürdürmeyi kendileri için yol seçmişlerdir.

Türklerin asıl karşılaştıkları büyük kuvvet, büyük tehlike Bizans olmuştur. Fakat gelişen Türk gücü, Türk teşkilâtçılığı Bizans'ı yıkmaya ve İstanbul'un fethiyle de son varlığını tarihten silmeye muvaffak olmuş, daha Bizans yıkılmadan önce de Trakya'ya geçen Türk kuvvetleri Güneydoğu Avrupa'da geniş yayılma göstermişlerdir. Türklerin batıya doğru bu yayılması, devamlı batının mukabil taarruzlarını celbetmiştir.

16. yüzyıla ve 17. yüzyılın sonlarına kadar iki tarafın medeniyet alanında, siyaset alanında ve askerî alandaki kuvvetleri daima Türkler lehine bir üstünlük arzetmiştir. Fakat 17. yüzyıldan itibaren bu üstünlük değişmiş ve batı, Türklere

karşı gözebatar bir üstünlük göstermeye başlamıştır. Batı dünyasının üstünlüğünü sağlıyan sebepleri araştırmak ve bulmak Türk Milletinin geçmişini tanımak yönünden önemli olduğu kadar, bundan sonraki geleceğini de tayin ve tespitte gayet önemlidir. Batı Avrupa'da 14. yüzyıldan itibaren büyük bir uyanış meydana gelmiştir. İlk çağların karanlığı içinde birçok ızdıraplar çekmiş olan batı dünyası, 14. yüzyıldan itibaren büyük bir uyanış ve kalkınma göstermiştir. Bu uyanışın ilk hareketi Rönesans'la başlamıştır. Rönesans'la beraber ilim alanında da gelişmeler başlamıştır. Rönesans'la beraber ilim alanında da gelişmeler başlamıştır. İnsan düşüncesine zincir vuran bâtıl fikirler, bâtıl inançlar, önyargılar ve art düşünceler terk edilerek, modern ilim metodu üzerinde gelişmeler sağlanmış ve ilim alanında hızlı adımlar atılmaya başlanmıştır. Bu arada batı dünyası Asya toprakları üzerinde karadan, Çin'den ve Hindistan'dan bütün Orta-Asya'yı kat ederek, Ortadoğu üzerinden geçen, İran üzerinden, Türkiye üzerinden geçen büyük ticaret yolunun da Türklerin elinde bulunması ve diğer Müslüman kavimlerin, diğer Asya'lı milletlerin elinde bulunması dolayısıyla, bunların tesiri altındaki bu yolu yeni başka bir yol bularak batının ihtiyacı olan maddeleri bu yoldan temin etmenin çarelerini düşünmeye başlamışlardır. Bu maksatla denizlere açılmalar olmuştur. O zamana kadar Atlantik Okyanus'unun

Türk milleti için uygun gördüğümüz yönetim sistemi hürriyetçi demokrasi sistemidir.

ötesinin ne olduğu bilinmezken, Hindistan yolu bulunacaktır, ümidiyle yapılan keşiflerle, yeni bir kıt'a keşfedilmiş, Amerika kıtası bulunmuştur. Amerika'nın Hindistan olmadığı anlaşıldıktan sonra bu defa Hindistan'a deniz yoluyla gitmek çareleri aranmış ve neticede Afrika'yı dolaşan Ümit Burnu yolu keşfedilmiş, böylece batı dünyası üç kıt'a, sonradan keşfedilen Avustralya'yı da veya Okyanusya'yı da saydığımız takdirde kendi dışında dört kıta üzerinde geniş sömürgeler elde etmeye başlamış ve bu sömürgelerin insanlarından da esir işçiler temin ederek, geniş imkânlara kavuşmuştur.

Yüzlerce yıl yeni keşfedilen ve fethedilen topraklarda altın, gümüş gibi kıymetli madenler, kumaşlar ve diğer kıymetli eşya ve maddeler batı dünyasına durmadan taşınmıştır. Yeni keşfedilen ve sömürge halide getirilen bu topraklar, batı için aynı zamanda geniş pazarlar temin etmiştir. Bu yeni gelişmelerin sonucunda, batı dünyasında tarihin hiç bir devrinde, hiç bir ülkede görülemiyecek kadar çok miktarda bir zenginliğin yığılması, bir sermaye birikiminin meydana gelmesi mümkün olmuştur. Bu ölçüsüz derecede çok sermaye birikimi, zenginliğin yığılması 14. yüzyılda başlamış olan Rönesans ve ilim alanındaki, sanat alanındaki gelişmelerle beraber batı dünyasında büyük bir sanayi ve ticaret patlamasına yol açmıştır.

Buharın keşfedilerek buharla çalışan maki-

Köylünün teşkilatlandırılması, hızlı kalkınma için şarttır.

naların yapılması ve daha sonra diğer kuvvetlerden istifade ederek daha modern makinaların yapılması yolu ile batı dünyası o zamana kadar sadece insanın kol gücüyle ve hayvan gücüne dayanarak sağlanan üretim yerine, makina gücüyle çok miktarda ve standart, kitle halinde üretim sağlama gücünü elde etmiştir. Böylece kendi iç ihtiyaçlarını rahatça karşıladıktan sonra, batının elinde kendi ihtiyacından çok fazla, çeşitli ürünlerin yığılması durumu meydana gelmiştir. Bu ürünlerin de başka memleketlere satılması gerekmiştir. Bunun için de elde geniş pazarlar teşkil edecek sömürgeler bulunmuştur. Bu sömürgelerin insanları aşağı yukarı parasız, boğaz tokluğuna, işçi sağlarken buna karşılık batının ürettiği mallara da geniş pazarlar temin ediyordu.

Bu durum batı dünyasını birdenbire çok güçlü hale getirmiştir. İktisaden doğu ile hiç kıyaslanmıyacak derecede zengin, kalkınmış duruma soktuğu gibi, doğunun eski, tamamıyla insan gücüne veya hayvan gücüne dayanan varlığına karşı kol gücünü, beygir gücünü yüzlerce defa aşan makina gücünü elde etmesi ve makina gücü ile doğunun karşısına dikilmesini sağlamıştır. Durumun böyle gelişmesi, başka yönden de doğunun aleyhine olmuştur. Özellikle Türkiye'nin aleyhine olmuştur. Ümit Burnu keşfine kadar bütün Asya ticareti Türkiye üzerinden yapılırken, İpek Yolu Türkiye'den geçerken, Ümit Bur-

nu yolu keşfedildikten sonra artık Batı, Uzakdoğu ile olan ticaretini Ümit Burnu yolundan yapmak imkânını bulmuştur.

Böylece Türkiye kendisine büyük imkânlar sağlayan bu geniş ticaret yolundan da mahrum olmuştur. Türkiye üzerinden geçen ticaret yolu terk edilmiş ve sönmüştür. Bu da Türkiye'nin ve doğunun iktisaden zayıflamasında, iktisaden çökmesinde ayrı bir sebep teşkil etmiştir. Batı dünyası her tarafa yayıldığı gibi, kendisini yüzlerce sene tehdit etmiş olan Türk yayılmasına karşı mukabil harekete geçmeyi kendisi için bir politika yapmıştır. Bunun neticesi, devamlı doğuya karşı batıdan taarruz dalgaları yönelmiştir. Batının bu doğuya karşı yönelmesi sadece Osmanlı devrine münhasır olmamıştır. Selçuklular devrinde de düzenlenmiş olan Haçlı seferleriyle, bu saldırılar başlatılmıştır. Haçlı seferlerinin temelinde dinî faktörlerin bulunduğu bir gerçek olmakla beraber, dinî faktörler kadar tesirli ve dinî faktörler kadar önemli ekonomik faktörlerin bulunduğu da bugün artık ilmî bir gerçek olarak tespit edilmiş bulunmaktadır. Zenginliği dillere destan olan doğuyu ele geçirmek ve doğunun zenginliklerini yağmalamak Haçlı ordularına katılanların başlıca amacını teşkil etmiştir.

Yine zengin doğu ülkelerini ele geçirerek orda siyasî hâkimiyet tesis etmek ve oraları batının siyasi idaresi altına girmiş birer sömürgesi

haline getirmek de Haçlı seferlerinin diğer önemli bir sebebini teşkil etmiştir. Haçlı seferlerinden sonra Osmanlı İmparatorluğu bu Haçlı taarruz dalgalarının batıya karşı âdeta bir mukabelesi olmuştur ve Osmanlı orduları bir taraftan Polonya'ya, diğer taraftan Moskova'ya, diğer taraftan Viyana'ya, diğer taraftan Roma'ya ve Afrika'nın en batı kenarına kadar yayılma göstermiştir. Fakat bu yayılmalar 1683 II. Viyana bozgunu ile kesin olarak duraklamıştır ve bu tarihten sonra da batının doğuya karşı, doğunun temsilcisi olan Türklere karşı, Osmanlı İmparatorluğuna karşı, arka arkaya, aralıksız sürdürülen saldırılar başlamıştır. 1683 II. Viyana seferinden sonra doğu, batının bu saldırıları karşısında devamlı yenilgiye uğramıştır. Batı, Hıristiyanlığın ve Eski Yunan medeniyetiyle, Rönesans'ın ve gelişen modern ilmin güçlü tesiriyle bu üç ayrı kaynağın karmasından oluşan yeni bir kuvvetle, yeni bir varlıkla ortaya çıkmıştır. Bu üç ayrı kaynağın karışmasından meydana gelen batı medeniyeti ve batı varlığı, batı gücünün temelinde yatan inançları, temelinde yatan fikirleri ve ilkeleri iyice kavramak gerekmektedir. Bu üç kaynaktan karışarak doğmuş olan batı uygarlığının temelinde insana değer vermek ve herşeyi insan için yapmayı düşünmek yer almaktadır. Bu görüşün yanısıra insanların, birbirlerine zarar vermeksizin, yaşatarak ve yaşayarak birbirlerinin mutluluğunu sağlama düşüncesi, inan-

cı yer almıştır. Bunun yanısıra doğruyu bulma, gerçeği bulma ve gerçeğe saygı gösterme, ilkesi yer almıştır. Bunun yanısıra gerek ilmî araştırmalarda, gerek diğer çalışmalarda insan aklını esas almak, insan aklının muhakemesine dayanarak olayları değerlendirmek ve olaylara yön vermek ilkesi yer almıştır. Bunun yanısıra Hıristiyan dininin manevî inançlarına bağlı olarak bu manevî inançların ilkelerine dayalı bir ahlâk sistemi benimsemek yer almıştır.

Bütün bunlarla beraber Eski Yunan ve Roma medeniyetinden kökünü alan ve insanın modern çağlardaki gelişmesiyle bağdaştırılan bir hukuk sistemi yer almıştır. Bu hukuk sisteminde de temel, insanların mutluluğu ve insanların birbirlerine zarar vermeksizin, birbirlerini taciz etmeksizin, birbirlerinin haklarını sağlamak ve birbirlerinin mutluluğuna yardımcı olmak görüşü yer almıştır. Bunlarla beraber modern ilim, bu medeniyetin oluşmasında en tesirli bir faktör olarak yer almıştır. Gözlem yapmak, tecrübe yapmak, analiz yapmak ve her konuda bu şekildeki ön yargılardan, art düşüncelerden uzak olayları ve maddeyi bu şekilde araştırarak varlık hakkındaki en doğru bilgileri sağlamak ve bu bilgileri insanlığın daha refahlı, daha mutlu yaşaması yolunda kullanmak görüşü yer almıştır. İlmî araştırmalar ve ilimdeki gelişme insanların tabiat kuvvetlerinin tesirlerine karşı korunmaları, tabiat kuvvetlerinin tutsaklığından kur-

tulmaları yönünde insanlığa geniş ufuklar açmıştır. İşte batıda meydana gelen büyük gelişmelerin temelinde bulunan faktörlerin özeti böylece sıralanabilir.

Tabiî bu faktörlerle beraber, bilhassa 17. yüzyıl sonlarında kuvvetli bir milliyetçilik cereyanı da meydana gelmiştir. Bu milliyetçilik cereyanı Avrupa'da birçok yeni siyasî gelişmelere yol açmıştır. Doğuya göre ve Osmanlı İmparatorluğuna göre o günkü şartlarda çok iyi teşkilâtlanmış ve güçlü hale gelmiş bulunan batı ülkeleri, bu yeni akımdan da Osmanlı devletine karşı faydalanma yoluna gitmişlerdir. Ve doğuya karşı giriştikleri taarruzlarda, yayılmalarda milliyetçilik akımını da kullanmışlardır.

Milliyetçilik duyguları, milletlerin hayatında eskidenberi yer almış olan duygulardır ve siyasi hareketlere yön vermiş olan başlıca etkenlerden birisidir. Fakat özellikle 17. yüzyıl sonunda ve 18. yüzyıldan itibaren bu akım batı dünyasında büyük rol oynamıştır ve batının büyük imparatorluklarının sarsılmasına sebep olmuştur. İmparatorlukların sarsılmasına rağmen yeni meydana gelen güçlerin doğuya ve Osmanlı devletine, Türk Milletine karşı bakışlarında, görüşlerinde bir değişiklik olmamıştır. Bugün 20. yüzyılın son çeyreğinde bulunduğumuz halde, yine batı dünyasının görüşleri Türkiye'ye karşı daha eski çağlardaki batının görüşlerinden pek farksız bulunmamaktadır. Bu görüşlerde dinin ayrı bir yeri

vardır, ekonomik faktörlerin ayrı bir yeri vardır, siyasî faktörlerin ayrı bir yeri vardır. Her üç faktör de Türkiye'nin, Türk Milletinin aleyhine bir tutumdan beslenmektedir. Aleyhine bir tutumdan destek almaktadır. Türkiye ile Yunanistan arasında çıkan meselelerde, Türkiye ile başka ülkeler arasında çıkan meselelerde, Türkiye'ye karşı batının durum alışında hep bu eskiden beri süregelmiş olan görüşün tesiri bulunmaktadır. Bunu her Türk iyice anlamaya ve bu gerçeği gözden kaçırmamaya mecburdur.

DİN ve TOPLUM

İnsanlar inanç sahibi olmak ihtiyacındadırlar; inanmak ihtiyacındadırlar. İnançsız insan boş bir kabuk gibidir. İnançsız insan pusulasız, dümensiz gemi gibidir. En eski çağlardanberi insan toplulukları gerek kâinat hakkında, gerek sürdük leri yaşayışla ilgili olarak belirli inançlara sahip olmuşlar ve bu inançlara göre münasebetlerini, yaşayışlarını düzenlemişlerdir.

Her toplumun bir dini vardır. Din insanlara nasıl hareket etmesi gerektiğini, birbirleriyle en iyi münasebetleri ne şekilde yürütebileceklerini ve insanlara mutluluk sağlama yollarını gösteren bir inançlar topluluğudur. Her toplumda din müessesesi olagelmiştir. Din müessesesi sosyal bir müessesedir. Hiç bir toplumun dinsiz bulunmadığını ve dinsiz yaşayamadığını bugün tespit etmiş durumdayız. Dini halkın afyonu diye niteleyen Marksist görüşler bugün komünizmle idare edilen ülkelerde dahi terkedilme yoluna gitmiştir. Bugün büyük komünist ülkelerden biri olan Sovyet Rusya'da özellikle kiliseye, Hıristiyan dinine eskisine yaklaşan bir yer ve itibar verilme yoluna dönülmüştür. Gerçekten çeşitli toplumların tarihine baktığımız zaman din müessesesinin insanların hayatını tanzim eden, insanların daha mutlu yaşamasını sağlayan ve insan-

lar arasında kardeşliği telkin eden, iyiliği telkin eden bir müessese olarak faydalı hizmetler yaptığını görmekteyiz.

Gerçi kendi dininden olmayanlara karşı, başka toplumlara karşı ayrı dinlerden olmak dolayısıyla zaman zaman düşmanlıklar, zaman zaman çatışmalar, kışkırtmalar meydana gelmiştir. Fakat bunların sebep olduğu zararların yanından din müessesesinin insan topluluklarına sağladığı faydalar kıyaslanamayacak derecede büyüktür. Türk Milletinin, kendi toplum hayatında dininin büyük yeri olmuştur. Türkler İslâmiyeti kabul edinceye kadar çeşitli dinlere mensup olarak yaşamışlardır. Şamanlık Türklerin en eski çağlardan beri kendi bünyelerinin oluşturduğu bir din müessesesi olmuş, Türklerin hayatına yön vermiş, bununla beraber Türkler Budizm'e girmişler. Bir kısmı Çin'le münasebetler neticesi Konfiçyüs dinine de girmişlerdir. Ayrıca Hıristiyanlığı da kabul etmişlerdir. Müslümanlıktan önceki çağlarda Orta-Asya'ya ulaşan misyonerlerin telkinleriyle bir kısım Türklerin Hıristiyan oldukları da tespit edilmiştir. Selçukluları meydana getiren büyük Selçuk ailesi bildiğimiz gibi İslâmiyete girmeden önce Hıristiyan olmuş ve Hıristiyan isimleri almışlardı.

Fakat Türkler bin iki yüz yıl önce İslâmiyetle temasa gelmişler ve İslâmiyeti kendi bünyelerine, kendi tarihî gelişmelerine çok uygun bir din olarak görmüşler ve büyük bir iman heyecanı içinde

Modern bir tarım kurmak, endüstrisiz mümkün değildir.

bunu benimsemişlerdir ve İslâmiyetin kendilerine verdiği yüksek inanç, büyük heyecan ile yeni bir harekete sahip olmuşlar, yeni bir enerjiye sahip olmuşlar ve bu enerji ile büyük medeniyetler meydana getirmişler, yeni büyük devletler kurmuşlardır. Nitekim Selçuklu İmparatorluğu ve ondan doğarak dünyanın en büyük imparatorluğu haline gelmiş olan Osmanlı İmparatorluğu, Türklerin İslâmiyeti kabullerinden sonra meydana getirdikleri büyük varlıklardır. Din, toplum içerisinde sosyal bir müessese olduğuna göre, toplumun refahını, kalkındırılmasını ve devamlı mutluluk içinde yaşatılmasını öngören yöneticilerin bu sosyal müesseseye gerekli büyük önemi göstermeleri çok lüzumludur.

Cumhuriyet tarihinde, Osmanlı Devleti'nin son devirlerinde İslâmiyetin gerçek esaslarını örten hurafeler ve bâtıl inançların sebep olduğu durgunluk ve birçok zararlar dolayısıyla dine karşı ve özellikle İslâmiyete karşı tepkiler gösterilmiştir. Bu tepkiler ölçüyü aşacak derecede olmuştur. Adeta toplum içinde din müessesesine gerek yoktur gibi bir zihniyetle bir kısım yöneticiler halkı horlamışlardır ve dinî inançlarından dolayı halka baskı yapmışlar, halkı büyük sıkıntılara maruz bırakmışlardır. Bu sebepten dolayı memleketin kalkındırılması yönünde girişilmiş olan birçok hareketler tepkiyle karşılanmıştır veyahut en azından halk tarafından gerekli şekilde benimsenmemiş, destek görmemiş-

Sevgili Bozkurtlar,
Türkiyemiz, büyük milletimiz, yıkıcı ideolojilerin yatağı haline gelmiştir.

tir. Halkın işbirliğini sağlamada, halkın desteğini ve coşkunluğunu temin etmede bu büyük müessesenin varlığı ihmal edilmiştir. Bunları böylece belirttikten sonra, milletimizin bin iki yüz yıldan beri benimsemekle şeref kazandığı İslâmiyet üzerinde de görüşlerimizi belirtmek lâzımdır.

Müslümanlık yer yüzüne en son gönderilmiş olan en ileri, en iyi gelişmiş bir dindir. İslâmiyetin yüksek esasları insanlar arasında kardeşliği, insanların birbirlerini sevmelerini, insanların birbirleriyle münasebetlerinde hakkı, adaleti gözetmeyi ön gören ilâhî bir dindir ve İslâmiyet milletimize kuvvet vermiştir. Milletimizin büyük enerjisini disiplin içinde kullanmasını sağlamıştır. Bu büyük ruh ve bu büyük inançla Türk Milleti dünya üzerine yeni bir nizam getirmiş ve eski çağlarda bilinen dünyanın hemen her köşesini kendi medeniyet ışıklarıyla aydınlatmışlar ve kendi lekesiz adalet sistemleriyle bütün insanlığın hayatında ümitler meydana getirmişlerdir.Nitekim Avrupa'da Protestanlığın kurucusu olan Luter dahi Türkleri bir kurtarıcı olarak görmüş ve Türklerin Almanya'yı da işgal ederek orada da vicdan hürriyetini sağlamalarını, lekesiz bir adalet nizamı getirmelerini beklediğini ifade etmiştir.

İslâmiyet vicdan hürriyetini temel alan bir din durumundadır. Başka inanç sahibi, başka dine mensup olanlara karşı zulmü, zor kullanmayı reddeden bir görüş sahibidir. Bu dinin mü-

samahası, bu dinin getirdiği yüksek insanî esaslar milletimiz için eski tarihinde alıp getirdiği değerlerle beraber büyük güç kaynağı olmuştur. İnançtan yoksun bırakılma, insanların ihtiraslarına kendilerini kapıp koyuvermelerine yol açar, Tamamıyla bencil, başkalarına zarar verecek insan ihtiraslarının sınırlanması, kontrol altına alınması insanların sağlam din duygusuna ve bunlarla beslenen ahlâk görüşlerine sahip olmalarıyla mümkündür. Polisle, jandarmayla kanun hâkimiyetini sağlayabilmek polisle, jandarmayla ahlâk kurallarını koruyabilmek mümkün değildir. Her insanın içinde kendisinin dürüst yolda olmasını kontrol edecek, başkalarına zarar vermeden yaşamasını hatta başkalarına faydalı olacak şekilde, başkalarının sıkıntılarını giderecek şekilde faaliyetlerini düzenlemesini sağlayacak bir inanç kaynağına sahip olması gerekmektedir. İşte bu inanç kaynağını insanların içine yerleştiren dindir. Türk Milletinin de bin iki yüz yıldan beri dini İslâmiyettir ve İslâmiyet toplumumuzun mutluluğunu sağlamaya yetecek inanç kaynağıdır. Bu kaynak kutsal bir kaynaktır. Bu kaynak verimliliğini ve kudretini geçmiş tarihte ispat etmiş olan bir kaynaktır. Bu kaynağın bugün de toplulumuzun düzenlenmesi için insanlarımızın mutlu olması için tekrar yerini alması, yerine konulması gereklidir. Bunları belirttikten sonra, lâiklik ilkesi üzerinde de görüşlerimizi söylemekte yarar vardır.

Lâiklik ilkesi yurdumuz için lâzım olan ilkedir. Esasen anayasamızda da yerini almış bulunmaktadır. Lâiklik ilkesi devlet işleriyle din işlerinin ayrı tutulmasını öngörmektir. Lâiklik insanların, vatandaşların dinî faaliyetlerine karışmak, dinî yaşayışlarına baskı yapmak anlamına alınamaz. Lâikliği devlet işleriyle din işlerinin ayrı tutulması görüşü olarak kabul etmek ve bu ilkeyi muhafaza etmek de yurdumuz için yarar vardır. Bu toplumumuz için din müessesesi gerekli değildir anlamına gelmez. İnsanlar kendi inançlarında hürdürler, kendi yaşayışlarında inançlarına göre dinî faaliyetlerini düzenlemekte, yapmakta hürdürler. Bunu yaptıklarından dolayı hiç kimse onları rahatsız edemez, yapmadıklarından dolayı da hiç kimse onlara karışamaz, onları rahatsız edemez. Bu böyle olmakla beraber, ilk okullardan itibaren Müslüman bir toplum olan Türk Milleti için çocuklarımıza Müslümanlığın temel esasları hakkında bilgi vermek, onları yetiştirmek mutlaka gereklidir. Gerek aile yuvasında, gerek okullarda çocuklarımıza toplumumuzun dinî terbiyesini ve dinî esaslarını öğretmek, vermek gereklidir. Çocuk belirli çağa geldikten sonra kendi hayatına kendisi yön verir; o zaman istediği dinî faaliyeti yapar veya yapmaz. Fakat Müslüman bir toplum olan Türk toplumunun mensup olduğu dinî terbiyeyi almalı ve kendi toplumunun dininin esasları hakkında geniş bilgi sahibi olarak yetişmelidir. Bu-

gün her toplumda bütün yönetim ve eğitim buna göre ayarlanmıştır.

En ileri batı toplumlarını ele aldığımızda, onların da durumunun aynı olduğunu görmekteyiz. O toplumlarda da toplumun din müessesesi çok tesirli ve çok önemli bir faaliyet içindedir ve bu faaliyetleri de toplum içinde yararlı olmaktadır. Toplumu teşkilâtlandıran çok zaman din müessesesi olmaktadır. Hele bizim komşularımız olan bazı ülkelerde din müessesesi herşeyi tanzim eden bir kuruluş halindedir. Buna misal olarak Yunanistan'ı gösterebiliriz. Yunanistan'da toplumun hayatının her safhasında kiliseyi görmekteyiz. Siyasî faaliyetlere yön veren, toplum içinde kişilerin münasebetlerine yön veren, eğitime yön veren, ekonomik faaliyetlere yön veren en büyük, en tesirli, en güçlü müessese olarak Yunan kilisesini görmekteyiz. Bu gerçekleri kendi yurdumuz bakımından ele aldığımızda, biraz önce işaret edildiği gibi lâiklik ilkesini korumakla beraber yüzde doksan sekizi Müslüman olan Türk toplumunun dinî ihtiyaçlarının tam olarak gözetilmesi ve çocuklarımızın ilk okullara başladıkları çağlardan itibaren sağlam bir din eğitimi görerek din bilgisi sahibi olmaları ve toplumumuzun dinî terbiyesi ile yetişmeleri, yurdumuzun kalkınması ve milletimizin mutluluğu için önemli bir gerektir.

Türkiye Asya'nın Avrupa'ya uzanmış olan en batı ucunu teşkil etmektedir. Karadeniz'le Akdeniz arasında uzanmış olan Türkiye, Karadeniz kıyılarında yaşayan bütün memleketlerin Akdeniz'e açılmaları ve dünya denizleri üzerinden bütün dünya ile irtibat kurmalarını kontrol eden bir durumdadır. Ayrıca yüzlerce yıl Asya ile Avrupa arasındaki gidiş gelişlerin, ticaretin, kültürel münasebetlerin yolunu, mihrakını teşkil etmiştir. Bugün de bu durumu devam etmektedir. Ayrıca dünyanın en zengin petrol kaynaklarına sahip bulunan Ortadoğu'nun kalesi, kilidi durumundadır. Ortadoğu petrollerine uzanan bütün yollar Türkiye'nin kontrolu altındadır. Gerek havayolları, gerek deniz ve karayolları Türkiye'nin üzerinden geçmekte veya Türkiye'nin çevresinden dolaşmaktadır. Böylece Türkiye her zaman bu yollar üzerinde tesirli olmak ve kontrol yapmak imkânlarına sahiptir.

Ayrıca Türkiye, dünyanın başka zenginliklerinin bulunduğu çeşitli memleketlerin de çok yakınındadır. Yine dünyanın büyük kuvvetlerinden birisini teşkil eden Sovyetler Birliği'nin birçok sanayi kaynaklarının bulunduğu bölgelere çok yakın olması dolayısıyla bu bölgeleri her yönden tesir altına alabilecek durumdadır. Bu özelliği

dolayısıyladır ki Türkiye hakkında yazdığı bir yazıda, eski İngiliz başbakanlarından meşhur Winston Churchill, «Rusya'nın yumuşak karnı Türkiye'nin jeopolitik durumu tarafından her zaman vurulma imkânını sağlayacak bir haldedir.» demişti. Balkanlar üzerinde, Doğu Akdeniz üzerinde, Ege Denizi üzerinde ve Kuzey Afrika üzezerinde Türkiye'nin jeopolitik durumunun büyük tesirleri vardır. İstanbul ve Çanakkale Boğazları ise Karadeniz bölgesindeki memleketlerin dünya ile ve yine Akdeniz'de ve dışarda bulunan tüm devletlerin Karadeniz kıyılarında bulunan memleketlerle ticaretinin su yolunu teşkil etmektedir ve bu boğazlar her zaman Türkiye'nin kontrolu altındadır. Ayrıca Türkiye Kafkasya'nın büyük bir bölümünü sulayan Aras nehrinin, Suriye ve Irak'ı verimli topraklar haline getiren Fırat ve Dicle nehirlerinin, Zap nehirlerinin çıktığı bir memlekettir. Yâni komşu ülkeleri sulayan, besleyen suların kaynağını Doğu Türkiye teşkil etmektedir. Bu da Türkiye için çok büyük imkânlar sağlayan bir gerçektir. Bunun dışında Türkiye gerek uzunluğuna, gerek genişliğine bir hayli geniş, büyük bir memleket durumundadır; âdeta küçük bir kıt'a özelliği göstermektedir. Bu durumu ile Türkiye gayet verimli tarım imkânlarına sahip olduğu gibi, askerî yönden çok elverişli konuş imkânlarına da sahip bulunmaktadır.

Türkiye'nin toprak üstü zenginlikleri ve top-

rak altı zenginlikleri, Türkiye'ye büyük ekonomik ve askerî potansiyel vermektedir. Türkiye üzerinde yaşayan Türk milletinin insanları yapı itibariyle çalışkan, savaşçı, medenî kabiliyetleri yüksek olan insanlar olduğu için bu da Türk milletine ayrıca bir kapasite sağlamaktadır. İşte bu özellikleri dolayısıyla Türkiye'nin jeopolitik durumu Türkiye'ye büyük imkânlar sağladığı gibi Türkiye'yi büyük riskler altına da sokmaktadır. Bu durum karşısında Türk Milleti bu durumun gerektirdiği kalkınmayı, bu durumun gerektirdiği güçlenmeyi, gücünü arttırma faaliyetlerini süratle yürütmek zorundadır yoksa bu derecede önemli jeopolitik bir yerde bulunan Türkiye'de gelişememiş, henüz iktisaden kalkınamamış, ilim ve teknikte geri kalmış bir toplumun zaaf içinde kendi halinde yaşaması mümkün olamaz. Bu birçok tehlikeleri davet eden bir durumdur. Bu durumdan Türk milletinin süratle çıkması, kurtulması lâzımdır. Aksi halde bu dağınıklık, teşkilâtsızlık ve geri kalmışlık durumu, fakirlik, yoksulluk durumu sürdüğü takdirde, bunun birçok tehlikeleri çağıracağı ve birçok gailelerle milletin sıkıntılar içinde kalacağı açıktır. Bu jeopolitik durum dolayısıyla biz, aynı zamanda milletimizi büyük bir atılım yapmak üzere onu millî bir doktrinle donatmak ihtiyacını duyduk.

Türk milletinin büyük atılım yapması lâzım ve çağlar üzerinden sıçrayarak bugünkü ileri milletlerin girmiş oldukları atom, füze, uzay ça-

ğına bir ân önce Türkiye'nin de girmesi lâzım geldiği kanaatindeyiz. Bunun için yeni bir atılım meydana getirmek üzere dokuz ışığı millî bir doktrin olarak milletimize sunduk. Türkiye'yi yönetenlerin Türkiye'nin jeopolitik durumunu, komşularıyla olan özelliklerini hiç bir zaman gözden uzak tutmamaları lâzımdır. Bugün Türkiye'nin çevresinde bulunan bütün komşuları, çevresini teşkil eden komşu toprakların hepsi yüzlerce yıl Türk idaresinde yaşamış olan topraklardır. Bu özellikleri dolayısıyla da bu topraklarda yaşayan insanların tutumunun, politikalarının hassas tarafları bulunmaktadır. İşte Türkiye jeopolitiğini dikkate alırken, Türkiye'nin tarihten gelen tesirler dolayısıyla komşularının özelliğinin de dikkate alınması mecburiyeti vardır. Bunları dikkate almadan Türk politikasını yönetmek Türkiye'ye daima zarar getirmiştir. Bir Kıbrıs meselesinin bugüne kadar kesîn çözüme ulaştırılamamasında Yunanistan'la Türkiye arasında çözümlenememiş bir Ege Denizi meselesi, bir kıt'a sa hanlığı meselesi, bir kara suları meselesi, bir fır hattı meselesi bulunmasının sebepleri Türkiye jeopolitiğinin özelliklerinin Türkiye'yi yönetenler tarafından gereği şekilde dikkate alınmamış olmasındadır. İşte Türkiye jeopolitiğinin bu özelliklerini gözönünde bulundurarak biz milletimizin uyandırılması ve bir silkinişle atılıma geçilmesi zorunluluğunu duymaktayız .

Büyük bir atılıma girişmek lâzımdır. Buhar

çağını, elektrik çağını aşarak modern atom nükleer çağına, uzay çağına, Türk milletini füze çağına sokacak, ilim ve teknikte hızlı bir gelişmeyi sağlamak zorundayız.

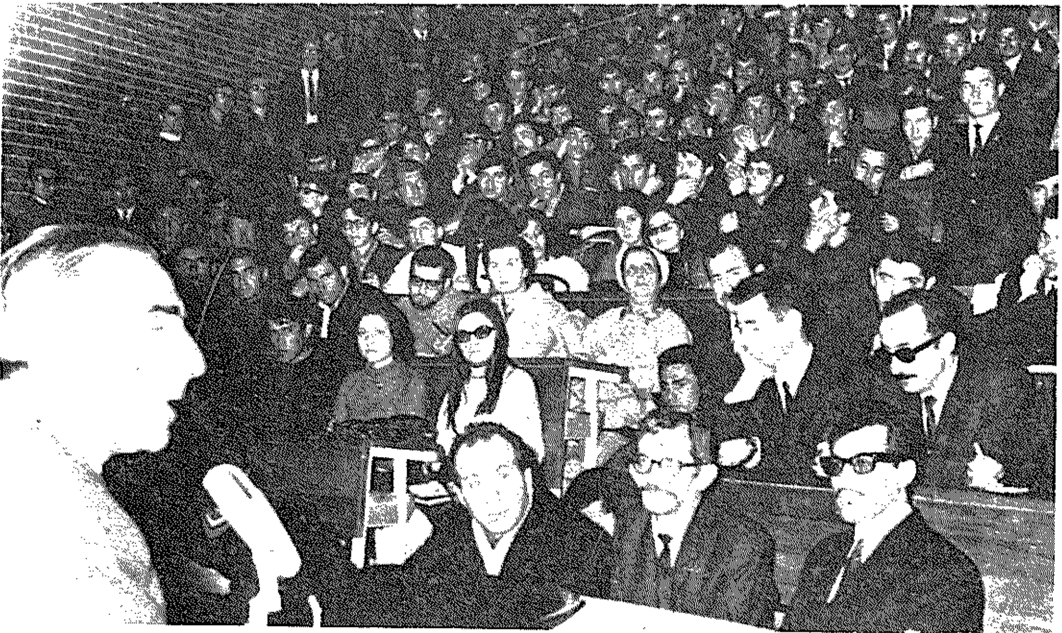
İKİNCİ BÖLÜM

TÜRKİYE'NİN JEOPOLİTİK DURUMU

DOKUZ IŞIK

1

MİLLİYETÇİLİK

Maden politikamız, akıl politikasıdır. Nadir madenlerimizi devletleştireceğiz.

Dünya üzerinde insan toplulukları milletler halinde yaşamaktadırlar. Her millet kendi özelliklerini korumaya, geliştirmeye gayret etmekte ve kendi topluluğunu diğer milletlerden daha ileri, daha yüksek, daha refahlı yapmaya çalışmaktadır. Milletler arasındaki bu rekabet ve karşılıklı yarışma, milleti meydana getiren insanların müşterek duygular halinde birleşmeleri ve müşterek bir millî şuur etrafında toplanarak kendi toplum varlıklarını belirli hedeflere yöneltmek şuuruna sahip olmalarıyla mümkündür. Milletlerin faaliyetlerinde, yükselmelerinde ve kendi toplumlarını refaha kavuşturmak, geliştirmek çabalarında Milliyetçilik şuuru ve Milliyetçilik duygusu başlıca tesir yapan faktör olmaktadır. Milliyetçilik duygusundan yoksun olan bir toplumun millet manzarası göstermesi mümkün değildir. Milliyetçilik duygusuna sahip olmayan, millî şuura sahip olmayan bir topluluğun bir arada yaşaması mümkün değildir. Böyle bir duygudan ve şuurdan mahrum toplulukların dış olayların en ufak bir tesirine karşı kendilerini koruyamadıklarını, hattâ dış tesirler olmasa dahi kendi kendilerine dağıldıklarını ve belirli vasıfları olan, belirli hedefleri olan bir topluluk hüviyetinden çıktıklarını görmekteyiz.

Türk Milletinin yükselmesi ve tehlikelerden korunması, Türk Milletini meydana getiren kişilerin teker teker millî şuur sahibi olmasına ve kalplerinin millet sevgisi, vatan sevgisi ile çarpmasına bağlıdır. Bunun için millî doktrin Dokuz Işık'ın birinci ilkesi olarak Milliyetçiliği koymuş bulunmaktayız. Şüphesiz burada bahis konusu edilen Milliyetçilik Türk Milliyetçiliğidir. Türk Milliyetçiliği ne demektir? Türk Milliyetçiliği, Türk Milletine karşı beslenen derin sevgi, bağlılık duygusunun, müşterek bir tarih ve müşterek hedeflere yönelme şuurunun ifadesidir. Türk Milliyetçiliği insanî duygularla beslenen bir anlayıştır. Türk Milliyetçiliği ki nve garazı esas almayan, sevgiyi esas alan bir düşünce tarzıdır. Milliyetçilik; milletini sevmek, vatanını sevmek ve milletinin tehlikelere karşı korunması için her fedakârlığı göze almak duygusu ve düşüncesidir. Türk Milliyetçiliği bütün Türkleri kardeş sayan bir düşüncedir. Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yaşayan ve kendisini Türk Milletinin bir mensubu kabul eden herkesi kardeş sayan bir düşünce ve görüştür.

Türk Milliyetçiliği Türk Milletinin gözüyle olayları görmek ve değerlendirmek zihniyetini ifade etmektedir. İster Türkiye içinde olsun, ister Türkiye dışında olsun, cereyan eden her olayın Türk Milletine zarar getirmemesini istemek, düşünmek ve bunun için çalışmak duygusu ve şuuru, Türk Milliyetçiliğinin bir başka ifadesidir de-

nilebilir. Bunun yanısıra Türk Milletinin gerek Türkiye'de meydana gelen gerek Türkiye dışında meydana gelen olaylardan azamî ölçüde yararlanmasını istemek, meydana gelen her olayın Türkiye'ye azamî ölçüde yarar sağlamasını düşünmek ve bunun için çaba harcamak da Türk Milliyetçiliğinin bir gereği olarak görülmelidir. Millet tarifini ele almakta Türk Milliyetçiliğini belirlemek için yarar vardır.

Türk Milleti dediğimiz gerçek nedir? Bugün Türk Milleti dediğimiz gerçeği şu şekilde tarif etmek mümkün. Müşterek bir tarihten gelen ve müşterek bir tarih şuuruna sahip bulunan, aynı dine mensup, aynı kültürle yoğrulmuş, aynı devleti kurmuş, yaşatmış ve bugün de aynı devletin sahibi ve bayrağı altında yaşayan, sınırları içinde yaşayan insan topluluğu Türk Milletini teşkil etmektedir. Yâni Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yaşayan ve Türklüğü benimseyen, aynı tarihe mensup, aynı tarih şuurunu taşıyan ve aynı kültürle yoğrulmuş, aynı dine mensup insan topluluğu bugünkü milletimizi meydana getirmektedir. Türk Milleti tarifi bu çizilen çizgilerin dışına ayrıca taşmaktadır. Türk Milleti büyük bir millet olduğu için bugün dünya üzerinde geniş sahalara yayılmış ve dağılmıştır. Bugün dünya üzerinde yaşayan aynı dine mensup, aynı tarihe mensup ve aynı dili konuşan Türk topluluklarının sayısı yüz yirmi milyon civarında tahmin edilmektedir. Bunların ancak üçte biri Tür-

[illegible]'in en aziz, en kutsal unsuru emektir. Tek ve mecburi sendikacılığı getireceğiz.

kiye sınırları içinde bulunmaktadır. Bugünkü Türkiye sınırları dışında kalan Türkleri Türk Milletinden saymayacak mıyız? Bugünkü Türkiye Cumhuriyeti sınırları dışında kalan Türkler de Türk Milletindendir. Onlar da Türk Milleti deyiminin içindedirler. Ancak Türkiye Cumhuriyeti sınırları dışında kalan Türkler başka topraklarda, başka milletlerin idaresi altında bulunmaktadırlar. Bugün dünya üzerinde biricik bağımsız Türk Devleti olarak Türkiye Cumhuriyeti bulunmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti bütün Türklük meselelerinin sahibi ve temel varlığıdır. Bu bakımdan Türkiye Cumhuriyeti'nin birinci plânda ele alınması ve korunması, yüceltilmesi başlıca konuyu teşkil etmelidir. Türk Milletinden olmak, Türk Milletini sevmek ve Türk Devletine sadakatla hizmet aşkı taşımak, vatana bağlılık duygusu içinde bulunmak ve Türk Milletinin yükselmesi için elinden gelen her fedakârlığı yapmak ve çalışmak duygusu ve şuurudur. Bu duygu ve bu şuuru taşıyan herkes Türk'tür. Kalbinde yabancı başka bir milletin özlemini, ozentisini taşımayan, kendisini Türk hisseden, Türklüğü benimseyen ve Türk Milletine, Türk Devletine hizmet aşkı taşıyan herkes Türk'tür. İşte Türk Milliyetçiliğinin temel görüşü budur. Bu görüş ışığında olayları değerlendirecek çoğunluğu vardır. Türk Milliyetçileri sadece Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde bulunan Türklerle mi ilgilenecektir? Türkiye Cumhuriyeti sı-

nırları dışında kalan Türklerle münasebetlerimiz ve bunlara karşı tutumumuz ne olmalıdır? Bu sorulara verilecek cevap şudur: Türk Milliyetçiliği, dünya üzerinde nerede Türk varsa onlarla ilgilidir. Onlara karşı derin bir sevgi ve ilgiyle doludur. Dünyanın neresinde Türk varsa bu Türklerin iyi durumda olmaları, bu Türklerin yükselmeleri, korunmaları, kendilerine mümkün olan her çeşit yardım ve desteğin sağlanması Türk Milliyetçiliğinin şaşmaz düsturudur. Ancak Türk Milliyetçiliği Türkiye Cumhuriyeti sınırları dışında bulunan Türklerle ilgisinde ve münasebetlerinde, bu ilgi ve münasebetlerin Türkiye Cumhuriyeti'ni tehlikeye sokmayacak, Türkiye Cumhuriyeti'ne zarar vermiyecek şekilde yürütülmesi prensibini esas alır. Türkiye Cumhuriyeti'ni tehlikeye sokacak, Türkiye Cumhuriyeti'ne zarar verecek durumlarda herşeyden önce dünyada biricik bağımsız Türk Devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni tehlikelerden korumak ve her çeşit zarara karşı onun gözetilmesi Türk Milliyetçiliğinin esas görüşünü teşkil etmektedir.

Bugün yirminci yüzyılın son çeyreğinde dünya üzerinde insanlık büyük merhaleler kat etmiş bulunmaktadır. İnsan Hakları Beyannamesi hemen bütün devletlerce kabul edilmiş ve imzalanmıştır. Birleşmiş Milletler Anayasası bu teşkilâta üye olan bütün devletler tarafından kabul edilmiş ve imzalanmıştır. Bu iki önemli vesikanın kabul ettiği bir insanlık ilkesi vardır. Bu insan-

lık ilkesi her milletin kendi kendisini idare etme hakkına sahip olduğu görüşüdür. **Self Determinas yon** denilen, her toplumun, her milletin kendi mukkaderatına kendisinin hâkim olması görüşü İnsan Hakları Beyannamesi'nde ve Birleşmiş Milletler Anayasası'nda yer almış olan mukaddes bir hak teşkil etmektedir. Bu hakka dayanarak bugün Afrika'da ve Asya'da birçok insan toplulukları yeni devletler, yenı milletler halinde sahneye çıkmakta, bağımsızlıklarını ilânı etmektedirler. Bugüne kadar tarihte hiç bir zaman devlet olmamış, devlet kurmamış olan birçok Asya'lı ve Afrika'lı insan toplulukları yeni milletler, yeni devletler halinde sömürgeci devletlerden bağımsızlıklarını almışlar ve Birleşmiş Milletlere üye olmuş bulunmaktadırlar.

Tarihte belirli bir medeniyetleri dahi kaydedilmemiş olan birçok insan toplulukları Self Determinasyon prensibine dayanarak bağımsızlıklarını alıp yeni devletler halinde hürriyetlerine kavuşurlarken Türkiye sınırları dışında yaşayan Türklerin bu haklarının teslim edilmemesi insanlık bakımından yüz kızartıcı bir durumdur. Her milletin kendi mukadderatına hâkim olmak mukaddes hakkı olduğu gibi, başka milletlerin boyunduruğu altında sömürgesi olarak yaşayan Türk topluluklarının da, İnsan Hakları Beyannamesi'nin öngördüğü kendi mukadderatlarına hâkim olmak **«Self Determinasyon»** haklarını kullanmak kutsal haklarıdır.

Türklerin de bu haklarını ortaya koymak herşeyden evvel yüksek insanlık vazifesinin bir gereğidir. Bu bakımdan biz Türk Milliyetçiliğinin bir diğer görevi olarak başka milletlerin sömürgesi durumunda yaşatılan Türk topluluklarına Birleşmiş Milletler Anayasasında yer almış olan, İnsan Hakları Beyannamesi'nde yer almış olan, **Self Determinasyon** hakkının tanınmasını bir insanlık vazifesi olarak ileri sürmekteyiz. Ve bunu söylemeyi bir vazife saymaktayız. Bunu söylememiz başka milletlere düşmanlık ifadesi değildir. Kendi milletimizin insanca yaşama haklarını istemektir. İnsanca yaşama hakkı istemek bir insanlık vazifesidir. Şimdiye kadar bircok Türk aydınları bunu ifadeden dahi çekinmişlerdir. Burada ilân ediyorum! Kendini bilen her Türk bu gerçeği her yerde ifade etmelidir. Herkese bunu anlatmalıdır. Bahse konu olan bu Türk topluluklarını kendi sömürgeci tutumlarıyla esir olarak tutan milletlere de bunu açıkça söylemeli ve insanlık duygusuna insanlık haysiyetine aykırı olan bu davranıştan onların vazgeçmesinin, herşeyden önce kendilerini yükselteceğini onlara anlatmalıdır. Yurdumuzda iç politika mücadeleleri, politika menfaatleri dolayısıyla Türk Milletinin yüksek dâvaları çiğnenmiştir; zarara sokulmustur. Türkiye'de Turancılık görüşleri hakkında yalan yanlış iddialar ortaya atılmış ve Turancılık düşüncesi, Turancılık fikri kötü, zararlı bir düşünce olarak Türk Milletine tanıtıl-

ma yoluna gidilmiştir. Yunanlılar için Enosis neyse, Ruslar için Panislavizm neyse, Almanlar için Alman Birliği neyse, Araplar için Arap Birliği neyse, İranlılar için Panaryanizm neyse, Türkler için de Turancılık odur. Ruslar için suç ve kusur olmayan, Almanlar için suç ve kusur olmayan, Yunanlılar için suç ve kusur kabul edilmeyen, Araplar için suç ve kusur kabul edilmeyen, daha birçok milletler için suç ve kusur kabul edilmeyen kendi milletinden olan insanların kölelikten kurtulması ve yakın kültür birliği içinde, yakın işbirliği içinde bir varlık haline gelmeleri düşüncesi, ülküsü Türkler için neden kötü gösteriliyor ? Neden bir suçmuş gibi Türk kamu oyuna takdim ediliyor? Hiç şüphesiz bunu yapanların bir kısmı kendi hasis siyasî menfaatleri için Türk Milletinin bu büyük ülküsünü istismar etmişler, kötülemişlerdir. Diğerleri de Türk düşmanlarıdır. Yabancı kölelik rejimlerinin içimize sokulmuş kölelik tellâllarıdır ki, bunların başında komünistler gelmektedir. Bunlar Turancılık düşüncesinin baş düşmanlarıdır. Her yerde bu fikri gülünç göstermeye, bu fikrin Türkiye için tehlikeli olduğunu göstermeye çalışarak Türk Milletinin gücünü meydana getiren millî düşünceyi tahrip etmek çabasını göstermişlerdir.

Milliyetçilik, Türk Milletine karşı beslenen derin sevginin ifadesidir. Kalbinde başka bir ırkın gururunu taşımayan ve kendisini samimi ola-

rak Türk hisseden ve Türklüğe adayan herkes za göre, bu milletin içinden çıkmış insanlar ol- Türk'tür. Biz; Türk Milletine mensup olduğumu- duğumuza göre, elbette ki kendi milletimize kar- şı derin bir bağla bağlı olacağız ve bu milletin yükselmesi için, bu milletin haklarının daima her çeşit tesirlerden uzak, her şeyin üstünde bulun- durulması için çalışmayı görev tanıyacağız. İşte bu sebeplerden dolayı bizim milliyetçiliğimiz, Türk Milletine karşı duyulan derin, köklü bir sevgi ve Türk Milletinin içinde bulunduğu müş- kül durumdan bir ân önce, en modern, en ilmî metodlarla çıkarılarak en kısa yoldan modern uygarlığın en ön safına geçirilmesini sağlamak duygusundan kuvvet alır. Milliyetçiliğimiz baş- kalarına karşı kin, garez duygularıyla beslen- mez. Demek ki, Türk Milliyetçiliği, Türk Mille- tine karşı duyulan derin sevgi, bağlılık ve onu güç durumdan kurtarıp, kuvvetli, her çeşit kor- kudan, baskıdan uzak, şerefiyle yaşayan, müref- feh, mutlu ve modern uygarlıkta en ön safa geç- miş bir hale getirmek isteği ve bu isteğin yarat- tığı duygudur. Birinci prensibimiz olan Milliyet- çiliğimizin özet olarak tarifi budur.

Bunun yanında Türkçülük kelimesini de ilâve ediyoruz : Milliyetçiyiz, Türkçüyüz. Neden Türk- çüyüz? Çünkü milletimiz Türk Milletidir. Türk- çülük ne demektir? Türkçülük, Türk Milletinin hayatının her safhasında yapacağı her şeyin Türk ruhuna, Türk geleneğine uygun olması ve

Türk'e yararlı olması amacının, fikrinin ön plânda tutulmasıdır. Türkçe konuşacağız, Türkçeyi dâima herşeyin üstünde tutacağız. Yapılacak her işde Türklük ruhuna, Türk'ün özelliğine uygun ve Türk Milletine yararlı olması şartını gözönünden kaçırmayacağız. Türkçülüğün de kısaca tarifi budur. Birinci prensibimiz olarak aldığımız Milliyetçilik ve Türkçülük, kısaca yaptığımız bu izah ve tarifle işte bu şekilde ortaya konmuş oluyor.

— 2 —

ÜLKÜCÜLÜK

Ülkücülük batı dillerinden dilimize giren idealistlik kelimesiyle aynı olan bir anlam belirtmektedir. Ülkücülük veya idealizm insan kafasının içinde elde edilmesi, varılması en mükemmel, en güzel, kendisini mutlu edecek hedeflerin tasarlanması ve bu hedeflerin gerçekleştirilmesi için arzu gösterilmesi ve çalışılması anlamını taşır. İnsanlar arasında idealistler yetişmeseydi insanlık bugün dünyayı aydınlatan birçok gelişmelerini, birçok alanlardaki yükselişlerini sağlayamazdı. Her gerçek, her fikir önce insanların kafasında bir hayâl olarak doğar. İnsanlar hayâl ederler. Hayâl kurarlar. Bu hayalleri kendileri için iyi olan, kendilerinin özledikleri, elde etmekle mutluluk duyacakları bir takım istekleri, birtakım özleyişleri belirtir. İnsanlar hayâlleriyle büyük ölçüde insan olurlar. İnsanlar hayâlleriyle diğer canlılardan bir ayrıcalık gösterirler ve gerçekten insanlık vasfını kazanmış olurlar. İşte ülkücülük de yani idealizm de insanların ve insan topluluklarının kendileri için varılması mutluluk sağlayacak, varılmasıyla en gelişmiş, en yükselmiş bir durum sağlayacak, bir hayâlin düşünülmesi ve insan beyninde tasarlanarak şekillendirilmesidir.

Her toplumda idealistler vardır, ülkücüler vardır ve ülkücülerin, idealistlerin bulunuşu top-

lumlar için bir saadettir; büyük bir talihtir! Türk Milleti için bizim düşündüğümüz ülkü nedir? Türk Milleti için tasarladığımız ideal nedir? Herşeyden önce Türk Milletinin ahlâkta, maneviyatta, insanlık duygularında en yüksek seviyede bulunması, yaşaması ve ilimde, teknikte dünyanın en ileri gitmiş varlığı haline gelmesi ve ekonomik açıdan kalkınmış, tarımını modern tekniğe göre geliştirmiş ve modern sanayii kurmuş, refahlı bir toplum haline gelmesi, Türk toplumu için bir Türk Milliyetçisinin düşüneceği ülkünün esaslarından mühim bir kısmını teşkil etmektedir. Türk Milliyetçiliğinin, ülkücülüğünün sınırları içinde sade bunlar mı vardır? Sade bunlar değil başka düşünceler, başka hedefler de vardır. Bu hedefler Türk Milletinin hiç kimseden merhamet dilenmiyecek, lütûf dilenmiyecek bir duruma gelmesi, kendi gücüyle ayakta duran, kendi gücüyle varlığını koruyabilen ve sözünü dünyanın her yerinde saydırabilen bir varlık haline gelmesi düşüncesidir.

Bunun yanısıra Türk Milletinin haklarını her zaman dünyaya tanıtabilmesi, dünyaya duyurabilmesi düşüncesidir ve yine bunun yanısıra bütün Türklerin kölelikten, yabancıların buyruğu altında yaşamaktan kurtulmaları ve **Self Determination**, yani kendi mukadderatlarına kendilerinin hakim olması kutsal prensibine göre, hepsinin bağımsız hale gelmeleri, bağımsız olmaları Türk ülkücülüğünün bir diğer görüşü, düşüncesidir. Bu-

nun için milli doktrinin önemli bir ilkesi olarak ülkücülüğü almış bulunmaktayız.

Türk Milliyetçilerinin ülkücülük tarifinin sınırları içinde bulunacak görüşleri, fikirleri ancak genel olarak işaret etmiş bulunmaktayız. Türk ülkücülüğünün hedef aldığı düşünceler genel olarak belirtilmiş olan bu fikirlerden ibaret değildir. Ülkücülüğümüzün içerisinde her mesleğe mensup Türk Milliyetçilerinin kendi mesleklerinde en ileri, en yüksek ve gerek kendi milletimiz için, gerek insanlık için en çok yararlı neticeleri elde etmek görüşü de yer alacaktır. Bir Türk Milliyetçisi kendi toplumu için, kendi milleti için idealizmi daima göz önünde bulunduracak, bu genil idealizm prensipleri ile birlikte kendi sahası, kendi branşı ile ilgili çalışmalarında da bu temel ve genel mahiyetteki ülkücülüğün esaslarına uygun, onunla bütünleşmiş bir halde kendi branşı ile ilgili ülkücülüğünü de tespit edip güdecektir. Ülküler uzak hedeflidir, uzun vadelidir. Bir ülkünün hemen yarın gerçekleşmesi mümkün olmayabilir. Ülküler önümüzdeki yılları, önümüzdeki yüzyılları kapsayabilir. Ama ülkü insanın kalbini aydınlatan bir ışıktır. Ülkü insanlara yönünü tayin etmesini sağlayan bir kılavuzdur. Milletler için de milli ülkü, milletin kılavuzu, milletin yolunu aydınlatan güneşidir. Ülküsüz insan çamurdan bir varlık gibidir. Ülküsüz insan dümensiz, pusulasız bir gemi gibidir. Bunun için her Türk Milliyetçisi, her Dokuz Işık'çı mutlaka ülkücü olacaktır, mutlaka ülkü

sahibi bulunacaktır. Hem millî ülkü sahibi olacaktır, hem insanî ülkü sahibi olacaktır, hem de kendi mesleğiyle ilgili ülkücü bir kişiliğe sahip olacaktır ki, hem de kendi mesleğinde başarılı, yararlı bir kişi olarak gelişsin hem de mensup olduğu topluma, milletine yararlı hizmetler yapsın, insanlığa yararlı faaliyetler gösterebilsin. Bunun için Dokuz Işık doktrininin çok önemli ilkelerinden olan ülkücülüğe büyük değer vermekteyiz.

Ülkücüyüz! İnsanlık ailesi, yeryüzünde yaşayan bütün insanlar, milletler denen ayrı ayrı üyelerin bir araya gelmesinden meydana gelir. Bir insan, insan olmak isterse, insanlığa hizmet etmek isterse, evvelâ kendi milletine hizmet etmeli, kendi milletini yükseltmeye, kendi milletini mutlu kılmağa çalışmalıdır. Bunu yaptığı takdirde aynı zamanda insanlığa da hizmet etmiş olur. Çünkü bir insan kendi ailesini düşünür ve ona karşı vefalı kalırsa, insanlık duyguları en olgun seviyeye erişeceği için, **kendi ailesi dışındaki insanlara** karşı da yararlı ve vefalı olur. Bir insan kendi milletine faydalı olamaz, kendi milletine karşı bağlılık duymazsa, onun insanlığı düşünmekten bahsetmesi nihayet bir fantazi olur. İnsan, yetiştiği toprağın, yetiştiği milletin refâhını, iyiliğini, saadetini ve şerefini temin etmelidir. Bunu yaptığı takdirde, o millet insanlığın bir parçası olduğu için, dolayısıyla insanlığa da hizmet etmiş olur.

Ülkücülüğümüz nedir? Ülkücülüğümüz: Türk

ALPASLAN TÜRKEŞ

Milletini en kısa yoldan en kısa zamanda modern uygarlığın en üst seviyesine çıkarmak; mutlu, müreffeh hale getirmek; bağımsız, özgür, kendi haklarına sahip bir hayata kavuşturmaktır.

Kişilere hürriyet, milletlere istiklâl başta gelen prensiplerimizdendir. İnsanlar hür ve eşit haklara sahip olarak doğarlar. Kabiliyet ve görevlerinin dışında insanlar haklarına tam olarak sahip kılınmalıdırlar.

Toplum içerisinde insanlar kişisel liyakat ve kabiliyetlerine göre görevlendirilmeli ve bir sıraya konulmalıdır. Bütün bunlarla beraber ayrımsız olarak herkese bir imkân eşitliği sağlanmalıdır. İmkân eşitliği derken mücerret anlamda bir eşitlik anlaşılmamalıdır.

Bu ülkücülüğümüzün içine bu günkü sınırlarımızın dışında bulunan Türklere ait herhangi bir şey girer mi?

Türk adı taşıyan herkes bizim sevgi ve ilgimizin çevresi içindedir. Bundan vazgeçemeyiz. Bu her milletin tabii hakkı olduğu gibi Türk Milletinin de tabii hakkıdır. Bu günün Birleşmiş Milletler Anayasası, yeryüzünde yaşayan her millete «kendi mukedderatına hakim olma» (self determination) dedikleri prensibi kutsal bir prensip olarak ilân etmiştir. Bu gün Afrika'da yaşayan ve bu güne kadar hiçbir bağımsız devlet kuramamış olan Zencilere dahi, kendi mukadderatına hakim olma (self determination) hakkı kutsal bir hak olarak tanınır ve bunların herbiri ya-

bancı boyunduruğundan, sömürgecilerin elinden kurtulup bağımsızlığını alırken, başkalarının boyunduruğu altında tutsak bulunan Türklerin tutsaklıktan kurtulmasını istemek, dilemek, bunun için iyi niyetler taşımak, Türk olan herkes için en tabiî ve kutsal bir haktır.

Fakat biz ülkücülüğümüzde dâima gerçekçi olmayı ve girişilecek faaliyetlerde Türkiye'yi hiçbir zaman tehlikelere, risklere, maceralara sürüklemeyecek bir yol üzerinde bulunmayı esas kabul ederiz. Ülkücülüğümüz bir macera fikri değildir. Ülkücülüğümüz, Türk Milletinin en kısa yoldan ,en kısa zamanda modern uygarlığın en üst kademesine yükseltilmesi, müreffeh, mutlu bir hayata erdirilmesi, kendi gücüyle ayakta durabilecek bir hale getirilmesi ve her çeşit korkudan, baskıdan uzak olarak, hür, müstakil yaşaması ülküsüdür. Bu ülkü aynı zamanda Türk olan herkese karşı ilgi ve sevgi göstermeyi, onların mutluluğunu dilemeyi ve onların mutluluğunu, Türkiye'yi risklere, tehlikelere maruz bırakmadan, bırakmaksızın, bırakmamak şartıyla sağlamaya çalışmayı içine alan bir ülkücülüktür.

— 8 —

AHLÂKÇILIK

Bir toplumda insanların birbirlerini incitmeden, birbirlerine zarar vermeden, sağlıklarını koruyarak, tabiat güçlerinin tesirlerinden en iyi yararlanacak şekilde hareketlerini tanzim etmelerini sağlamaya yarayan kuralların toplamı ahlâkı meydana getirir. Ahlâk, kişinin davranışlarını ayarlayan, sınırlayan ve bu davranışların hem kendisi için yararlı olmasını, kendisine mutluluk sağlayacak şekilde düzenlenmesini hem de çevresini rahatsız etmeden, zarara sokmadan çevresiyle uyuşmasını sağlamak üzere konulmuş olan kaidelerdir; münasebet prensipleridir, yaşama prensipleridir. Ahlâk insanların inancından ve dünya görüşünden doğmakta, kaynağını almaktadır. Bunun için, gerek toplumun gerekse toplumu meydana getiren kişilerin ayrı ayrı inançları, yaşama görüşleri, yaşama felsefeleri ahlâkın kaynağını, temelini teşkil etmektedir. Bu bakımdan kişilerin ve toplumun dünya görüşü, yaşama felsefesi ve taşıdıkları inanç çok önemlidir.

Biz, Türk toplumunun dünya görüşünün, yaşama felsefesinin kendi dini inançlarından, İslâmiyetten ve milli tarihten kökünü aldığını görmekteyiz. Bunlara ilâve olarak, milletimizin ge-

çirdiği tecrübeler ve yurdumuzun içinde bulunduğu şartlar da toplumumuzun düşünce ve inançlarında tesirli faktörlerdir. İşte bu kaynak ve faktörlerin tesiri altında, Türk Milletinin mutluluğunu sağlayacak, Türk millî ahlâkına önem vermek zorunluğuyla karşı karşıyayız. Ahlâksız kişi, ahlâksız toplum mutlu olamaz. Böyle bir toplum kalkınamaz, böyle bir toplum yüksek düşünceler, kutsal inançları uğruna fedakârlık ve feragat gösteremez. İnsanlık tarihine şeref veren büyük eserler, insanların uzun sabır yıllarıyla güçlüklere göğüs gererek, katlanarak, feragatle çalışmalarıyla meydana getirdikleri yüce hizmetler, inancın insanlığa kazandırdığı, köklü imanın ve yüce bir ülküye, ideale bağlanmanın kazandırdığı varlıklar olmuştur. Bunun için biz de Millî Doktrin Dokuz Işık'ın önemli bir ilkesi olarak ahlâkçılığı almış bulunmaktayız. Ahlâkçılıkla kastetdiğimiz şey, herşeyden önce kişilerin ve toplumun millî ahlâk kurallarına bağlı olarak yetiştirilmesi ve millî ahlâk kurallarına bağlı olarak yaşaması ilkesidir. Bu sağlanmadıkça toplumumuzun kalkınması ve toplum içinde haksızlıkların önlenmesi, ıstırapların önlenmesi, kişilerin ve toplumun mutluluğunun sağlanması mümkün olamaz. Ahlâkçılık derken herşeyden önce milletimizin dini olan İslâmiyet esaslarını ve İslâm inançlarını bunun başlıca kaynağı olarak almaktayız Bunun yanısıra kendi millî geleneklerimizi, millî ta-

rihimizi ve milletimizin geçirmiş olduğu çeşitli tecrübelerin bize kazandırdığı kuralları gözönünde bulundurmaktayız.

Ahlâkçılığımızın içinde İslâmiyet esasları, İslâm inançları başlıca yer almakla beraber bununla yoğrulmuş olan ve tarihimizden gelen Türk töresi de yer almaktadır. Gerek dinimizin, gerek millî törelerimizin bize emrettiği ahlâk kurallarından başta geleni, millet varlığının, kişi ve toplum varlığının üstünde yer aldığıdır. Toplumun milletin, vatanın, devletin menfaatları daima kişilerin menfaatlarından önde gelir ve önde tutulması gerekir. Bunun yanısıra yine kaynaklarımızın bize göstermiş olduğu kuralların başlıcalarında birisi de her ne olursa olsun dürüst hareket etmek, sabırlı hareket etmek ve büyüklere karşı saygılı, itaatli olmak, küçüklere karşı şefkatli olmak ve sevgi göstermek ilkesidir. Bunun yanısıra disiplinli yaşamak, disiplinli bir toplum olarak hareket etmek de töremizin dayandığı başlıca ilkelerdendir. Disiplin dediğimiz zaman neyi kastetmekteyiz? Disiplin dediğimiz zaman ahlâk kurallarına bağlı olmak, kanunlara saygılı ve itaâtli olmak, büyüklere saygılı olmak, küçüklere karşı daima adaletli, şefkatli olmak ve büyük küçük karşılıklı olarak herkesin birbirlerinin hakkına, hukukuna riayetkâr olmasını kastetmekteyiz. Bunların yanısıra yine törelerimizin bize tavsiye etmiş olduğu bir diğer ilke

de yüksek vazife duygusuna sahip olmak, yüksek görev duygusu taşımak ve görevi namus saymaktır. Görev, kişinin kendisi için, yurdu için, milleti için yapmakla yükümlü olduğu iş demektir. Bunda ciddî olması ve görevini aksatmadan yapması törelerimizin gereğidir.

Ahlâkçılığımız dinî, millî, manevî değerlerimize dayanmakla beraber tabiat kurallarına aykırı olmamak şartını da içinde bulundurmaktadır. Tabiat kurallarıyla bağdaşacak şekilde ahlâk kurallarının tanzimi ve yürütülmesi, onun işlerliği için gerekli bulunmaktadır. Ahlâk herşeyin esasıdır. Ahlâkı olmayan bir toplumun hiç bir işi başarılı olamaz ve o toplumda hiç bir şey iyi bir durumda bulunamaz. Fakat ahlâkçılığın dayandığı bir takım temeller vardır. Bizim ahlâkçılığımızın dayanacagı temeller şunlardır : Türk ahlâkı, Türk geleneklerine, Türk ruhuna, Türk Milletinin inançlarına uygun olacaktır. Türk ahlâkı, hiç bir zaman insan ruhuna aykırı olmayacak, inançlarımızla da bağdaşan bir takım temellere dayanmış bir ahlâk olacaktır. Ahlâkçılıkta gözeteceğimiz, araştıracağımız şeylerden biri de, Türk Ahlâkının, Türk Milletinin yükselmesi, yaşaması ve korunmasını sağlamaya yarayacak esasları içinde toplanması olacaktır. Yâni Türk Milletinin yaşamasına zararlı olacak kaideler, Türk ahlâkçılığının içinde yer alamaz. Demek ki, ahlâkçılık ilkesine esas olarak kabul ettiğimiz şey-

ler, Türk Milletinin ruhuna uygun olmak, Türk Milletinin geleneklerine, âdetlerine ve inançlarına uygun olmak, tabiat kanunlarına uygun olmak ve Türk Milletine yararlı olmak esaslarına dayanacaktır.

- Bugün memleketimiz hem milli ülkü ve hem de milliyetçilik şuuru aşılayan köklü bir eğitimden yoksundur.

Bir takım cüce ruhlu yaratıklar, bizim kurtarıcı düşüncemizi anlamaktan acizdirler.

— 4 —

TOPLUMCULUK

Ve komunizm, milliyetçi hareket partisinin de baş düşmanıdır.
B iz komünizmi en büyük tehlike ilan ettik.

Toplumculuk demek : Toplum menfaatının, toplum varlığının, kişi varlığının üzerinde gözetilmesi demektir. Bu ilke de Türk töresinden kaynağını almaktadır. Türklerin tarih boyu yaşayışlarında daima milletin varlığı, vatanın menfaatları, devletin menfaatları ve varlığı kişi varlığının üzerinde, kişi varlığının önünde yer almıştır. Onun için Millî Doktrin Dokuz Işık'ın toplumculuk ilkesi de bu görüşü ortaya koymak için Millî Doktrin içinde yer almıştır. Kişiler, toplumun yararını, toplumun yükselmesini, Türk Milletinin korunmasını, yükselmesini, yaşatılmasını her şeyin üstünde görecekler ve her hareketi Türk Milletine yararlı mı yoksa zararlı mı olur düşüncesiyle değerlendireceklerdir. Bu ilkenin genel anlamda ifadesi budur.

Toplumculuk görüşü başlıca iki bölüme ayrılır. Birincisi : Ekonomik görüşü teşkil eden bölümdür. Diğeri ise sosyal yapıyı ilgilendiren, sosyal görüşü temsil eden bölümdür. Ekonomik görüşümüzü şöylece ifade edebiliriz. Türk Milletinin süratle kalkınması, tarımını modern hale getirmesi ve modern sanayii kurması gerekmektedir. Bize göre Türkiye bir tarım ülkesi olarak kalamaz. Türkiye'nin sadece bir tarım ülkesi olduğunu kabul etmek mümkün değildir. Buna karşı-

lık Türkiye'yi tarımı ihmal ederek yalnız sanayi ülkesi haline getirmek de düşünülemez. Bir milletin güçlü olması, bir milletin refahlı ve mutlu olması hem tarımda hem de sanayide dengeli bir şekilde kalkınmış, ilerlemiş bulunmasına bağlıdır. Bunun için biz tarıma da en yüksek önemi vereceğiz, sanayileşmeye de en yüksek önemi vereceğiz ve her iki alanda milletimizin süratle ileri gitmesini sağlayacak tedbirleri alacağız. Tarımımızı ilme ve tekniğe dayanan modern bir tarım haline getireceğiz. Türkiye'mizi süratle sanayileştireceğiz ve her çeşit modern makinaları, fabrikaları, araçları, gereçleri kendi ilim adamlarının, teknisyenlerinin bilgisiyle ve kendi insanlarının el emeğiyle kendi topraklarında kurulmuş fabrikalarda yapabilen bir hale getireceğiz. Ülkemizin kısa zamanda refaha kavuşabilmesi için tarımda ve sanayide modern, standart, kitlevî çok üretim sağlamak başlıca hedefimizi teşkil edecektir. Çok üretim ancak Türkiye'yi refahlı yapabilir ve sıkıntılardan kurtarabilir. Bununla beraber, bunlardan ayrılmaz kabul ettiğimiz diğer bir görüş de gerek devlet idaresinde, gerek milletimizi meydana getiren her vatandaşın yaşayışında, tasarrufu hâkim kılmak görüşüdür. Yurdumuzda büyük israflar yapılmaktadır. İsrafların önlenmesi ve her alanda tasarrufa gidilmesi sermaye birikimi sağlamakta ve Türkiye'nin süratle kalkınmasını teminde başvuracağımız tedbirlerden birisi olacaktır. Çok üretim

Davamızın isimsiz savaşçıları, değerli arkadaşlarım. Beni yeniden Genel Başkanlığa seçmek suretiyle gösterdiğiniz itimat, teveccüh ve sevgiye şükranlarımı sunmayı borç bilirim.

Dalından kopan bir yaprağın kaderini rüzgar tayin eder..... Kültür savaşına karşı en etkili silah milliyetçiliktir.

sağlamak, çok ihracatta bulunabilmek ve aynı zamanda tasarrufu hâkim kılan bir yaşayışı memleketimizde yürürlüğe koymak Türkiye'mızin kalkınmasını sağlayacak genel esaslardır. Bunları belirttikten sonra Türk Milletinin kalkınması için uygulayacağımız model nedir?

Bu model «Üçlü Esasa Dayanan Karma Ekonomi» modeli olacaktır. Yâni hem özel teşebbüs desteklenecek, yardım görecek hem devlet eliyle kamu yatırımları yapılacak hem de bunlardan başka milletimizin insanlarını sosyal dilimler, gruplar halinde, kooperatifler halinde, üretim ve tüketim birlikleri halinde teşkilâtlandırarak, tasarruf sandıkları kurarak, Meyak gibi, Oyak gibi kuruluşlar meydana getirerek millet eliyle yatırımlar yapılması sağlanacaktır. Özel sektör, kamu sektörü, ve millet sektörü halinde Türkiye ekonomisinin tanzimi sağlanacaktır. Türk Milletini altı sosyal dilim halinde mütalaa etmek mümkündür. Bugün milletimizi meydana getiren insanları yaşayışları, mesleklere bölünmeleri yönünden incelediğimiz zaman % 65'ini teşkil eden kısmının köylü olduğunu, köylerde yaşadığını ve çifçilikle geçindiğini görmekteyiz. Bunlardan başka sayıları 4,5-5 milyonu bulan bir esnaf kütlesinin bulunduğu da bir gerçektir. Bunun yanısıra bir memur tabakasını, sayısı bugün üç milyonu bulan bir işçi grubunu görmekteyiz. Bunlardan başka da serbest meslek erbabı dediğimiz bir grup vardır. Avukat gibi, doktor gi-

bi, eczacı gibi kendi bilgileri ve emekleriyle serbest olarak çalışan insanlarımızın meydana getirdiği bir grubu görmekteyiz. Bunların yanısıra bir de işveren grubu vardır. Bunları kısaca şöyle sıralayabiliriz. Köylü dilimi, işçi dilimi, esnaf dilimi, memur dilimi, işveren dilimi, serbest meslek mensupları dilimi. Böylece, Türk toplumunun bugünkü sosyal yapısı itibarıyla 6 sosyal diliinden meydana geldiği görülmektedir.

Dokuz Işık'ın ekonomik görüşüne göre bu 6 sosyal dilimin kendi içerisinde teşkilâtlandırılması gerekmektedir. Kendi içinde bu sosyal dilimin ayrı ayrı bir tasarruf teşkilâtı kurması gerekmektedir. Millî doktrinin görüşüne göre mülkiyet hakkı insanlar için vazgeçilmez, kutsal bir haktır. İnsan tabiatına uygun bir haktır. İnsan kendisinin olan bir şeye sahip çıkar. Kendisinin olan bir şeyi korur, saklar, onun bakımını sağlar. Kendisinin olmayan bir şeyle ilgisi zayıflar veya hiç kalmaz. Bunun için Millî Doktrin Dokuz Işık mülkiyeti insan haklarının vazgeçilmez bir bölümü kabul etmektedir. Fakat mülkiyetin Kapitalist sistemde olduğu gibi belirli kimselerin elinde yığılmasına ve mülkiyet hakkının başka kimselerin üzerinde sulta kurmak vasıtası olarak kullanılmasına karşıdır.

Dokuz Işıkçı Ekonomik Görüş, **bir toplumda,** o toplumu meydana getiren kişilerin her birinin ayrı ayrı mülkiyet sahibi olması görüşündedir.

Onun için Millî Doktrin mülkiyeti bütün vatandaşlara, halka yaygınlaştırma ilkesini kabul etmiştir. Bu maksatla her sosyal dilim bir tasarruf sandığına, bir tasarruf teşkilâtına sahip olacaktır. Bugün yurdumuzda kurulmuş olan Oyak gibi, kurulmaya çalışılan Meyak gibi. Bu tasarruf sandıklarında, her vatandaşın kendi imkânlarına göre toplanan tasarrufları millet sektörünün yapacağı yatırımları meydana getirecektir. Bu yatırımların sahipleri bu tasarrufları yapan kişiler olacaktır. Hisse senetleri vasıtasıyla kurulan fabrikalar, kurulan tesisler bu tasarrufları yapan vatandaşlarımızın malı olacaktır, mülkü olacaktır. Böylece her vatandaşa mülkiyet hakkı sağlanacak ve mülkiyet yaygınlaştırılmış hale getirilecektir. Dokuz Işık'ın öngördüğü ekonomik model budur. Bunun yanısıra Türkiye'nin kalkınması için hızlı, büyük yatırımlara girişmek ihtiyacı vardır. Hızlı büyük yatırımlara girmek ihtiyacı dolayısıyla büyük sermaye birikimine ihtiyaç vardır. Bugün biliyoruz ki Türkiye'de büyük sermaye birikimi şöyle dursun, normal sayılacak bır sermaye birikimi dahi yoktur. O halde süratli büyük yatırımları sağlamak için bu büyük sermaye birikimi nasıl sağlanır, nasıl temin edilir? Bunların temini için Dokuz Işık'ın öngördüğü yollar şunlardır:

Birisi millet sektöründe açıklandığı üzere Türk Milletinin tasarrufa sevkedilmesi ve bu tasarruf dolayısıyla her vatandaşın sahip olduğu

küçük imkânların birleştirilerek büyük sermaye birikimi sağlanması yolu olacaktır.

İkincisi halkın kullanılmayan emeğinin kullanılması. Halk enerjisinin seferber edilmesi yoluna başvurulacaktır. Bugün Türkiye'de 2 milyonu aşan işsiz vardır. Bunlar açık işsizlerdir. Bunun yanısıra 8 milyon civarında da gizli işsiz bulunmaktadır. Böylece toplam olarak, senenin üçte ikisinde 10 milyon insanımız işsiz durumdadır. Yâni 10 milyon Türk vatandaşının emeği değerlendirilememektedir. Biliyoruz ki insan emeği zamana bağımlı olarak değerlendirilmedikçe, zaman aşımıyla muhafazası, depolanması ve gerektiği zaman kullanılması mümkün olmayan bir varlıktır. Bu sebepten insan emeğini zamanında, ilmî şekilde, randımanlı şekilde değerlendirmek gerekmektedir. On milyon insanımızın, yılın üçte iki zamanında emeklerinin değerlendirilememesi demek, ne demektir?! Bir insanın bugün günlüğünü yüz lira kabul etsek on milyon insanın emeğinin değeri bir milyar Türk lirası etmektedir. Bunun bir ayda hesabını çıkaracak olursak otuz milyar lira etmektedir. Bir yıllık hesabını çıkaracak olursak üç yüz altmış milyar lira etmektedir. Demek ki bu insanların 8 ay işsiz kaldıklarını kabul etsek, Türkiye'nin yılda iki yüz kırk milyar lira, insanlarının emeğini değerlendiremediği için kayba uğradığını görmekteyiz. Halbuki insan emeğini, insan enerjisini seferber edebildiğimiz takdirde, vatandaşlarımızın iki yüz,

kırk milyar yıllık değer ifade eden bu emekleri, Türkiye'nin kalkınmasında büyük bir hamle meydana getirir. İşte Millî Doktrin bunu sağlamayı amaç edinmektedir.

Bunun yanısıra Türkiye'nin kalkınmasını sağlamada öncelikler tâyin etmek zorunluğuyla karşı karşıyayız. Bugüne kadar Türkiye'yi idare eden iktidarlar, bu öncelikler tâyininde yanılmışlardır veyahut da öncelik tâyinini düşünememişlerdir. Türkiye'nin bir ân önce kalkınması, refaha kavuşması, güçlü hale gelmesi herşeyden önce onun modern sanayie sahip olması, modern tarıma sahip olmasıyla mümkündür. O halde yatırımları öncelikle bunu sağlamaya yöneltmek lâzımdır. Süratle Türkiye'nin bütün tarımını teşkilâtlandırmak, modern hale getirmek ve Türkiye'yi süratle sanayileştirmek yönüne yatırımları yoğunlaştırmak lâzımdır. Buna katkıda bulunmayan alanlara yatırım yapmak doğru değildir. Bunları daha sonraya bırakmak lâzımdır. Misal ne olabilir? Misal; süslü binalar yapmak, opera binaları yapmak,. kapalı spor salonları yapmak gibi faaliyetlerdir. Bunu söylemekle spor faaliyetlerine karşı olduğumuz veyahut sanat faaliyetlerine, tiyatro faaliyetlerine karşı olduğumuz anlamı çıkmamalıdır. Fakat öncelikle Türk üretimini arttıracak. Türkiye'nin üretimini çoğaltacak ve bu yoldan Türkiye'nin gelirini, iktisadi gücünü arttıracak faaliyetlerin yapılması gereklidir. Gelir sağlandıktan sonra, refah sağ-

landıktan sonra bu gibi imar faaliyetlerinin yapılması çok kolaylaşmış olur. Bunları bir sıraya koymak görüşünü savunmaktayız. Yâni biz, hemen ekonomiye katkıda bulunmayan ve üretimin artışını sağlamayan yatırımlara ölü yatırım demekteyiz. Türkiye'yi kalkındırmak için ölü yatırımlardan kaçınmak lâzımdır. Ölü yatırım dediğimiz zaman şunu kasdetmekteyiz: Yatırdığımız sermayenin hemen Türk ekonomisine fazla üretim sağlamayan, fazla gelir sağlamayan teşebbüsler demektir. Biz buna karşıyız. Bunu hatâlı bulmaktayız. Bunun yanısıra memleketin sahip olduğu, tabiî birçok imkânları süratle değerlendirmek gerekmektedir.

Türkiye'nin hızla kalkınmasında başvurulması icabeden tedbirlerden biri de sahip olduğumuz tabiî kaynakları süratle seferber etmek, değerlendirmektir. Bundan başka çeşitli ekonomik faaliyetler ve dış ticaret konularında da devletçe enerjik tedbirler alınması görüşündeyiz.

Toplumculuk ilkesinde gözettiğimiz hususlar üç ayrı bölümde açıklanabilir :

1 — ÖZEL TEŞEBBÜS : Toplumun kalkınmasında özel teşebbüs desteklenecek, himaye edilecektir. Ancak bu konuda işverenle işçinin karşılıklı olarak haklarının korunması ve bu iki tarafın münasebetlerinin milletin zararına olmayacak şekilde kontrol, tanzim ve nezaret altında bulundurulması şarttır. Demek ki, özel teşebbü-

sü korumak, himaye etmek prensibimizdir; desteklemek, teşvik etmek amacımızdır. Fakat bunu yaparken işveren işçi ilişkilerini karşılıklı olarak iki tarafın da haklarını koruyacak ve her iki tarafın münasebetlerinin milletin zararına olmayacak şekilde denetlenmesi, düzenlenmesi, nezaret altında bulundurulması esasını şart koşuyoruz.

II — KÜÇÜK SERMAYENİN BİRLEŞMESİ :

Memleketimizde yapılması gereken pek çok büyük iş vardır. Bunların başarılması için halkın elindeki küçük tasarrufların teşvik edilerek, devlet tarafından tanzim ve organize edilerek birleştirilip halkın sermayedar olacağı büyük ekonomik teşebbüslere girişilmesini gaye edinen bir görüşe sahibiz. Ayrı ayrı kimselerin elinde bulunan küçük tasarruflar, meselâ on bin kişinin yirmi bin kişinin katılıp birleşmesiyle büyük sermaye haline gelir ve bu sermaye büyük tesislerin kurulmasını sağlar. Bu nasıl olacaktır? Halkımız buna alışmıştır. Halkı buna teşvik etmek, alıştırmak, cesaretlendirmek, organize etmek ve önayak olmak devletin görevleri arasında olacaktır. Bunun dışında yapılması icabeden birçok büyük işin ayrıca yine devlet eliyle bizzat ele alınarak başarılması gerekir. Bugün Amerika gibi en kapitalist memleketlerde dahi, bazı büyük işler vardır ki, tamamiyle devlet tarafından yapılmaktadır. Bunlar meselâ : Atom, füze araştırmaları ve ilmî araştırmalar gibi büyük organizasyon is-

teyen, büyük masraflar isteyen işlerdir. Bunların tamamiyle devletçe ele alınıp planlanması ve süratle başarılması esasını içine alan bir görüşü tutuyoruz.

III — SOSYAL YARDIM VE GÜVENLİK TEŞKİLÂTI:

Bu da, Türk Milletini içine alacak bir sosyal yardımlaşma ve güvenlik teşkilâtı meydana getirmek görüşüdür. Türk Milleti bugün sosyal bakımdan organize edilmemiş, dağınık bir durumdadır. Eskiden onun birtakım sosyal bağları, sosyal kuruluşları vardı. Bunlar dağıldı, yıkıldı. Meselâ eskiden vakıflar vardı, mahalle heyetleri vardı. O günün şartlarına göre, zamana uygun düşecek birtakım sosyal ve ekonomik organizasyonlar vardı. Loncalar vardı, loncaların da aynı zamanda sosyal fonksiyonları vardı. Bunlar zamanla yok oldu, kalktı.

Bugün milleti tekrar organize etmek lâzımgeliyor. Bunların en başında gelen işlerden birisi de bütün halkı içine alacak bir sosyal yardımlaşma ve sosyal güvenlik teşkilâtı kurmaktır. Yâni Türkiye içerisinde hiç kimse sahipsiz, yardımsız, himayesiz, desteksiz, işsiz kalmamalı, kalmak korkusuna düşmemelidir. Bir ailenin reisi mi öldü, çocukları, ailesi mutlaka bu teşkilât tarafından derhal himâye edilmelidir. Çocukları okuyacaksa okutulmalı, tahsillerine devam ettirilmelidir. Ailesine iş bulunmalıdır. Bütün bu problem-

leri üzerine alan bir organizasyon meydana getirilmelidir. Böyle bir organizasyon olmaksızın cemiyette büyük haksızlıklar, büyük facialar meydana gelir ve böyle bir durum milleti sıhhatli olmaktan çıkarır. Birçok yerlerde sizler, kendiniz de, bu gibi olaylara herhalde tesadüf ediyorsunuz. Birçok facialar görüyorsunuz, işitiyorsunuz. Bunları önleyecek böyle bir organizasyon kurmayı esas kabul eden bir görüşün sahibiyiz. Yâni toplum içerisinde herkes bilecek ki, herkesin sosyal güvenliği sağlanmıştır. İş mi? Başvuracaksınız, iş verecek. Hastalık mı? Tedavi görecek. Tahsil mi? Çocuğuna tahsil imkânı sağlayacak.

Ayrıca sağlık ve adalet güvenliği, sağlanmasını düşündüğümüz bir diğer iştir. Yâni bir dâva ve mahkeme konusu olduğu zaman, vatandaş ihtiyacı olan avukat, mahkeme masrafı ve diğer zarurî masraflar gibi yardımları kolayca elde edebilmelidir. Bugünkü gibi öyle parası olanın kendisine çifter çifter avukat tutup, şahit masraflarını ödeyip hukuk imkânlarından rahatça faydalanması ve parası olmayan vatandaşların ise, bunlardan yoksun kalarak haklarını koruyamaması durumu ortadan kaldırılmalıdır. Ayrıca ceza ve tevkif evlerinin durumu da insanlığa yakışır şekilde ıslâh edilmeli ve oraya düşen vatandaşlar tam bir imkân eşitliğine kavuşturulmalı, henüz sanık durumunda olan vatandaşın haysiyeti korunmalıdır.

Toplumculuk ilkemizin içine aldığı önemli bir husus da şudur :

Türk Milleti yüzyıllar boyunca büyük ihmallere uğramış, sıkıntılara düşmüş, felâketler geçirmiş bir millet olduğu için özellikle halk ve köylü, aydınlara, kendisine yol göstermeye, yardım etmeye gelenlere karşı güvensizdir ve aynı zamanda ümitsizdir: Yâni kötümserdir. Bunun en açık misalini şarkılarımızda, türkülerimizde görürüz. Daima bir kötümserlik sonucu olarak halkımızda hareket, büyük hamle yapma kabiliyeti durdurulmuştur. Bunu açmak lâzım. Büyük işlerimizi, büyük tasarılarımızı çözebilmek için halk enerjisini seferber etmeliyiz. Halkı uyandırmalıyız. Halkı uyandırabilmek için de güzel sanatları bu amaçla seferber etmeliyiz. İnsanlara önce neş'e, yaşama sevinci ve şevk aşılamalıyız. Heyecan aşılamalıyız. Neş'e, ümit ve şevk duyan insan yorulmadan çalışabilir : Enerji gösterebilir. Ümitsizliğe düşen, kötümserliğe düşen insan yaşama iştahını kaybeder. Çalışma kuvvetini kaybeder. Bunu kendi hayatımızda birçok kere duymuş, üzgün olduğumuz zamanlarda çalışma isteğimizin olmadığını anlamışızdır. İşte Türk Milletinin kalkınması için başvuracağımız önemli çarelerden birisi budur. Sanatı, kültür faaliyetlerimizi, halkı heyecana getirmek; ona ümit, zevk, neş'e vermek ve böylece halk enerjisini seferber ederek hareket yaratmak istikametinde kullanmalıyız.

Bunun için de biz bir ilke olarak diyoruz ki, sanat toplum için, toplum yararına kullanılacaktır! Toplum yararı için seferber edilecektir. Böyle boşa giden halk enerjisini (ki, bizim halkın büyük bir çoğunluğu senede üç buçuk ay çalışıyor, geri kalan sekiz buçuk ay bu enerji heder oluyor) seferber edip, erozyon problemimizin çözülmesi, memleketin ağaçlandırılması, sulama işleri, yol meseleleri gibi büyük meselelerimizin halli yolunda faydalanmalıyız. Buna bir örnek olarak İzmit körfezinden İskenderun'a kadar uzanan bölgedeki 400 milyon yabanî zeytin ağacını gösterebiliriz. Bu ağaçların hepsi 150-200 milyon lira harcanarak verimli hale getirilebilir. Aşılanmış bir ağacın değeri bugün 1000 lira civarındadır. Yâni bir tarım seferberliği sonucu aşılanacak ve bugün değeri sıfır olan 400 milyon ağacın değerini 400 milyar Türk lirasına çıkarmak imkânı vardır. Sadece 200 milyon lira harcayarak bugünkü bütçemizin yaklaşık üç katını sağlamak işten bile değildir.

Bu arada halka yine boş vakitlerini değerlendirecek elişleri, el sanatları öğretmek, göstermek, okuma melekesi ve kültürünü arttıracak kurslar açmak ve hiçbir dakikasını heder etmeyecek şekilde organize etmek toplumculuk prensibi içine aldığımız hususlardan bir diğeridir.

Geniş caddelerinde sulh teraneleri, arka sokaklarında harp marşları çalınan bugünki dünya...

— 5 —

İLİMCİLİK

Bugün dünya üzerinde ilimdeki büyük gelişmeler insanlığa uçsuz bucaksız gelişme ve mutluluk ufukları açmıştır. Bir memleketin refahlı olması, güçlü olması herşeyden önce o memlekette yaşayan insanların ilimde, teknikte ileri bir seviyeye ulaşmış olmaları ile mümkündür. Bir milletin askerî gücü de ilim ve teknik gücüne, medenî seviyesine bağlıdır. İlimde, teknikte geri kalmış bir ülkenin insanları ne kadar kahraman yaratılışlı olurlarsa olsunlar, onların millî savunma yönünden, askerlik yönünden güçlü olmaları mümkün değildir. Bu sebeplerden Türkiye'yi kalkındırmayı düşünürken Türk milletinin hızla bir ân önce refaha kavuşmasını, mutluluğa kavuşmasını ve güçlü bir varlığa sahip olmasını sağlamak için ilim ve teknikte büyük bir ilerleme kaydetmek mecburiyetindeyiz.

Bunun için Türkiye'nin ilimde, teknikte süratle en yüksek seviyeye çıkmasını, hızla modern sanayii kurmasını, tarımını modernleştirmesini sağlamak için dünya çapında yüksek kaliteli, liyâkatli ilim adamları ve teknisyenler yetiştirmek zorunluğu vardır. Bu vasıfta insan gücü yetiştirmedikçe Türkiye'nin ilimde, teknikte süratle ilerlemesi ve modern sanayie sahip olması, tarımını modernleştirmesi mümkün olamaz. Bunun için

Türkiye herşeyden önce öğrenimde bulunan gençler içinden en kabiliyetlilerini seçerek bunlara geniş öğrenim imkânları sağlamalı ve süratle dünya çapında her konuda yüksek seviyeli ilim adamları ve teknisyenler kadrosunu kurmalıdır. İster Matematikte, ister Fizik'te, ister Kimya'da ,ister Tarım Bilgilerinde, ister Sosyal Bilimlerde olsun dünya çapında ve en yetenekli ilim adamları yetiştirmek ve Türkiye'yi kalkındırmaya yetecek bir ilim adamları kadrosunu teşkil etmek Türkiye için başlıca önemli meseleyi teşkil etmektedir. Bugüne kadar Türkiye'yi idare eden iktidarlar bu konuyu karıştırmışlardır. Türkiye için her kasabada ortaokul, liseler açmak, her yerde okulları çoğaltmak başlı başına Türkiye'nin meselelerini çözmeye yetmez. Öncelikler tespit etmek zorunluğu vardır. Öncelikleri düşündüğümüz zaman da, Türkiye'nin kalkınmasını sağlamada birinci öncelik yüksek seviyeli, liyakatli ve üstün kaliteli ilim adamları, teknisyenler kadrosunu kurmaya önem vermek gerekmektedir. Birinci öncelik burdadır. Böyle bir kadro kurulduktan sonra bu kadronun varlığı sayesinde Türkiye'nin süratle modern sanayie sahip olması ve tarımını modernleştirmesi mümkün olacaktır. Ve bu üstün, seçkin ilim adamları kadrosu sayesinde Türkiye ilim ve teknik yönünden büyük bir güç elde etmiş olacaktır. Buna işaret etmeyi çok gerekli saymaktayım.

Bunun yanısıra Millî Eğitimin ele alınması

ve Millî Eğitimin Türkiye'nin ilimde, teknikte süratle dünyanın en ileri gitmiş ülkesi haline gelmesini sağlayacak bir planlama yapmak ve buna göre bir Millî Eğitim faaliyeti göstermek gerekmektedir. Millî Eğitimin başlıca dört gayesi olduğu ortaya konulmalıdır. Bu gayeleri sırayla şöyle ifade edebiliriz : Birincisi, Türk insanını yaşı ne olursa olsun Türk Milletinin tarihinden şuur almış olan, Türk geleneklerinden şuur almış olan, Türk Milletinin Milliyetçilik duygularıyla ve manevî değerleriyle beslenmiş olan insanlar olarak yetiştirmek teşkil etmelidir. Millî Eğitimin birinci gayesi bu olmalıdır. Türk insanını Türk Milletinin örnek bir kişisi, Türk Milletinin bütün vasıflarını üzerinde taşıyan, müşterek vasıfları benimsemiş insan olarak yetiştirmek olmalıdır. Kendi tarihinden habersiz, geleneklerinden habersiz, örfünden habersiz, manevî değerlerinden habersiz çıplak bir varlık olarak insanlarımızın yetişmesi, yurdumuzun büyük zaafını teşkil etmektedir.

İkinci gaye : Millî Eğitim Türk Milletinin sosyal ve ekonomik ihtiyaçlarına göre hedeflerini tayin etmeli ve Türk insanını ona göre yetiştirmelidir. Türk Milletinin sosyal ve ekonomik ihtiyaçları önce tespit edilmelidir. Yâni Türkiye'nin modern sanayii kurması, Türkiye'nin modern tarım kurması, Türk toplumunun kalkınması için ne kadar doktora ihtiyacı vardır, ne

kadar Kimyager'e ihtiyacı vardır, ne kadar Mühendis'e ve Yüksek Mühendis'e ihtiyacı vardır, ne kadar Makina Mühendisi'ne ihtiyacı vardır, ne kadar Öğretmen'e ihtiyacı vardır, ne kadar Tornacı'ya, Tesfiyeci'ye ihtiyacı vardır ; bunlar gayet dikkatli olarak, ilmî bir şekilde tespit edilmeli ve Türk toplumunun bu sosyal ve ekonomik ihtiyaçlarına göre Millî Eğitimin hedefleri tespit edilerek ona göre okullar açılmalı, ona göre teşkilâtlanma yapılmalı ve bu okullara ona göre öğrenciler alınarak bu hedeflere göre Türk insanı eğitilerek yetiştirilmelidir. Millî Eğitimin üçüncü gayesi : Türk insanını topluma yük olmadan yaşayacak, üretici olarak yetişecek ve topluma katkıda bulunacak şekilde yetiştirmesi esas olmalıdır.

Okullardan bir takım gereksiz bilgi yüküyle yüklenmiş ve gözünü devlet kapısına dikmiş, devlet kapısında memuriyet peşine düşmüş insanlar yetiştirmek özellikle bundan sonra, memleketimiz için çok zararlı ve tehlikelidir. Türk insanını üretici olacak şekilde yetiştirmek, Türk toplumuna katkıda bulunacak şekilde yetiştirmek, hem bu şekilde bilgili yetiştirmek, kabiliyetli yetiştirmek hem de bu ruhta ,bu anlayışta, bu zihniyette yetiştirmek büyük önem taşımaktadır.

Dördüncü gaye : Bugün dünya üzerinde tekniğin, teknik bilginin önemi hayatî derecede art-

mıstır. Bunun için Türk çocuklarını teknik eğitime yönelik yetiştirmek gerekmektedir. Türk çocuklarını, Türkiye'nin ihtiyacı olan kalkınmayı sağlayacak bir eğitim göstererek yetiştirmek yoluna gidilmelidir. İlim ve teknik milletlerin sayısı ne olursa olsun, durumu ne olursa olsun diğer milletler arasında durumunu sağlamlaştırmakta ve etkin hale getirmektedir. Bunun için bu konu Türk Milleti için de hayatî değer taşımaktadır.

Karşılaşılan her olayı, önümüze getirilen her meseleyi, gördüğümüz her işi ön yargılardan ayrılarak, art düşüncelerden sıyrılarak gerçekçi bir gözle görmek ve ilim zihniyetiyle bunu muhakeme etmek, değerlendirmek başlıca usul olmalıdır.

Her çeşit peşin hükmü kafalardan bir kenara bırakacağız. Her olayı incelerken ilim metodunu takip edeceğiz. Bu da nedir? Müşahede, inceleme, araştırma, analiz, tecrübe ve müsbet sonucu bulmak. Demek ki, bütün memleket meseleleri ile ilgili olayları, tutumları düşünürken en doğru neticeye varabilmek için uygulayacağımız ilke ilim metodu, ilim mentalitesi olacaktır ve bütün faaliyetlerimizde bize yol gösterici olarak ilmi önder kabul edeceğiz. Bunu da görüşümüze esas olarak almakta çok fayda gördük. Çünkü çoğu zaman birçok kimseler ilk hamlede ortaya ön yargılarla, art düşüncelerle çıkıyor ve daha

ilk anda muhakeme yürütüp, doğru sonuca varma yollarını tıkamış oluyor. Bunun için ilimciyiz. İlimcilikten de kasdettiğimiz şey, yukarıda da belirttiğimiz gibi, olayları incelerken, ilim mentalitesin, ilim metodunu kullanmak ve her işimizde ilmi kendimize önder kabul etmektir. Yalnız ve sadece ilmi, müspet ilmi önder kabul edeceğiz.

— 6 —

HÜRRİYETÇİLİK VE HALKÇILIK

İnsanlar için mutluluk herşeyden önce hür olmaya bağlıdır. İnsanlığı aşağılatan en tiksindirici hal insanların köle olmaları, köle yapılmalarıdır. Biz Milli Doktrin Dokuz Işık'ta ne başkalarını uşak olarak kullanmayı, ne de başkalarına uşak olmayı kabul eden bir görüşü esas almış bulunmaktayız. İnsanları aşağılatan, en tiksindirici hâl olan, köleliğe karşıyız. Türk Milletinin, Türk toplumunun her manâda özgür olmasıyla mutlu olacağına, yükselebileceğine inanmaktayız. Bu bakımdan her ne bahane ile olursa olsun, her ne isim altında olursa olsun insanları hürriyetsizliğe sürükleyen her çeşit davranışa karşıyız. Hürriyet derken sadece siyasî hürriyeti değil, ekonomik hürriyeti, sosyal hürriyeti, ilim hürriyetini, kısacası İnsan Hakları Beyannamesi'nde ve Birleşmiş Milletler Anayasası'nda ifadesini bulan tüm hürriyetleri bir bütün olarak kasdetmekteyiz.

Türk Milleti için uygun gördüğümüz yönetim sistemi de Hürriyetçi Demokrasi sistemidir. Bu bakımdan Demokratik Nizamın korunması, geliştirilmesi ve Demokratik Nizam içinde halkın desteğinin sağlanması Dokuz Işık görüşü için başlıca esastır. Hürriyetçilik ilkesiyle beraber Halkçılık deyimini de kullanmaktayız. Halkçılık

deyimiyle kasdedilen şudur : Herşeyin halkla beraber, halk için olması ve halka doğru olması ve halk tarafından olması. Halkın yaşayışını paylaşarak, halkın yükseltilmesini birinci plânda düşünerek, halkın dertleriyle yoğrularak halkla el ele işbirliği yapmak suretiyle halk için ve halk tarafından her hareketin düzenlenmesi ve yürütülmesi fikrini kasdetmekteyiz.Halka rağmen hareket etmeyi doğru ve uygun bulmamaktayız. Türk Milletinin yükselişi, Milliyetçilik ülküsünün siyasî hareket olarak gelişmesi herşeyden önce Halk Demokrasi'sinin Türkiye'de yaşatılmasına ve geliştirilmesine bağlıdır. Türk Milliyetçiliğinin korunması ve hedefine varması Demokrasiyle sıkı sıkıya bağlıdır. Bunun için Halkçılık ve Hürriyete dayanan halk idaresi millî doktrinin temel görüşüdür.

Yalnız memleketimizde hürriyet birçok zamanlar kalıp, klişe halinde siyasi bir mânâda anlaşılmış, kabul edilmiştir. Böyle bir hürriyet yaşayan bütün insanlar için, bütün milletler için hürriyet olmaktan çok zaman uzak kalmıştır. Hürriyet deyince, siyasi hürriyeti esas almıyacağız, hürriyeti bütün bölümleri ile beraber düşünmek ve o şekilde bir hürriyeti istemeyi esas kabul ediyoruz. Bunlar Birleşmiş Milletlerin Anayasası'nda yer almış olan hürriyetlerdir. Bu, söz hürriyeti, yazı hürriyeti, bilim hürriyeti, sosyal hürriyet, ekonomik hürriyet, korkudan ve baskıdan âzâde olmak hürriyeti ve sefaletten kurtul-

ma hürriyeti gibi bütün hürriyetleri içine alan bir hürriyet görüşüdür. Bir insana «Hürsünüz işte size siyasi haklarınızı tanıyoruz, istediğiniz yere reyinizi verebilirsiniz.» der, fakat arkasından el altından «Şu tarafa rey vermezseniz işinizden çıkarırım.» korkusunu, tehdidini koyarsanız, onun hürriyeti bir mânâ ifade etmez. Veyahut «Bu tarafa rey verirseniz akşam eve giderken beş tane adamım sizi çevirir, adamakıllı döver.» gibi tehdit eder bir durum ortaya çıkarsa, hürriyetin anlamı kalmaz. Yâni hürriyetin gerçek hürriyet olabilmesi için Birleşmiş Milletler Anayasası'nda ayrı ayrı sayılmış olan bu hürriyetlerin bütün olarak herkese sağlanmış olması şarttır.

Hürriyetçilikle beraber şahsiyetçiliği de esas alıyoruz. İnsanlar şahıslarına karşılıklı saygı ve karşılıklı teminat içinde bulunmalıdırlar. İnsanlar her zaman hakarete uğrarlarsa, her zaman haklarından emin durumda bulunmazlarsa, o insanların o memleket içinde faydalı olmalarına, huzur içinde olmalarına ve mesut olmalarına imkân yoktur. Onun için bu prensibimizi de hürriyetçiyiz ve şahsiyetçiyiz diye ifade ediyoruz.

— 7 —

KÖYCÜLÜK

Millî Doktrin Dokuz Işık'ın önemli esaslarından birisi de köycülüktür. Türk Milletinin bugün hâlâ % 65'i köylerde yaşamaktadır. Onun için nüfusumuzun % 65'ini teşkil eden köylünün dertlerini süratle çözecek çareler bulmak ve köylümüzün elinden tutarak kalkındırmak, Türk Milletinin kalkınması için başta gelen bir konudur. Bugün Türkiye'mizde kırk beş bin civarında köy ve mezraalar, ufak ufak, çeşitli yerleşme yerleriyle beraber 70 bini aşan yerleşme yeri bulunmaktadır. Bunların hepsinin ilgiye ihtiyacı vardır, ihtimama ihtiyacı vardır, bakıma ihtiyacı vardır. Nüfusumuzun % 65'i köylü olduğuna, köylerde yaşadığına göre, bu, aşağı yukarı 26 milyon insan demektir. Yâni 42 milyonu aşan nüfusa sahip olan Türkiye'nin 26,5 milyon insanı köylerde, mezraalarda yaşamaktadır demektir.

Bu insanlar bugün % 90 denecek kadar doktorsuz, bakımsız, ışıksız ve birçok ihtiyaçları halledilmemiş durumdadırlar. Bunların süratle ellerinden tutularak kalkındırılması, teşkilâtlandırılması milletimizin yükselmesi için en başta düşünülecek bir konudur. Böyle olduğu halde yıllardan beri yurdumuzda ihmal edilmiş olan bu köylü kütlesidir. Köylü vatandaşlarımız çok ihmale uğramışlardır. Nüfusun % 65'ini teşkil et-

tiklerine göre köylülerin öncelikle ele alınması, teşkilâtlandırılması, her çeşit donatımla donatılması, her çeşit yardıma mazhar edilerek bu kütlenin bir ân önce kalkındırılması gerekmektedir. Bu kütleyi kalkındırdığımız nispette diğer kesimlerdeki insan topluluklarımızın kalkınması âdeta kendiliğinden gerçekleşecektir denebilir. Köylülerimizin kalkındırılması için bunların öncelikle teşkilâtlandırılması gerekmektedir. Türkiye nüfusunun medenî ve meslekî iş bölümünden meydana gelen topluluğu altı bölüm halinde mütalâa ettiğimizi belirtmiştik. Bu altı bölümün en kalabalık ve en önemli kısmını köylü kesimi teşkil etmektedir. Köylünün teşkilâtlandırılması, hızlı kalkınması için şarttır. Bu teşkilâtlandırma nasıl olacaktır? Bu, köylerimizi tarım kentleri halinde gruplaştırarak teşkilâtlandırmak suretiyle yapılmalıdır. Tarım kentleri teşkilâtı şöyle kurulmalıdır: Köylerimiz birçok yerlerde birbirine yakın olarak bulunmaktadır. Bunları inceleyerek durumlarına uygun biçimde bu köyleri gruplaştırınak gerekmektedir. Birbirlerine yakın bulunan on köyü veya daha ziyade on iki, on dört, on beş köyü veyahut durumlarına göre sekiz köyü, yedi köyü, dokuz köyü bir grup halinde teşkilâtlandırmak ve bunların durumu müsait olanı, daha ziyade merkezî yerde bulunan bir köyü, cazibe merkezi olarak ele almak ve burada bütün köyün ilkokul, ortaokul ihtiyacını karşılayacak eğitim merkezlerini açmak, ayrıca köylünün modern

tarım esaslarına göre tarım yapmasını sağlayacak şekilde onları teşkilâtlandırmak ve onlara bilgi vermek üzere bu merkezde tarım uzman ları bulundurmak, yine bu merkezde modern tarım âletleri parkı kurmak, gübre depoları, ilâç depoları ve mücadele teşkilâtı, mücadele üniteleri meydana getirmek ve bu grubu içinde bulunan köylerin ihtiyacını bu merkezden temin etmek gerekmektedir. Ayrıca bu merkezde bir sağlık teşkilâtı bulundurmak, bu sağlık teşkilâtında doktor, sağlık memuru, ebe, hastabakıcı gibi sağlık ekibi kurmak, bulundurmak ve bunlara, altlarına cip vs. gibi araçlar da vermek suretiyle köylümüzü teşkil eden insanlarımızı da sağlık bakımından yararlandırmak gerekmektedir.

Kırk beş bin köyün her birisine doktor vermeye kalkışsak en azından kırk bin beş bin doktor ihtiyacı ile karşılaşırız. Kırk beş bin doktorun dev let bütçesine yükleyeceği masraflar ve birçok güçlükle karşılaşırız. Fakat köylerimizi, şematik olarak izah etmek için, onar köylük gruplar halinde teşkilâtlandıracak olursak kırk beş bin köy dört bin beş yüz grup haline gelir.Dört bin beş yüz gruba doktor vermek, sağlıkçı vermek, ebe vermek, hastabakıcı vermek ve bunların altlarına taşıt aracı vermek, gerekli donatımı ve gereçleri sağlamak kolaylaşmış olur ve bunların devlet bütçesine yükleyeceği masraflar da kısa zamanda karşılanabilir, göze alınabilir bir miktarda olur. Bunun için köylümüzün kalkındırılmasını

sağlayacak yol, köylerimizi tarım kentleri grupları halinde, tarım kentleri birlikleri halinde teşkilâtlandırmaktır. Merkez seçilen köylerde kurulacak olan bu kolaylıklar, o gruba dahil olan diğer köylerin de zaman içinde bu merkez köylere taşınmalarını, merkez köyde toparlanmalarını sağlar. Bunun için köylülerimizi zorlamaya gerek yoktur. Köylülerimiz kendileri için kolaylık, çocukları için okuma imkânı sağlayan merkezlere kendiliklerinden akmaktadırlar. Bugün büyük şehirlerin çevresinde bulunan gecekondular bunu göstermektedir. Köylülerimizin şehirlere akmalarından gecekondu mahalleleri meydana gelmektedir. Köylülerimiz niçin şehirlere akmaktadırlar?

Çocuklarını okutacak okullara kavuşmak için, hastalarının bakımını sağlayacak sağlık imkânlarına kavuşmak için, kendilerine daha iyi geçim sağlayacak iş bulmak için! O halde bu imkânları onların ayağına götürecek ve onların köylerinin dibinde bu imkânları ona sağlayacak merkezler meydana getirdiğimiz takdirde, bu cazibe merkezlerine o gruba dahil olan köylerin zaman içinde akması ve böylece bu merkezlerde tarım kentleri diyebileceğimiz kentlerin meydana gelmesi mümkün olacaktır. Bu kentlerde, o gruba dahil olan köyleri içine alan kooperatifler kurulacak ve yine bu kentlerde köylü yardımlaşma kurumları meydana gelecek ki, bu, Köy-Ak diyebileceğimiz teşkilâttır. Bu sayede köylünün

de memleketin kalkınmasında, yatırımlara katılmasını kanalize edecek bir teşkilâtlanma meydana gelecektir. Tarım kentlerinin bulunduğu grubun ihtiyaçlarına ve özelliklerine göre o bölgede veyahut birkaç tarım kentinin katılacağı onların bölgesi içinde, onlarla ilgili, tarımla ilgili endüstri, küçük endüstri, küçük imalâthaneler de meydana gelecektir. Böylece hem köylümüz teşkilâtlanacaktır hem de Köy-Ak vasıtasıyla büyük yatırımlara katılma imkânı doğacaktır; aynı zamanda köylülerimiz, insanlarımız köy ekonomisinden, site ekonomisinden, bölge ekonomisinden, ülke ekonomisinden cihan ekonomisine süratle geçme imkânını elde edeceklerdir. Türkiye'nin karşı karşıya bulunduğu büyük problemlerden birisi de cihan ekonomisine geçebilmesidir. Köycülükte köylümüzü kalkındırmak için öngördüğümüz önemli meselelerden birisi köylerimizi tarım kentleri halinde gruplaştırmak ve teşkilâtlandırmaktır. Diğer bir görüşümüz de köylümüzün kalkınması için tarımı teşkilâtlandırmaktır, tarımı modernleştirmektir. Bugün ülkemiz erozyon problemiyle karşı karşıya bulunmaktadır. Erozyon problemi topraklarımızın aşınmasıdır. Topraklarımızın rüzgârlar ve seller dolayısıyla tarlalarımızın, mer'alarımızın üst kısmını teşkil eden, en verimli kısmının zayi olması, seller yoluyla denizlere akıp gitmesidir. Aşınan topraklar zaman içinde verimliliğini kaybetmekte ve çölleşmeye gitmektedir. Bunun için Türkiye'nin eroz-

yonu önleme, erozyonu giderme ve memleketi ağaçlandırma gibi büyük meseleleri bulunmaktadır. Bunun yanısıra akarsularımızı değerlendirme meselemiz vardır.

Bugün bol olan sularımız akıp gitmekte, henüz bunlardan tam olarak yararlanamamaktayız. Sularımızın bize sağladığı imkânların ancak yüzde beş buçuğundan bugün yararlanabilmekteyiz. Yüzde doksan dört buçuk sularımız akıp gidip boşa zayi olmaktadır. Bunları süratle değerlendirmek Türkiye'nin kalkınmasını hızlandıracaktır. İşte bütün bu ihtiyaçları düzenlemek üzere yurdumuzda tarım reformu ve toprak reformu yapmak gerekmektedir. Tarım reformu, tarımı modernleştirmek, ilmî esaslara göre teşkilâtlandırmak ve ilmî esaslara göre gübre kullanarak, mücadele ilâçları kullanarak, modern tohumlama yaparak, tohum ıslahı yaparak verimi arttırmak, birim başına randımanı yükseltmek meselelerini kapsamaktadır. Tarım reformu aynı zamanda sulama imkânlarını geliştirmek ve millî bir tarım envanteri yaparak, stratejik bir tarım planlamasına gidilmek suretiyle, tarım planlamasına göre tarımımızı en ekonomik bir yöne çevirmektir. Bunun içerisine bölge bölge topraklarımızın en randımanlı olarak kullanılmasını sağlayacak araştırmalar yapmak ve o toprağa uyan en elverişli tarımı uygulamak girer. Bunun yanısıra toprak reformunu da ele almak gerekmektedir. Toprak reformu çok geniş toprakları, rantabl bir

ölçü içinde tanzim etmeyi öngörmekle beraber gayri iktisadî bir işletmeciliğe sebep olan aşırı derecede ufalmış, küçülmüş toprakların da rasyonel bir işletmeciliğe göre tanzimini öngörmeyi gerektirmektedir.

Bugün Türkiye'nin problemi büyük toprakların, büyük mülk sahiplerinin var oluşundan ziyade, toprakların gayri iktisadî işletmeciliğe yol açacak şekilde parçalanmış, bölünmüş olmasıdır. Yıllardan beri yurdumuzda toprak reformu sözleri söylenmiştir. Bunu daha ziyade komünistler istismar etmeye çalışmışlardır. Bir ağalık edebiyatı ileri sürerek, toprakların toprak ağalarının elinde bulunduğunu ileri sürerek, topraksız köylünün ezildiğini söyleyerek devamlı toprak reformu istismarını yapmışlardır. Oysa tarafsız, gerçekçi ve ilmî bir gözle baktığımız zaman meselenin bambaşka olduğu görülmektedir. Bugün çiftçilikle geçinen nüfusumuz 26,5 milyon civarındadır. Bugünkü sınırlar içinde bulunan Türkiye Cumhuriyeti'nin toprak genişliği 782 bin kilometrekaredir. Bu 782 bin kilometrekarenin içinde Van gölü Tuz gölü, diğer göller, ormanlar ve tarıma elverişli olmayan bölgeler de dahildir. Fakat biz meseleyi iyice açıklayabilmek için, bir ân bütün Türkiye topraklarının tarıma elverişli olduğunu kabul edelim. 26,5 milyon köylüye bu Türkiye topraklarını eşit olarak bölmeye çalışalım. 782 bin kilometrekare demek 782 milyon dönüm demektir. Bu 782 milyon dönümü 26,5 milyon insana taksim

ettiğimiz zaman aşağı yukarı insan başına 3 dönüm civarında toprak düşmektedir.

Bütün Türkiye tarıma elverişli olsa, göller, her taraf ekilebilir olsa ve elde bulunan tapuları hükümsüz kıldık desek ve yeniden Türkiye topraklarını bugünkü çiftçi nüfusumuza eşit olarak dağıtacağız desek ve taksim etsek köylü başına çok cüz'i bir miktar düşmektedir. 782 milyon dönüm toprağı böylece toptan ve teorik olarak bölmeye kalksak köylü nüfus başına 3 dönüm civarında toprak düşmektedir. Bunu aile başına bölmeye kalksak, aşağı yukarı ortalama 6 milyon köylü ailesi bulunduğunu kabul etsek, o takdirde de yine düşecek olan miktar 13-14 dönüm olacaktır. Kaldı ki Türkiye'nin bugün tarıma elverişli olarak işlenen toprakları 300 milyon dönüm civarındadır. Ki bu da bir kısmı mer'alar aleyhine, hayvancılık aleyhine sürülerek açılmış, tarla yapılmış toprakların da katılmasından meydana gelmektedir. Gerçekte ilmî olarak Türkiye'nin 250 veya 260 milyon dönümlük kısmının tarım için kullanılması, geri kalan mer'aların da hayvancılığa tahsisi gerekmektedir. O takdirde tarıma elverişli toprakların çiftçilere taksimine kalksak, köylü başına düşecek miktar büsbütün az olacağı gibi köylü ailesi başına düşecek miktar da çok az olur. Bütün bunlar şunu göstermektedir: Türkiye'de ekonomik yönden tarım sektöründe bulunan nüfus çok sayıdadır. Bugün Fransa'da nüfusun % 15'i tarım sektöründedir, bugün İngil-

tere'de nüfusun % 7'si tarım sektöründedir, bugün Amerika'da nüfusun % 4,5'u tarım sektöründedir. Ama Amerika'nın nüfusunun % 4,5'u çiftçilik yapmakla beraber bu % 4,5, bütün **Amerika'yı** doyurduğu gibi bütün dünyaya da yetiştirdiği ürünleri satmakta, dağıtmaktadır.

O halde Türkiye'nin bugün tarım sektöründe yaşayan 26,5 milyon insanına, çiftçisine Türkiye'nin bugünkü sınırları içinde yetecek miktarda toprak vermek, toprak sağlamak mümkün değildir. Türkiye'yi süratle sanayileştirmek, Türkiye'yi süratle modern endüstri sahibi yapmak ve tarım sektöründe bulunan nüfusu endüstriye ve genel hizmetler sektörüne aktarmak suretiyle % 65 olan çiftçi oranını planlı bir şekilde % 50'ye - % 40'a, yüzde 30'a, yüzde 20'ye doğru düşürmek, bununla beraber tarımı da modernleştirerek ve teşkilâtlandırarak, her çiftçi ailesine rantabl işletmecilik yapacak miktarda toprak tahsis ederek tarımı düzene sokmak gerekmektedir. Yoksa bu tedbirleri almaksızın herkese toprak dağıtacağız iddiaları ile ortaya çıkmak, Türkiye'yi büsbütün perişan hale düşürmek olur, Türkiye'yi iyice karıştırmak olur, ve memleket ekonomisini baltalamak olur.

Bugün ilmi araştırmalara göre bir çiftçi ailesinin normal şekilde rantabl olarak işleyebileceği toprak miktarı 300 dönüm civarındadır. Toprak miktarı ne kadar küçülürse, o miktarda

işletmecilik gayri iktisadi bir hal alır. Buna göre tarım ve toprak reformunu planlamak, düzenlemek gerekmektedir. Bir taraftan nüfusu ekonomik yönden endüstri sektörüne ve genel hizmetler sektörüne aktarmak diğer taraftan da toprakların miras yoluyla devamlı parçalanmasına, ufalanmasına sebep olmayı önleyecek tedbirler düşünmek gerekmektedir. Bunlar yapılmadıkça Türkiye'nin tarımını düzene sokmak ve Türkiye'yi ekonomik yönden kalkındırmak mümkün olmaz. Bunun için Köycülük Ülkemizin dayandığı iki temel görüş bunlardır. Yâni birisi tarım kentleri görüşüdür; tarım kentleri esasına göre köy grupları meydana getirmek, köyleri köy grupları halinde teşkilâtlandırarak ihtiyaçlarını karşılamak. Diğeri de tarımı hızla modernleştirmek ve rantabl bir işletmeciliğe kavuşturmak, teşkilâtlandırmak için tarım ve toprak reformuna başvurmak, tarım ve toprak reformunu birlikte yapmak. Bunların ikisi birbirinden ayrılamaz. Bunların ikisini beraber düşünmek gerekmektedir. Bir soru sorulabilir. Denilebilir ki bugün Türkiye'de 60 bin dönüm, 80 bin dönüm toprak sahibi olan kimseler vardır, bu büyük topraklara dokunulmayacak mı? Bu büyük toprakların da reforma tâbi tutulması gerekmez mi? Elbette gerekir. Elbette bunlar da ekonomik işletmeciliğe uygun bir şekilde reforma tâbi tutulacaktır. Fakat bunların miktarı Türkiye'de % 1'i aşmamaktadır. Genel duruma oran yapıldığı zaman bu

geniş toprak sahiplerinin sayısı, oranı % 1'i aşmamaktadır.

Bunun yanında Türk tarımının en önemli konusu topraklarımızın küçük çiftçi elinde 30 dönüm, 20 dönüm, 50 dönüm, 70 dönüm, 100 dönüm gibi, gayri iktisadî işletmeciliğe sebep olan, bölünmüş durumda bulunmasıdır. Bu ufak birimleri ya kooperatifler halinde teşkilâtlandırarak iktisadî bir işletmecilik düzenine kavuşturmak gerekmektedir. Veyahut miras meselesini yeni kanunlarla düzenleyerek, miras yoluyla bölünmeleri önlemek ve diğer taraftan da köy yardımlaşma kurumuyla bütün köylüyü içine alan bir teşkilâtlanmaya giderek, aynı zamanda köylünün kalkınmasına hizmet edecek şekilde geniş yatırımlara girişmek gerekmektedir.

— 8 —

GELİŞMECİLİK

Millî Doktrin Dokuz Işık'ın sekizinci ilkesi «Gelişmecilik» tir. Gelişmecilik şu demektir: Daima daha iyiyi, daha gelişmiş bir durumu elde etmek için araştırma yapmak; daha iyiye, daha mükemmele varmak arzusu taşımak ve bunun için çareler aramaktır. Gelişmecilikte içinde bulunulan durum düzeltilerek, o durum basamak yapılarak bir merdivenden yukarı doğru yükselir gibi bulunduğumuz basamağın önüne daha yüksek basamaklar kurarak, bu basamaklara basarak daha iyiye yükselmek, daha güzele yükselmek, daha olgunu bulmak, elde etmek demektir. Gelişmecilikte içinde bulunulan durumu yıkmak, devirmek söz konusu değildir. İçinde bulunulan durumu düzeltmek, yeniden düzenlemek, geliştirmek bahis konusudur. Yâni devrimcilik, gelişmeciliğin zıddı bir düşüncedir; görüştür. Gelişmecilikle, devrimciliği milletimizin kalkınması için bir yol olarak görmediğimizi, benimsemediğimizi anlatmak istemekteyiz. Neden devrimciliği bir yol olarak kabul etmiyoruz?

Çünkü devrimcilik geçmişe ait her şeyi yıkmak, geçmişe ait her çeşit değerlerimizden vazgeçmek ve bizimle, tarihimizle ilgisi olmayan, nereye varılacağı kestirilemeyen bir başka durum meydana getirmek anlamını taşımaktadır. Mil-

letler de ulu ağaçlar gibidir. Ulu bir çınarın toprağın üzerinde gövdesi ne kadar yükselmişse, toprağın altında da o kadar derinliğe inmiş, geniş kökleri vardır. Ulu bir ağacın köklerini kesecek olursak o ağacı yaşatmak, toprağın üstünde dik olarak tutmak mümkün olmaz. Bunun için milletin kökleri de kendi millî tarihidir. Kendi binlerce yıllık yaşayışı içinde meydana getirdiği kültür hazineleri, manevî değerleridir. Millî gelenekleridir. Onun için bunlarla bağlantıyı kesmek, herşeyi yıkmak, devirmek bizim kabul etmediğimiz bir görüştür, bir yoldur. Bunun için devrimcilik değil, evrimciliğe dayanan gelişmecilik ilkesini benimsemiş bulunmaktayız. Gelişmecilik ilkesiyle düşündüğümüz anlam şudur : İnsanlar yaratıldıkları gündenberi daima içinde bulundukları durumla yetinmemişler daha iyi yaşamak, daha güzel bir durum elde etmek, daha olgun sonuçlara varmak için çırpınmışlardır. Bu insanların yaratılışlarında, insanların tabiatında bulunan, yeryüzünde medeniyetlerin doğmasını, medeniyetlerin gelişmesini, insanlığın ilerlemesigun sonuçlara varmak için çırpınmışlardır. Bu, nun için biz bu duygu ve bu zihniyeti bir ilke olarak doktrinimize koymuş bulunmaktayız. İnsanlar tabiat kuvvetlerinin tutsaklığından kurtulmak, tabiat kuvvetlerinin kendileri için yararlı olacak şekilde kullanılmasını sağlamak ihtiyacını, düşüncesini yeryüzünde, yaratıldıkları ilk gündenberi düşünmüşler, bunu sağlamaya çalışmış-

lar, bunun için çare aramışlardır. İşte bu da, gelişmeciliğin bir diğer önemli faktörüdür. Yâni tabiat olaylarının, tabiat güçlerinin insanlara, insan toplumlarına zarar vermesini önlemek, buna karşılık tabiat güçlerinden tabiat olaylarından insanların, insan toplumlarının mümkün olduğu kadar büyük ölçüde yararlanmasını sağlamak gelişmecilik ruhunun, gelişmecilik düşüncesinin güç aldığı önemli bir kaynaktır.

Bu sayededir ki yeryüzünde insan medeniyetleri meydana gelmiştir ve bu medeniyetler gelişmiştir. Bugün, yirminci yüzyılın son çeyreğinde insanlık, övündüğümüz büyük medenî hamleleri sağlamak imkânını bulmuştur. İşte bütün gençlerimize, bütün memleketimizin insanlarına, gerek kendi şahsî yaşayışlarında ve şahsî işlerinde, mesleklerinde daima daha iyiye varmak, daha mükemmele ulaşmak, daha güzeli elde etmek aynı zamanda milletimiz için, vatanımız için, devletimiz için daha yükseğe çıkmak, daha kalkınmış, daha ileri bir duruma gelmek isteğiyle, ihtirasıyla yol aramak, çare aramak, çalışmak gerektiğini ortaya koymak istemekteyiz. Bunun içindir ki, gelişmecilik ilkesini Millî Doktrinin içine koymuş bulunmaktayız. Bu duygu, bu ihtiras çok olumlu bir duygudur; olumlu bir ihtirastır. İnsan enerjisinin, gençlik enerjisinin kanalize edilmesini gerektiren en meşru, en yararlı bir ihtirastır. İçinde bulunduğumuz durum ve

şartları düzeltmek, daha iyi yapmak, daha ileriye götürmek, daha olgun hale getirmek, daima bunu düşünmek, bunun yollarını araştırmak, bunun için çalışmak, bunun için çırpınmak insanlığı yükselten en kutlu duygu ve düşünceyi teşkil etmektedir. Böyle bir düşünce, böyle bir istek ve görüşten yoksun olan kişiler ve toplumlar sürünmeye mahkûm varlıklardan başka bir şey kabul edilemezler.

Bunun için, bütün Türk Milleti daima daha iyiyi arayacağız. Daha olguna varmak için tedbirler düşüneceğiz, çalışmalar yapacağız, gece demeden, gündüz demeden herşeyin en güzelini, en iyisini, en olgununu elde etmek için uğraşacağız. Bunu hem kendi yaşayışımızda, kendi mesleğimizde, işimizde sağlamak için çırpınacağız. Hem de milletimizin vatanımızın, devletimizin hızla, bir ân önce en yüksek seviyeye çıkarılması, en ileri bir duruma gelmesi için uğraşacağız.

Eğer insanlar elde ettikleriyle yetinseler ve «bu bize yetiyor» deselerdi medeniyetler olduğu gibi kalır, gelişemezdi. Halbuki görüyoruz, bundan 40 yıl önceki durum bugün yoktur.

Bundan 5 yıl önceki durum da yoktur. Bundan 5 yıl sonra da daima bugünkü durumdan daha ileri gidilmiş, daha birçok yeni şeyler bulunmuş olacak. Çünkü insanlar daima daha iyiyi

araştırıyorlar, daha mükemmeli istiyorlar. O halde kalkınmamızın ve yaşamamızın dayanacağı temel ilkelerden birisi de daima elde ettiğimizle yetinmemek, daha iyiyi, daha güzeli, daha mükemmeli araştırmak duygusu olacaktır. İşte gelişmeciliğimizin dayandığı ilke budur.

— 9 —

ENDÜSTRİCİLİK VE TEKNİKÇİLİK

Bugün dünya atom, nükleer ve uzay çağına girmiş bulunmaktadır. İnsanlığın hayatında endüstri, makina ve önemli yeri almış bulunmaktadır. Türk Milletinin 300 yıla varan bir dönem içinde uğramış olduğu yenilgiler ve karşılaşmış olduğu felâketler, acılar, gelişen makina gücünün endüstri gücünün karşısında Türk Milletinin kol gücüyle, hayvan gücüyle yalın bir durumda kalmış olmasıdır. Bugün bir toplumun güçlü olması herşeyden önce modern sanayi kuruluşu olmasına, teknikte ve endüstride en yüksek seviyeye çıkmış bulunmasına bağlıdır. Yıllarca memleketimizde birtakım tartışmalar olmuştur. Türkiye bir ziraat memleketi mi olmalıdır, ziraatını mı geliştirmelidir, sanayileşmeye fazla yönelmemeli midir yönelmeli midir gibi tartışmalar ortaya atılmıştır. Modern bir toplum olmak, güçlü bir devlet, millet haline gelmek için Türkiye'nin en kısa zamanda dünyanın en ileri endüstri ülkesi haline gelmesi gerekmektedir.

Bu tarımın ihmâl edileceği, tarımın terkedileceği anlamına gelmez. Türk Milleti endüstri sahibi bir toplum olmakla beraber tarımını da modernleştirerek, tarıma da aynı derecede önem verecek ve modern bir tarım kuracaktır. Esasen modern bir tarım kurmak da endüstrisiz mümkün

değildir. Bunun için; «Türkiye tarıma yönelmelilir, bir tarım ülkesidir. Tarım üzerinde çalışmaarını yoğunlaştırması daha doğru olur. Endüstri yönünden de tarımla ilgili hafif endüstri kurmakla yetinmelidir»; görüşü doğru bir görüş değildir. Türkiye ağır endüstriye dayanan ve her çeşit fabrikaları, modern âletleri, makineleri yapabilecek kapasitede bir endüstri sahibi olmak zorundadır. Bunun için Millî Doktrin Dokuz Işık'ın içerisine ilimcilik ilkesi bulunmakla beraber ayrıca bir endüstricilik, teknikçilik ilkesi de konulmuştur. Yaşadığımız çağ teknik çağıdır. Bugün insanlar artık uzaya gitmektedirler, Ay'ı ziyaret etmektedirler. Yarın diğer yıldızlara da gitmeleri şüphesiz mümkün olacaktır. İleri milletlerin bu derecede teknik alanda, endüstri alanında atılım yaptıkları bir çağda Türkiye'nin endüstri ve tekniği ihmâl etmesi düşünülemez. Türkiye'nin 300 yıllık geçirdiğimiz son dönem içerisinde bir türlü kalkınamamış olmasının önemli bir sebebi, ağır endüstriye ve teknikçiliğe gerekli önemi vermemiş olmamız, bir an önce bunu Türkiye'de kurmak, geliştirmek için kuvvet yoğunlaştırması, gayret yoğunlaştırması yapmamış olmamızdır. Türkiye ile ileri milletler, ileri devletler arasındaki geri kalmışlık mesafesi 300 yıldır küçülmemiştir, aksine büyümüştür. Bundan 100 sene önceki Türkiye ile 100 sene önceki ileri Avrupa ülkesi İngiltere, Almanya veya Fransa arasındaki geri kalmışlık me-

safesi geçirdiğimiz 100 yıl içinde kapanmak şöyle dursun aksine olarak daha büyümüştür. Bugün ileri milletler artık füzelerle uzaya çıkabilme imkânını elde etmişlerdir. Türkiye ise hâlâ elektrik çağına girmek için uğraşmaktadır.

İşte bütün bunları dikkate alarak Türk Milletinin bir an önce refaha kavuşması, mutlu olması ve her tehlikeye karşı kendi gücüyle ayakta durabilecek bir hale gelebilmesi için Türkiye'yi büyük bir seferberlik yaparak en kısa zamanda en ileri bir endüstriye sahip kılmak ve teknikte en ileri bir toplum haline getirmek başlıca amacımızı teşkil etmektedir.

Bugün dünya Atom ve Füze çağından içeriye girmiştir. Artık buhar çağı geride kalmıştır. Elektrik çağı da arkada kalmak üzeredir. İnsanlık yeni bir çağa giriyor. Bu çağ Atom ve Füze çağıdır. Bu ne ile mümkün olabilir? Teknikle mümkün olur ve bir de milletlerin endüstri sahibi, ağır endüstri sahibi olmalarıyla mümkün olur. Endüstri de yine neye dayanır? Tekniğe dayanır. O halde teknik sahada en ileriye gitmek, yükselmek ve büyük endüstri sahibi olmak, kalkınmamız için, kurtuluşumuz için temel ilkelerimizden bir diğeridir.

Ana ilkelerimizi bu şekilde özetlediğimi zannediyorum. TÜRK MİLLETİNE yararlı olabilmek için bu ilkelerin uygulanmasında ULU TANRI'dan bize güç ve imkân vermesini dilerim.

Ancak bunu yaparken geçmişimize karşı ha-

karet ve onunla olan bağlantıyı kesmeyi aslâ düşünmüyoruz. Çünkü millet devamlı olarak bir akıştır. Onun hayatını herhangi bir yerden kesip, evvelkini silip çıkarmağa imkân yoktur. Onun için gelişmecilikte devamlılığı esas kabul ediyoruz. Yâni yapacağımız bütün faaliyetlerde, bütün ilerleme ve kalkınma hamlelerinde yapacağımız bütün işlerin millî ruhumuza ve millî geleneklerimize uygun olması esasını kabul ediyoruz. Gelişmecilik ilkesiyle kastettiğimiz görüşün özeti budur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DOKUZ IŞIK'IN İKİ İLKESİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

MİLLİYETÇİLİK VE TOPLUMCULUK

Muhterem Arkadaşlarım,

Tarih, milletler mücadelesi tarihidir. Bu mücadelede zafere ulaşabilmek için, güçlü, her bakımdan kuvvetli bir millet olmak lâzımdır. Sosyal, siyasî ve ekonomik yapısını, millî şartlarına uyduramayan milletler bu mücadelede mağlûp olmaya mahkûmdur. Büyük milletimiz, yüzyıllardan beri kökü dışarda rejim ve ideolojilerle idare edilmeye çalışılmaktadır. Millî olan bütün değerler yıkılmak istenmektedir. Amaç; teşkilâtçı, büyük devlet kurucu bu milleti tarih sahnesinden silmektir.

Bu mücadelede yenilmiyeceğiz. Çünkü Tanrı Türk'ü yenilmek için değil yenmek için yaratmıştır. Tarihî misyon ve soyumuzda kader bize büyük bir görev yüklemiştir. Bu görev, Büyük Türk Devletini, Milliyetçi Türkiye'yi kurmaktır. Ülküsünü, asil kanıyla anlamış, inançlı bütün Türkleri büyük Türkiye'yi kurma dâvasına çağırıyorum. Bu cephe, yüz milyonluk, kalkınmış Milliyetçi Türkiye cephesidir. Bu cephede bencil çıkarlarını düşünen menfaat şebekelerine yer yoktur. Bu cephede korkaklara, döneklere yer yoktur.

Aziz Arkadaşlarım,

Milletler tarihi iyi bilinmeli, iyi değerlendiril-

melidir. Tarih göstermektedir ki, her iki yüzyılda bir Türk Milleti, dünyaya yön veren yeni ve büyük hareketler yapmaktadır. Hun, Uygur, Göktürk, Selçuklu ve Osmanlı İmparatorlukları bunun birer örneğidir. Ancak, Türkçü - Milliyetçi anlayış, devlet yönetiminin hâkim unsuru olmaktan çıktığı ân, bu devletler yıkılmıştır.

1700'lerin sonu 1800'lerin başında Osmanlı devlet yönetimine hâkim unsur, Türk Milletinin gerçeklerine aykırı düştüğü içindir ki, bu cihanşümul devlet çökmüş, yıkılmıştır. Şu husus unutulmamalıdır ki, Osmanlı devletinin gerçek anlamda çöküş ve yıkılışı 1700'lerin sonu 1800'lerin başıdır. İmparatorluğun bundan sonra geçirdiği devre, bir enkaz, bir yaşayan ölü devresidir. Şimdi tarih, şimdi kader bize yeni bir görev vermek üzeredir. Çünkü Milletler tarihinde yeni bir 200 yıl dolmak üzeredir. Bu tarihi görev, Büyük Türkiye'yi Milliyetçi Türkiye'yi kurma görevidir.

Sevgili Bozkurtlar,

Türkiye'miz, Büyük Milletimiz, yıkıcı ideolojilerin yatağı haline gelmiştir. Doğu komünizminin emperyalist emelleri Büyük Milletimizi yıkmak için pusuya girmiştir. Onlara fırsat vermiyeceğiz. Bu fesat ve ihanet yuvalarına göz açtırmayacağız. Milliyetçi Türkiye'nin temeli atılmıştır. Fikri, düşüncesi yüzde yüz Türk olan kafalar cepheye katılmıştır. Türkiye'nin en güçlü beyinleri safı-

mızda yer almıştır. En güçlü hedefler, en dinamik ideoloji, en Millî Doktrin çizilmiştir.

Aziz Arkadaşlarım,

Bizleri Milliyetçi Türkiye'ye götürecek ana ilkeler, temel hedefler Dokuz Işık Doktrininde gösterilmiştir. İdeolojimiz, çağın en dinamik ideolojisi, Türk Milliyetçiliğidir. Dokuz Işık Doktrini ve Türk Milliyetçilik ideolojisini sizlere teslim ve emanet edyorum. Bunları sonuna kadar savunacak, Türkiye'nin en ücra köşesine kadar yayacaksınız.

Milletler mücadelesinde Türk Milleti'nin zafere ulaşabilmesi, devlet ve milletimizin yeniden teşkilâtlandırılmasıyla mümkündür. Bu teşkilâtlanmada devlet, yeni bir yapıya sahip olacaktır. Bu yanının üç ana unsuru vardır. Bunlar sosyal, siyasî ve ekonomik unsurlardır.

«YAPI» SORUNU ÜZERİNDE BAZI AÇIKLAMALAR.

1) DOKUZ IŞIKÇI DÜZENDE SOSYAL YAPI:

Dünyada mevcut sistemler, sosyal değer olarak şu üç değerden birini alır. Fert, sınıf ve millet. Liberal - Kapitalist yapıya sahip devletin temeli, ferttir. Patron ve sermaye sahibi, fert olduğu ve bu sistem de ferde dayandığı için sırf onları korumak amacıyla sahte bir nizam ortaya atılmıştır. Marksist - Sosyalist (komünist) sistem, sınıfı esas alır. Bu sınıf, sözde işçi sınıfıdır.

Ancak, uygulamada hâkim olan işçi sınıfı değil, bir avuç komünist partisi üyesidir. Bu sistemde işçi sınıfı ezilmekte, sömürülmekte ve horlanmaktadır. Dokuz Işık Doktrininde ise esas alınan değer Türk Milletidir. Burada, ne birkaç patron, ne de sınıf söz konusudur. Çünkü Millet, bir ülkü, tarih, kültür ve soy birliğidir. Bunun sınıflara bölünmesi, bunun belirli fertlerin hâkimiyetine terkedilmesi mümkün değildir. Buna müsaade etmiyeceğiz.

Muhterem Arkadaşlarım,

Dokuz Işıkçı sistemin millet anlayışını belirtmek isterim. Bize göre, Türk Milleti, ortak dil, soy, ülkü, kültür ve tarih birliği gibi ayırıcı vasıfları haiz, bağımsız olarak birlikte yaşama bilincine varmış insan topluluğudur. Görülüyor ki, millet anlayışımız, tabii ve manevî faktörlere dayanmaktadır.

Tabii faktörlerin başında dil ve soy birliği gelmektedir. Milletimizi meydana getiren dil Türkçe'dir. Türkçe konuşanlar içinde Türk soyundan olmıyan yoktur. Türkçe'miz ,yüz yıllardan beri canlı bir şekilde yaşamamızın, tarih sahnesinde kalmamızın en önemli sebeplerinden biridir.

Soy birliği, Türk Milletinin en itici, en önemli faktörüdür. Soyumuz Türk soyudur. Soy, tabiî ve organik bir unsur olduğu için insanların fikrî ve fizikî özellikleri, yetenekleri birbirinden farklıdır. Türk soyunun değerli bir soy olduğu büyük bilginler tarafından kabul edilmektedir. Türk soyu tarihte büyük dünya imparatorlukları kurmakta, esasen bu değerini ispat etmiştir. Büyük komutan, devlet adamı, Mustafa Kemal Atatürk «Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asîl kanda mevcuttur.» demekle bu gerçeği ortaya koymuştur.

Soyculuk anlayışımız antropolojik ırkçılıkla, diğer milletleri küçük gören saldırgan ırkçı anlayışıyla hiçbir benzerlik göstermez. Dokuz Işıkçı sistem, soy birliğini, antropolojik (lâboratuvar) ırkçılık yerine, ruhî bir prensip, psikolojik bir olay olarak görür. Aslolan aynı soydan gelme, aynı millete mensup olma inancıdır. Kalbinde başka bir ırkın gururunu taşımayan, kendisini samimî olarak Türk hisseden ve Türklüğe adayan herkes Türk'tür. Türk soy ve milletindendir. Millet anlayışımızın temelinde yatan soyculuk fikri, işte bu çeşit bir soyculuktur.

Türk Milletini meydana getiren manevî faktörlerin başında ülkü, kültür ve tarih birliği ile bağımsız olarak birlikte yaşama arzusu gelir. Ülkü, kültür ve tarih birliği, aynı soydan geldiklerine inanan, aynı dili konuşan insanlar arasında ortak bağ ve ilişkiler kurar. Bu insanları birbirine yaklaştırır, birleştirir. San'at, destan ve hâtıraların milletlerin doğmasında rolü büyüktür. Oğuz destanı, Bozkurt ve Ergenekon mitleri, Türk Milleti için büyük değer taşır.

Türk Milletini meydana getiren, diğer önemli bir manevî faktör bağımsız olarak birlikte yaşama arzusu, bölünmeme, kaderde, tasada ve kıvançta bir bütün olarak devam etme arzusudur. Şurasını esefle belirtmek zorundayım ki, bugün ülkemizde millet bütünlüğümüzü parçalama amacı güden aşırı azınlık ırkçılığı ve bölgeciliği akımı vardır. Ayrı bir devlet kurmak, Türk Milletini ve ülkesini bölmek isteyen bu hainlere fırsat vermiyeceğiz. Atalarımızın aziz kanlarıyla sulanmış bu kutsal topraklar, insanlık var oldukça, Türk Milletinin öz yurdu olarak kalacaktır. Bunun için gerekirse her çareye başvuracağız, yenilmiyeceğiz, yeneceğiz ve hainlerin kafaları ezilecektir.

Bağımsızlık Türk Milletinin ve Milliyetçilik anlayışımızın en önemli, en vazgeçilmez unsurudur. «Amerikan emperyalizmine hayır» diyen, buna karşılık «Rus veya Çin emperyalizmine evet» diyen sahte bağımsızlıkçıları iyi tanıyınız. Türk Milleti bağımlı yaşıyamaz. Bağımlılık, Türk so-

yuna, Türk misyon ve kaderine uymaz. Tarih yaratmış, çağlar değiştirmiş bir millet ebediyen bağımsız yaşıyacaktır. Her türlü emperyalizme ve bu arada komünist Rus emperyalizmine de hayır. Yaşasın Büyük Türk Milletinin, Büyük Türk Soyunun bağımsızlığı; Yaşasın bu uğurda savaşan Türk Milliyetçileri, yavuz ve yiğit Bozkurtlarımız.

Sevgili Bozkurtlar,

Biz, Türk Milletinin bütün fertlerini esas alıyoruz. Bu fertler sosyo-ekonomik yönden altı sosyal dilime ayrılmaktadır. Bu, Türk Milletinin bir gerçeğidir. Kökü dışarda ideolojilerin eseri ve kopyası değildir. Söz konusu altı sosyal dilim; İşçi, Köylü, Esnaf, Memur, Serbest Meslek Sahibi ve İşverenlerden ibarettir. Türk Milletinin sosyal yapısı bu dilimlerden meydana gelmektedir. Bu sebeple moral, siyasî ve ekonomik kalkınmamızı bu millî gerçeklere uydurmak zorundayız. Aksi halde 200 yıldan beri olduğu gibi yerimizde sayar dururuz.

2. DOKUZ IŞIKÇI DÜZENDE SİYASÎ YAPI

Milliyetçi Türkiye'nin siyasî yapısı, millî devlet esprisine dayanır. Millî devlette her Türk, devleti meydana getiren en önemli iki organa, yürütme ve yasama organlarına doğrudan doğruya katılır. Türk tarihinde devlet, bir kuvvet ve otorite timsalidir. Devlet kadife eldiven içinde demir yumruktur. Her Türk, devletine karşı güven ve sevgi beslemelidir. Güçlü, kuvvetli devlet, şahsiyetli, dirayetli devlet başkanları ile kaimdir. Meclis, millî demokrasinin meclisi olacaktır. Millî bir meclis, ancak Türk Milletinin bütün fertlerini, sosyal dilimlerini temsil ettiği zaman millî olabilir. Bunun için, milletimizin sosyal yapısına uygun olarak altı sosyal dilimden gelen milletvekillerinden oluşan, bir meclis kuracağız. Bu mecliste, birbirine yakın sayıda, İşçi, Köylü, Esnaf, Memur, Serbest Meslek mensubu ve İşveren temsilcileri bulunacaktır. Böylece, Marksist demokrasilerde olduğu gibi, ne sadece sözde işçi sınıfının temsilcisi olan bürokrat komünist partisi üyeleri, ne de bugünkü gibi, liberal-kapitalist sistemde geçerlilik kazanan varlıklı sınıfların temsilcilerinden oluşan bir sınıflar meclisi olacaktır. Tam ve sağlam bir millî meclis kurulacaktır. Bu meclis tek yapılı olacaktır. Avrupa'nın Krallık rejimlerinin bir kalıntısı olan Senato kaldırılacaktır. Tek yapı-

lı Millî Meclis, sırf millî olmakla kalmayacak, aynı zamanda bu uzmanlar meclisi olacaktır. Her sosyal dilimin diğerine hâkim olamıyacağı bir meclis doğacaktır. Millî meclisin üyeleri genel oy esasına göre seçilecekler.

Milliyetçiliğimiz, Türk Milletinin bütün fertlerini aynı derecede sevmek, onları devlet yönetiminde aynı derecede katmak, ortak etmektir. Bu ise, ancak MİLLÎ DEVLET ve MİLLÎ DEMOKRASİ ilkesinin uygulanması ile gerçekleşebilir. Türk insanının yönetim tarzı, ne Batı'nın burjuva diktatörlüğü, ne de Doğu'nun proletarya diktatörlüğüdür. Türk insanının yönetim tarzı milletin bütün fertlerinin, sosyal dilimlerinin demokratik yönetimidir. Unutulmamalıdır ki, kökü Batı'da olan liberal demokrasi bütün milletin değil, sadece birkaç patronun, sermaye sahibi bir sınıfın demokrasisidir. Doğu'nun marksist demokrasisi ise, Batı'nın burjuva sınıfının yerini alan bir avuç komünist partisi üyelerinin demokrasisidir. Bu demokrasilerin her ikisi de birer sınıf demokrasisidir.

Siyasî demokrasi, ekonomik demokrasi ile orantılıdır. Bir kimsenin siyasî demokrasiden, siyasî hak ve hürriyetlerden faydalanabilmesi, ekonomik imkânlarına bağlıdır. Ekonomik imkânlara sahip olmayan bir insanın hak ve hürriyetlerden istifadesi, sadece anayasa ve kanun metinle-

rinde kalır. Bir insanın, meselâ seyahat hürriyetine, mal - mülk edinme hürriyetine, eğitim hürriyetine sahip olabilmesi için, ona bunları sağlayabilecek maddî imkânları temin etmek gerekir.

Siyasî demokrasi, ekonomik bakımdan kuvvetli ve üstün olanların demokrasisidir. Bir ülkede liberal - kapitalist sistem yürürlükte ise, bu ülkenin demokrasisi sermaye sahiplerinin çıkarına işleyen bir demokrasidir. Bu çeşit demokraside devlet organları, özellikle yürütme ve yasama organları kapitalistlerin hizmetindedir. Durum marksist ülkelerde de bundan farklı değildir. Marksist devlette ekonomik güç ve değerler devletleştirilmiştir. Devlet bir nev'i kapitalist ve hem de tekelci bir kapitalist haline gelmiştir. Devlet gücünü elinde tutan bir avuç komünist partisi yöneticileri, bir nev'i mâlik durumunda olduklarından, devlet organları bu kimseler lehine işlemekte, bunlara hizmet etmektedir.

Millî devlet, bir sınıf devleti olmayıp, Türk Milletini meydana getiren bütün fert ve dilimlerin devleti olacaktır. Bu sistemde her fert, ekonomik değerler millîleştirilip Türk Milletinin bütün fertlerine mal edileceği için, ekonomik imkânlara sahip olacaktır. Hiçbir fert (kapitalist) veya sınıf (sözde işçi sınıfı, fakat gerçekte komünist bürokratlar) ekonomiye sahip olmayacaktır. Devlet ve onun organları, ekonomik güce sahip

olanların hizmetinde bulunacağına göre, bir Türk bu güce sahip olmakla, siyasî demokrasi ile ekonomik demokrasi, Millî Demokrasi içinde birleşecektir. Bu durum, biraz ilerde Dokuz Işıkçı düzenJe ekonomik yapı bahsinde dana geniş bir şekilde açıklanacaktır.

EKONOMİNİN MİLLİLEŞTİRİLMESİ :

Ekonomik yapımız millîleştirilecektir. Kapitalist ekonomide ekonomik değerler, bir avuç kapitalistin mülkiyetindedir. Milli toplumun çok büyük bir çoğunluğu malsız, lüksüzdür. Marksist - sosyalist (komünist) sistemde, bütün millet esir ve işçi durumunda olup, ekonomi komünist partisinin kapris ve menfaatlarına bırakılmıştır. Dokuz Işık Doktrininin uygulanacağı Milliyetçi Türkiye'de ekonomi millîleştirilecektir. Ekonomik değer ve imkânlar Türk Milletinin bütün fertlerine mal edilecektir.

Milletler mücadelesinde, tarih sahnesinden silinmemek için, hızla kalkınmak, ağır sanayi toplumu haline gelmek zorundayız. Bugünkü başı boş ve vurguncu kapitalist sistemle, 250 yıl sonra ancak Almanya seviyesine gelebileceğiz. Komünist sistemde de buna yakın bir zamana ihtiyaç vardır. Halbuki bizim sistemimizde, 20 yıl sonra Almanya'nın ekonomik durumuna ulaşabileceğiz.

Kalkınma, iki hareketten ibarettir. Birincisi tasarruf, ikincisi yatırımdır. Şu halde önce tasarruf edeceğiz, sonra da bu tasarruflarımızı, yatırım malları sanayiine, fabrika yapan fabrikalara yatıracağız. Bu hareketi gerçekleştirmek için modelimiz Milliyetçi ve Toplumcu ekonomik mo-

deldir. Bu modelde, Milletimizi meydana getiren altı sosyal dilimi teşkilâtlandıracağız. İlk teşkilâtlandırma hukukî teşkilâtlandırmadır. Altı tane millî teşkilât kuracağız. Bunlar; İşçi, Köylü, Esnaf, Memur, Serbest Meslek Mensupları ve İşverenler Birliği'dir. Bu dilimlerdeki her şahıs kendi birliğine kaydolacaktır. İkinci teşkilâtlandırma, ekonomik teşkilâtlanmadır. Burada zorunlu Tasarruf ve Yatırım Sandıkları kurulacaktır. Meselâ İşçi, Köylü, Esnaf, Memur, Tasarruf ve Yatırım Sandığı gibi. Kısa bir açıklama yapmak için, işçi teşkilâtını ele alalım. Bugün Türkiye'de sanayi, ticaret ve hizmet sektöründe üç milyon işçi vardır. Her işçi ayda ortalama 750 lira almaktadır. Bir kanunla her işçiden ayda % 10 tasarruf yaptırırsak, ayda işçi başına ortalama 75 lira, üç milyon işçiden ise yaklaşık olarak iki yüz elli milyon lira, yılda ise üç milyar lira sağlamış oluruz. Bu meblâğ çok büyük bir meblâğdır. Âciz ve kapitalist iktidarlar, yıllardanberi bu meblâğı alabilmek için, kalkınmış milletlere el açmaktadırlar. Biz, bu muazzam parayı sadece kendi işçilerimizden sağlayacağımız tasarrufla temin edeceğiz. Unutmayalım ki, kalkınma millî fedakârlık ister. Bizi sömüren milletler bizim kalkınmamızı istemez. Kaldı ki, taşıma su ile değirmen dönmez. Şu halde kendi kaynak ve imkânlarımıza dönmek zorundayız. Şimdi, yılda üç milyar lira ile evvelâ bir temel sanayi, bir fabrika yapan fabrika kurmak zorundayız. Böylece, basit bir misal vermek ge-

rekirse, yumurtayı değil, tavuğu yurdumuza getirmiş olacağız. Bu tavuk istediğimiz kadar yumurta yumurtlayabilir. Aynı teşkilâtı Köylü, Esnaf, Memur, İşveren ve Serbest Meslek sahipleri için de kuracağız. Bunun sonunda ülkemiz millî fabrika ve makinalarla dolacaktır.

Şu sözlerimi dikkatle dinleyiniz. Bu fabrika ve makinelere ekonomi ilminde üretim aracı denilir. Kapitalist sistemde üretim araçları birkaç kapitalistin elindedir. Milletin çok büyük bir çoğunluğu bundan mahrumdur. Kapitalist düzen, kapitalistlerin lehine işleyen düzendir. Kaynağı millî olan her imkân ve değer, birkaç patronu daha zengin yapmak için onlara tahsis edilir. Milletin yaptığı tasarruflar, banka ve sermaye piyasasının büyük şirketleri aracılığı ile, devletin topladığı vergi gelirlerinin büyük bir kısmı ise; çeşitli teşvik ve prim yollarıyla sermaye sahiplerinin eline geçer.

Komünist sistemde ise bu değerler, devletin elinde olup, ne işçinin, ne de milletin bunlara sahip olması mümkün değildir. Devlet yönetim ve gücü komünist partisi üyelerinde olduğundan, sun'î bir şekilde yaratılmış olan devlet kapitalizmi, bu kimseleri yeni tip bir mülk sahibi yapmaktadır. Bu tip mülkiyete «bürokratik mülkiyet» adı verilir. Marksist - sosyalist sistem, aslında mülkiyet kavramını ortadan kaldırmış değildir. Uygulamada mülkiyet - insan ilişkisi sadece şekil değiştirmiştir. Kapitalist düzende üretim araçla-

rının mülkiyetine kapitalistler sahip iken, marksist düzende sözde devlet, gerçekte ise bir avuç komünist bürokrat sahip olmaktadır. Bu sebepledir ki, bugün siyaset ilminde bu yeni mülk sahibi bürokratlara, «Yeni Sınıf» adı verilmektedir. Artık-ürün (Fazla değer), kapitalist düzende, kapitalist tarafından (kâr) olarak alınmakta iken, komünist düzende komünist partinin üyeleri tarafından (maaş) olarak alınmaktadır. Bugün Sovyet Rusya'da bir genel müdür, bir profesör veya general ayda 15.000 ruble (75.000 lira) maaş almakta, buna karşılık bir işçi ayda 75-100 ruble (375-700) lira ücret almaktadır. Sonuç şu olmaktadır; kapitalist düzende işçiyi kapitalist sömürürken; komünist (marksist) düzende ise devlet, yani komünist partisi üyeleri sömürmektedir. İşçi emeğinin değerini, artık-ürünü (fazla değeri) alamamaktadır.

Dokuz Işıkçı düzende ise bu üretim araçları, işçinin, köylünün, esnafın, memurun tasarrufu ile yapıldığı için, bu fabrikalara, bu makinalara, tasarrufları nispetinde işçi, köylü, esnaf ve memur sahip olacaktır. Bu şekilde servet ve ekonomimiz Türk Milletinin bütün fertlerine ait olacaktır. Herkes mutlu ve hür yaşayacaktır. İşçi, köylü, esnaf, memur v.s. fabrikalara sahip olarak, onun mülkiyetini kazanacaktır. Böyle bir sistemde sömürme olamaz, aracılık, vurgunculuk, tefecilik olamaz.

Yukarıda kısaca açıklamış bulunduğumuz al-

tı millî teşkilât, mahiyeti itibariyle bir üretim birliğidir. Böylece ülkemizde yeniden altı üretim birliği kurulmuş olacaktır. Bunlar, İşçi Üretim Birliği, Köylü Üretim Birliği, Esnaf Üretim Birliği, Memur Üretim Birliği, Serbest Meslek Mensupları Üretim Birliği ve İşveren Üretim Birliği adını alacaktır. Bu birliklerden her biri yeni mal ve hizmet üretecek, kalkınmamıza katkıda bulunacaktır. Böylece ekonomimizde yeni bir sektör, MİLLÎ SEKTÖR yer alacaktır. Yeniden kurulacak bu Millî Sektör'ün, ekonomimizin diğer iki sektörü, kamu ve özel sektör arasındaki yeri ileride açıklanacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Yukarıda bahsetmiş olduğumuz Millî Teşkilâtlar, bir yandan ekonominin millîleştirilmesine hizmet edecek, diğer yandan da kalkınmamızın iç finansmanında kaynak rolü oynayacaktır. Kalkınmanın iç finansman kaynağı sadece bu teşkilâtların yapacağı tasarruflardan ibaret değildir. Bu kaynaklar yanında, bugün sosyal güvenlik kurumu olan Sosyal Sigortalarla Emekli Sandığı da yeniden düzenlenerek Toplum Güvenliği Kurumu şeklini alacaktır. Sosyal Sigortalar Kurumu ve Emekli Sandığı, Toplum Güvenliği Kurumu olarak birleştirildikten sonra, altı Millî Teşkilâta mensup olacaktır. Böylece Toplum Güvenliği Kurumu, bütün yurttaşlarımızın sosyal güvenliğini sağlamış olacak, her çeşit sosyal ve meslekî riskler millîleştirilecektir. Diğer taraftan

bu Kurum üyelerinden alınacak primlerle büyük bir tasarruf kaynağı halini alacak, bu yolla toplanacak büyük paralar, kalkınmamızın finansmanında kullanılacaktır.

İç finansman, dolayısıyla tasarruf kaynağı olarak vergi geliri de kalkınmamızda büyük bir rol oynayacaktır. Vergi geliri kaybına sebep olan vergi kaçakçılığı ile müessir bir şekilde mücadele edilecektir. Bunun için her Üretim Birliği için Satış Ofisleri kurulacak, ülkemizde üretilen mallar bu ofislere satılacağı için, vergi kaçakçılığı önlenmiş olacaktır.

3) DOKUZ IŞIKÇI DÜZENDE EKONOMİK YAPI:

BANKA SORUNU:

İç finansman yönünden önemli bir yer işgal eden bankacılığa da kısaca temas etmek istiyorum. Bugün bankacılığımız, mahiyeti itibariyle ticaret bankacılığı şeklinde işlemektedir. Bu tip bankalar, kısa vadeli kredi verirler. Bu krediler karşılığında büyük faiz ve kazanç sağlarlar. Oysa bizim daha çok tasarruf kalkınma ve sanayi bankalarına ihtiyacımız vardır. Bugün ülkemizde uzun vadeli kredi veren, kalkınma ve sanayi bankaları âdeta yok gibidir. Bu itibarla, banka sistemimizi değiştirip, tasarruf, kalkınma ve sanayi bankalarını kurmak zorundayız. Hâlen yürürlükte bulunan ticaret tipi bankalarımız, kaynakları millî olmasına rağmen, aracı ve tefecilerin hizmetinde bulunmakta, yurttaşlarımızın küçük tasarruf ve mevduatıyla toplamış bulundukları 30 milyar liraya yakın parayı, büyük faizlerle işletmektedir. Bu sömürücü ve millî menfaatlara aykırı durumu değiştireceğiz. Bankalar millîleştirilecek, millî sektörle kamu sektörünün hizmetine verilecektir. Yeniden kurulacak tasarruf bankalarında, devlet gelirleri ile millî teşkilâtların tasarruf ve gelirleri bulunacak, bu büyük kaynaklar, kalkınma ve sanayi bankaları kanalıyla devletin ve milletin yeni kuracağı yeni üretim araçlarını finanse edecektir. Bugünkü faiz sistemi, mahiyeti itibariyle tamamen değiştirilecek, yeni bir düzenlemeye gidilecektir.

EMEK SEFERBERLİĞİ.

Kalkınmamızda açık ve gizli işsizler kitlesinden istifade etmek zorundayız. Bugün ülkemizde 8 milyon civarında açık ve gizli işsiz vardır. Üretim ve kalkınmanın en önemli unsuru olan emek unsuru, verimsiz bir durumdadır. Kalkınma hareketinde bu çeşit âtıl işgücünün önemi büyüktür. Bazı alanlarda emek makinanın yerini tutabilir. Az gelişmiş ülke, makina ve kalkınma araçları kıt bir ülke olduğu için, bazı makinaların yapabileceği işler, emek ikamesi suretiyle de yapılabilir. Özellikle alt yapı yatırımları, bayındırlık işleri, yani yol, su, baraj, liman, okul ve diğer yapı işleri, yoğun bir emek kullanımı ile belirli oranda gerçekleşebilir. Yukarıda sayılan işler, büyük döviz harcaması sonucunda ithal edilecek makinalar yerine, ülkemizde ucuz ve kolay bir şekilde, kazma-kürek yoluyla yapılabilir. Bu suretle kalkınmada kullanılacak sermayeden tasarruf edilmiş olur. Emek, bu niteliğiyle bir tasarruf kaynağı halini alır. Âtıl iş gücünden bu şekilde yararlanabilmek, bir disiplin ve teşkilât işidir. Bunun için, emek seferberliğini gerçekleştirecek bir Millî Kalkınma Ordusu kurulacaktır. Bu teşkilâtta, çalışacak kişiler demokratik bir şekilde seçilerek, belirli bir ücret alacaklardır. Bunlar daha önce kısa bir eğitim görecekler, böylece, hem vasıflı işgücü doğacak, hem de kalkınmamız daha hızlı bir şekilde gerçekleşecektir. Ayrıca ülkemizde işsiz kimse de kalmıyacaktır.

KONUŞMALAR

KÖY VE TOPRAK SORUNU.

TARIM KENTLERİ.

Aziz Arkadaşlarım,

Kalkınmamız, Türk Milletinin kalkınması meselesidir. Türk Milletinin en büyük sosyal dilimini köylülerimiz teşkil etmektedir. Köylerimizde yaşayan nüfus, 25 milyon civarındadır. Sağlam ve dengeli bir kalkınma yapabilmek köylerimizin sosyal ve ekonomik yapısının değiştirilmesine bağlıdır. Köy toplum yapımız az gelişmiş bir görünüm arzetmektedir.

Dokuz Işık'ın bir ilkesi, Köycülük adını taşımaktadır. Köycülük Tarım Kentleri projemizin uygulanması ile köylerimiz ekonomik ve sosyal yapı değişikliğini kapsamaktadır. Tarım Kentleri, köy ve millî kalkınmamızın temel projelerinden birisidir. Tarım kentleri projesi ile iki köklü devrimi gerçekleştireceğiz. Bunlardan birisi sosyal, ikincisi ise ekonomik köy kalkınmasıdır. Köylerimiz sosyal yönden yeni bir yerleşme biçimine sokulacaktır. Köylü özü ve sözü ile sapmalar göstermeyen, fakat daima ihmal gören Türk insanıdır. Köylüyü, insanca yaşama düzenine sokmak zorundayız. Yolsuz, ışıksız, susuz, okulsuz, hastahanesiz, doktorsuz bir ortamda yaşayan köylü insan haysiyet ve onuru içinde yaşamıyor, demektir.

Bugün ülkemizde muhtarlık olarak 45 bin, yerleşme birimi olarak 65 bin köy vardır. Köylünün insan onuruna uygun bir biçimde yaşayabilmesi için, bu köylerin yol-su-elektrik gibi temel alt yapı tesislerine, okul, hastahane, kamu hizmeti yürüten kurumlar gibi sosyal ve kültürel tesislere ve nihayet atölye, fabrika ve diğer ekonomik kurumlara, sınaî tesislere kavuşması lâzımdır. Bugün köylerimizin % 53'ünde su, % 75'inde yol, % 98'inde elektrik yoktur. Köylü başına düşen ortalama millî gelir yılda 700 liradır.

Kalkınma gerçekçi ve dinamik karar almayı gerektirir. 65 bin köye su-yol-elektrik götürmek, hizmet ve sosyal tesisleri kurmak mümkün değildir. 65 bin köyün her birinde sınaî bir tesis kurmak mümkün değildir. Yapılacak iş, her bölgede kurulu köyler arasından bir tanesini merkez-cazibe köyü olarak seçmek, alt yapı, sosyal-kültürel ve ekonomik tesisleri bu merkez köyünde kurmaktır. Bu köy, ilk, orta ve daha yüksek okulları, teknik ve mesleki eğitim kurumlarını, hastahane, kütüphane ve konferans salonlarını, adliye, nüfus, postahane gibi resmî daireleri kapsayacaktır. Bu köy çevresinde tarım âletleri, gübre ve ıslâh edilmiş tohumluk fabrika ve istasyonları, banka ve sigorta gibi sınaî ve ekonomik tesisler kurulacaktır. Böylece, merkez-cazibe köyü, kentleşecek tarım kenti halini alacak, çevredeki diğer köy halkını, işçi, müstahdem ve memur olarak kendisine çekecektir. Köydeki âtıl iş gücü üre-

tici olacak, tarımdan endüstriye kaynak akımı başlayacaktır.

Şimdi sözü, köyün ekonomik kalkınmasına getirmiş oluyorum. Köyün ekonomik kalkınması iki yönlü olacaktır. Önce, Köy Üretim Birliklerinin Tasarruf ve Yatırım Sandıklarında toplanan paralarla tarım sanayii yatırımları yapılacaktır. Bu yatırımlar tarım kentleri çevresinde yapılacak ve tarım makine yapım sanayiine yönelecektir. Tarım makina ve âletleri yapan makina sanayii, gübre sanayii ıslâh edilmiş tohum sanayii, tarım mücadele sanayii kurulacaktır. Her tarım kenti, aynı zamanda bir tarım sanayii kenti olacaktır. Köyün ekonomik kalkınmasının ikinci yönü, tarım reformudur. Tarım reformu, üç hareketten ibarettir. Toprak reformu, teknik ve kredi reformu, kooperatifler.

Toprak reformu, ilk olarak parçalanmış, ufalanmış tarım topraklarının toplulaştırılmasını sağlayacaktır. Çeşitli bölgelerin iklim ve tarım yapısına göre, ülkemizde 100 dönüm suludan, 300 dönüm susuzdan aşağı tarım işletmeleri ekonomik değildir. Tarım reformundan amaç, yalnız topraksız çiftçiye toprak dağıtmak değildir. Bu amaç kadar önemli diğer bir amaç da tarım ürünlerini arttırmaktır. Bu itibarla, sulu tarım işletmeleri 100 dönümden, susuz tarım işletmeleri ise 300 dönümden küçük olamaz. Bu rakkamlardan küçük işletmeler tarım ekonomisi yönünden verimli olmadığı gibi, bir çiftçi ailesini de geçin-

diremez. Tarım toprak mülkiyetinin asgarî sınırı bu rakamlardır. Bu büyüklükten aşağı işletmeler birleştirilecek, asgarî 100 veya 300 dönüme çıkartılacaktır. Bu ameliyeye tarım topraklarının toplulaştırılması adını veriyoruz. Toplulaştırma kadar önemli olan diğer bir tedbir de miras ve satış yoluyla tarım işletmelerinin parçalamasının, ufalanmasının önüne geçmektir. Miras kanunlarında yapılacak bir değişiklikle, bu parçalanmalara mâni olunacaktır. Miras malları içinde bulunan tarım işletmesi, bağımsız bir miras payı olarak, ailede tarım mesleğini seçmiş en ehil kişiye bırakılacak, diğer mirasçılara hakları para olarak ödenecektir. Böylece tarım ürün ve gelirini düşüren bir engel de ortadan kalkmış olacaktır. Toprak reformunu gerçekleştirecek diğer bir yol da, topraksız veya yeteri kadar toprağı olmayan köylüye toprak vermektir. Tarım Kentleri ve sanayileşme projemiz, köy nüfuusunun çok büyük bir kısmını sanayi ve hizmet sektörüne çekeceği için tarım sektöründeki nüfus nispeti azalacaktır. Böylece topraksız veya yeteri kadar toprağı olmayan köylüye verilecek toprak, bölge şartlarına göre sulu arazide 100, susuz arazide 300 dönümden aşağı olmıyacaktır.

Bugün topraklarımız erozyon (aşınma) dolayısı ile büyük kayıplara uğramaktadır. Ayrıca topraklarımızın ilmî incelenmesi yapılarak en yüksek ekonomik rantabiliteyi sağlayacak Tarım stratejisinin tesbiti lâzımdır.

● Orman, Hayvancılık ve Tarım nisbetlerinin yerinde ayarlanması, sulama işlerinin, akarsu ve göller ile balıkçılık rejiminin ilmî esaslara göre yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Erozyonu süratle önlemek ve tarımda üretimi kat kat hızla arttırmayı sağlayacak ilmî tedbirler, Tarım Reformunun başlıca konularıdır.

Toprak dağıtımında, hazine toprakları, kurtulacak bataklık toprakları ve özel mülk topraklarının belirli miktardan yukarı olan kısımları dağıtılacaktır. Tarım sermayesiyle tarım işgücüne dayanan işletmelerde ise, bölge ve iklim şartlarına göre bir üst sınır tesbit edilerek, bu sınırı aşan kısımlar kamulaştırılacaktır.

Dağıtılacak topraklar, bedeli karşılığında kamulaştırılacaktır. Toprak sahibinin elinden fazla toprağı bedelsiz olarak alınamıyacaktır. Ödenecek bedel, tüketime değil, üretime kanalize edilecek, bunun için toprak sahiplerine, devletin bugün elinde bulunan dokuma fabrikaları gibi hafif sanayi kuruluşlarının hisse senetleri verilecektir. Yeni sanayi kuruluşlarına da kaydırma olacaktır. Böylece, toprak sahipleri aldıkları paraları, lüks ve ölü yatırımlara değil, üretim sanayiine yatırmış olacaklardır. Toprak dağıtılan köylülere, bu topraklar, taksitlerle bir bedel karşılığında verilecektir.

Tarım reformu, ikinci hareket olarak, teknik ve kredi reformunu kapsar. Teknik araç ve gereçlere sahip olamayan, para ve kredi bulamıyan

köylüye, toprak dağıtmak kâfi değildir. Bu toprağı işletebilmek için, makina, tohum, gübre ve nihayet paraya ihtiyaç vardır. Tarım işletmeciliğinde gerekli teknik araçlar ve krediler, bir teşkilât eliyle sağlanmalıdır. Bu teşkilât tarım reformunun üçüncü hareketi olan Köy Tarım Kooperatifleridir.

Köylülerimiz, kooperatif teşkilâtlar içinde birleştirilecektir. Kooperatife üye olmak zorunlu olacaktır. Bu kooperatiflerde, her üye köylü, toprağının mâliki, emeğinin sahibi olarak kalacaktır. Komünist ülkelerdeki sovhoz ve kolhoz tipi, devlet çiftliklerine veya kollektifçiliklere karşıyız. Bu kooperatifler sözde kooperatiflerdir.

Bu kooperatiflerde, köylü toprağın mâliki olmadığı gibi, emeğinin de sahibi değildir. Komünist kooperatiflerde köylü, işçi ve müstahdem durumundadır. Bizim kuracağımız kooperatiflerde mülkiyet ve emek köylüde kalacak sadece zaman, kredi, sermaye, emek ve teknoloji israfını önlemek için ekonomik anlamda büyük kooperatif işletmeler kurulacaktır. Ekonomide büyük üniteli işletmeler daha verimli olurlar. Amaç verimi arttırmak ülkemizi kalkındırmaktır. Biz komünizmin ve kapitalizmin aksine, herkesi mülk sahibi yapmak istediğimiz için tarım kentlerinin bu ekonomik yönü içinde gerçek çiftçi, toprak sahibi olacaktır.

Köy tarım kooperatifleri, teknik araç ve kredi

dağıtımında müessir olacağı gibi, pazarlama görevini de yürütecektir. Her köylü ürününü, buraya satacak, aracı ve tefeciler, emeksiz para kazanan sömürücüler ortadan kalkacaktır.

YERALTI SERVETLERİMİZ

Muhterem Arkadaşlarım,

Yeraltı servetleri, özellikle madenler, millî sanayi, millî savunma ve enerji politikasının en önemli unsurunu teşkil eder. Kalkınmak, sanayi toplumu haline gelmektir. Sanayi ise, madenlere ihtiyaç gösterir. Bir makina yapmak için, demire, bakıra, krom ve alüminyuma sahip olmak gerekir. Çelik, sanayiin can damarıdır. Çelik yapabilmek için demire ihtiyaç vardır. Millî Savunma, devletimizin, ülke ve millet bütünlüğümüzün korunmasını üzerine almıştır. Bu korunmayı yapabilmek için, uçağa, topa, tanka, silâh ve diğer malzemeye lüzum vardır. Bütün bu savunma araçlarının yapılabilmesi, gerekli madenlere sahip olmakla mümkündür. Sanayi ve savunma, enerji kaynaklarına muhtaçtır. Petrol, kömür, uranyum, enerjide kullanılan madenlerin başında gelmektedir.

Milletlerarası politikada yürütülen rekabet ve mücadelenin ağırlık merkezi maden bölgelerinde nüfuz etmek, bu bölgeleri şu veya bu şekilde kazanmaktır. Egemen bir devlet olarak yaşayabilmek, bağımsızlığımızı kaybetmemek için, yeraltı servetlerimize sahip çıkmak zorundayız. Kalkınmamız, madenlerimizi üretip, dışarıya sat-

makla mümkün olabilir. Bunun için gereken her çareye başvurmak zorundayız.

Yeraltı servetlerimiz en kıymetli hazinemizdir. Bunları israftan, bunları yabancı işletmelerden, yeraltında gömülü olarak yatan ölü servet durumundan kurtarmak zorundayız. Kapitalist ekonomi, özel sektör, kâr amacı güder. Daha çok kâr elde edebilmek için, masraflı ve zahmetli madenleri işletmez. İşlettiği madenlerde de maden cevherinin en kolay ve verimli kısmını çıkarır, diğer kısımlarını «maden kalmadı» diye kapatır. Unutmamak zorundayız ki, bu ülke hepimizindir. Bu ülkede gelecek nesillerin, evlâtlarımızın ve torunlarımızın da hakkı vardır. Millî şuur, bugün har vurup harman savurmayı, yarına hiç birşey bırakmamayı meneder. İç ve dış özel şirketler, madenlerimizin, kaynağını alıp, yarına boş çukurlar bırakmazlar. Tarih önünde, bizden sonraki nesillere yarın nasıl hesap vereceğiz?

Maden politikamız, akıl politikasıdır. Nadir madenlerimizi devletleştireceğiz. İç ve dış özel sektör, maden işletmeciliği yapamayacaktır. Türk Devletinin, Türk Milletinin, Dokuz Işıkçı bir iktidarda, bütün madenleri arama ve işletme gücü olacaktır. Bugün dünyanın en büyük BORAKS maden rezervine sahip bulunmaktayız. Bu maden, dünyada sadece iki ülkede vardır. Boraks madeni, ağır sanayiin birçok dalında kullanılmaktadır. En son füze yakıtlarında da kullanıldığı

için stratejik bir önem kazanmıştır. Boraks madenlerimiz, bize 800 milyar lira sağlayacak rezervdedir. 800 milyar lirayı düşünüz.

Milli savunma ve yurt güvenliği yönünden önem arzeden deniz kıyıları (sahiller) de devletleştirilecektir. Bugün deniz kıyılarımız bir spekadar fabrika yapabiliriz. Zira bu sanayi fabristratejik bir parçası olan sahillerimiz özel çıkarların yuvası olmuştur. Turizm Endüstrisini Geliştirme Kanunlarıyla, kıyılarımızda yabancı devlet ve şirketlere toprak mülkiyeti kazanma hakkı sağlanmıştır. Sahiller gibi, kent arsa mülkiyeti sorunu da köklü bir şekilde yeniden düzenlenecektir. Arsa spekülâsyonuna son verilecektir.

Sağlık hizmetleri ve sigortalar bugünkü başı boş halinden kurtarılmalıdır. Bunun için sağlık hizmetlerini ve sigortacılığı da devletleştireceğiz. Bütün yurttaşlarımız sağlık hizmetlerinden eşit olarak yararlanacaktır.

SANAYİLEŞME SORUNUMUZ

Amacımız bağımsız ve büyük sanayi toplumu olmaktır. Seri üretim yapan, büyük üniteli dev sınaî tesisler kuracağız. Sanayileşme hedefimiz, ihracata yönelmiş imalât, özellikle yatırım malları (makina yapan makina) endüstrisini kurmaktır. Montaj sanayii kalkınmamızı sağlayamaz. Montaj sanayiinde, makina ve parçalar dışarıda yapılır, ülkeye yeni bir ithalât biçimi olarak sokulur. Montaj sanayii, bir üretim malları sanayii olmayıp, tüketim sanayiidir. Tüketim sanayii ile ülkemiz hiçbir zaman kalkınamaz. Şu halde, millî üretim malları sanayiini kurmak zorundayız. Sermaye malları veya üretim malları sanayii, makina yapan makina sanayii, demektir. Böyle bir sanayii kurduğumuz zaman, istediğimiz kadar fabrika yapabiliriz. Zira bu sanayii fabrika yapan sanayidir. Meselâ tarımsal kalkınmamızda gübre fabrikalarına ihtiyacımız vardır. Bugün ülkemizde bir gübre fabrikası açmak istediğimiz zaman, Amerika, Almanya veya Rusya ile bir anlaşma yapıyoruz. O ülkelerden gübre fabrikasının makina ve malzemelerini alıp getiriyor, istediğimiz bir yerde bunu monte ediyoruz. Bunun yerine biz, ülkemizde çok büyük bir makina sanayii (fabrika sanayii) kuracağız. Bu sanayi bize binlerce gübre fabrikası yapacaktır

Bu fabrika, gübre fabrikasını yapan bir fabrikadır.

Fabrika yapan fabrikanın en büyük özelliği şudur. Yukarıdaki misalimizde farzedelim ki, ülkemiz için gerekli gübre fabrikalarının hepsini kurduk. Yeni bir gübre fabrikası hiç bir zaman çimento fabrikası haline gelemez. Oysa, gübre fabrikası yapan fabrikada hazırlanacak ufak tefek bazı değişikliklerle gübre fabrikası, çimento yapan çimento fabrikası haline getirilebilir.

Sanayiimizi kim kuracak, kim finanse edecektir? Dokuz Işık Düzeninde ekonomimiz üç sektöre bölünecektir. Birinci sektör, kamu sektörü, devlet sektördür. Bu sektör devlet mülkiyetinde olacağı için, finansmanını devlet yapacaktır. Devlet sektörü, alt yapı yatırımlarını (yol, su, elektrik, baraj, liman, kanal, v.s.) harp sanayii yatırımlarını ve maden işletmeciliğini yapacaktır. Bu sektörde devlet sektöründen başka hiç kimse faaliyette bulunamıyacaktır. Çünkü bu sektör devlet ve milletimizin varlık ve devamıyla ilgilidir. Stratejik bir sektördür. İkinci MİLLÎ SEKTÖRDÜR? Altı millî teşkilât bu sektörü meydana getirecektir. Bu sektör daha ziyade makina yapan makina sanayiini kuracaktır. Meydana gelen üretim araçlarının sahibi bu teşkilâtlara üye yurttaşlarımız olacaktır. Böylece temel sanayi, millîleşeceği için, bu sektöre MİLLÎ SEKTÖR adını vereceğiz. Üçüncü sektör, özel sektördür. Özel sektör de sanayi yatırımları yapacaktır.

Sanayileşme bir teknoloji ve bilim işidir. En modern, en yeni teknolojiyi alacağız. Ancak bu şekilde, kalkınmış ülkelerle aramızdaki mesafeyi kısa zamanda kapatmış olabiliriz. İlim ve ilmî araştırmaya büyük miktarda ilim ve teknik adamı yetiştireceğiz. Üretimi arttıran tatbiki ve araştırıcı ilim dalına, tekniğe ilk planda yer vereceğiz. Eğitim sistemimiz, ülke gerçeklerine ve kalkınma hedeflerine göre yeniden planlanacaktır. Üretici, araştırmacı yaratıcı kafalara ihtiyaç vardır. Yetişmiş, uzman kafaları ihraç ettirmeyeceğiz. Bugün en güzide ve teknik ilim adamlarımız başka ülkeler tarafından ihlâl edilmiş elimizden alınmıştır. Bunlara kalkınmamızda baş köşeyi vereceğiz. Türk beyninin dışarıda, başka ülkeler tarafından sömürülmesinin önüne geçeceğiz. Buna müsaade etmiyeceğiz. Binlerce yetişmiş, dünya çapında kıymet arzeden elemanlarımız, gerekli ilgi ve değeri bulamadıkları için, yabancı ülkelerde çalışmak zorunda bırakılmıştır. Unutulmamalıdır ki, bu güzide elemanlar, bu fakir milletin parasıyla meydana getirilmiştir. Beyin sömürü ve ihracına son verilmelidir.

DIŞ TİCARET SORUNUMUZ

Muhterem Arkadaşlarım,

Dış ticaret, bugünkü başı boş ve millî çıkarlarımıza aykırı durumdan kurtarılacaktır. Millî Dış Ticaret Kurumu adında yeni bir kurum kurulacaktır. Bu kurum, 6 Millî Teşkilâttan seçilecek kimselerle Devlet Teşkilâtından atanacak kişilerden teşekkül edecektir.

Dış ticaret, millî ekonomi ve özellikle kalkınmamız yönünden çok önemli bir sektördür. Bu sektör, bir yandan üretmiş olduğumuz malları dış ülkelere satıp, döviz kazancı sağlarken, bir yandan da kalkınmamız için gerekli yatırım mallarının ithalini sağlayacaktır. Bugün, ihracat gelirimiz 600 milyon doları zor bulmaktadır. Buna karşılık ithalât için ödediğimiz döviz 800 milyon dolar civarındadır. Liberal - Kapitalist dış ticaret rejiminde ürünlerimizi dış ülkelere satan kimseleri kontrol etmemiz çok zordur. Bu yüzden çok büyük sermaye kaçakçılığına ve döviz kaybına uğramaktayız. Oysa, memleketimizin kalkınması için sermaye ve dövize ihtiyacımız vardır. Kalkınma, bir sanayileşme bir sermaye birikimidir. Sanayileşme ve dolayısıyla sermaye birikiminin gerçekleşebilmesi için, dışarıdan ithal edilecek kalkınma malzemesi ve mal-

larını alabilecek dövize, yabancı ülke parasına ihtiyaç vardır. Dövizimiz ne kadar çok olursa, o kadar çok sermaye malları ithal edilebilir. Bu sebeple, döviz kaynağımız olan dış ticaretin, bir hırsızlık ve kaçakçılık yuvası halinden çıkartılıp kalkınmamıza yarayan bir kurum haline getirilmesi lâzımdır.

Durumu bugünkü rejimden bir misaile açıklayalım. İhracat yapan bir tüccar, dışarıdaki bir tüccara 10 dolarlık bir mal satmış olmasına rağmen ondan sadece 5 dolarlık bir fatura alabilir. Geri kalan 5 dolarlık kısmı dışarıda bir bankaya veya işe (teşebbüse) yatırabilir. Bu halde, bir taraftan kalkınmanın dış finansmanını teşkil eden döviz yurda eksik olarak girerken, diğer taraftan da, kaçırılmış olan bu beş dolardan devlet bir dolar vergi alacak ise, bu vergi de alınmamış olur.

SENDİKA VE İŞYERİ DEMOKRASİSİ:

Sevgili Bozkurtlar,

Üretimin, en aziz, en kutsal unsuru emektir. İşçilerimize haklarını tam olarak verebilmek, menfaatlarının savunmasını yapabilmek için Tek ve Mecburî Sendikacılığı getireceğiz. Her işçi, çalıştığı iş kolunda kurulacak tek sendikaya üye olacaktır. Hürriyet, birlik ve beraberlik bilinci içinde gerçekleşebilir. Birlikten kuvvet doğar. Güzel bir atasözümüz vardır : Sürüden ayrılan kuzuyu kurt kapar. İşçimizi kurtlara kaptırmayacağız. İşçilerimiz sendikaları içinde örgütlenecek, haklarını alacaktır. Ülkemizde bugün, varlık sahibi her insan, kendi meslekî teşkilâtına üye olmak zorundadır. Bir fabrikatör, Sanayi Odasına, bir tüccar, Ticaret Odasına, bir çiftçi, Ziraat Odasına, bir avukat, Baroya, bir doktor Tabib Odasına, bir mühendis veya mimar Mühendis ve Mimar Odasına kaydolmadıkça çalışamaz, iş yapamaz. Buna karşılık, işçilerimiz, sendikalara üye olmak zorunda değildir. Bunun adına da hürriyet diyorlar. Bu hürriyet değil, soyma ve sömürme tuzağıdır. Sermayenin korunması, emeğin himayesiz bırakılmasıdır. Bir işçi, tek ve mecburî sendikasına üye edilmek istenirse, hür-

riyet söz konusu oluyor. Peki bir fabrikatör, bir tüccar, bir çiftçi, bir avukat veya doktor tutsak mı? Onlar için neden hürriyet şarkıları söylenmiyor?

Muhterem Arkadaşlarım,

Sizlere kısaca görüşümüzü açıklamış bulunuyorum. Görüyorsunuz ki, içimizde insan sevgisi vardır. Bu insan, sınıflara ayrılmadan sevilecek sayılacaktır. İnsanın insanı sömürmesi son bulacaktır. Her türlü diktaya karşıyız. İnsanın maddî ve manevî gelişmesini hür ve millî bir demokrasi içinde gerçekleştireceğiz. Bunun için Dokuz Işıkçı bir düzen kuracağız. Bu Türk'e özgü bir düzen olacaktır. Bu düzen zora dayanmadan, demokratik bir süreç içinde gerçekleştirilecektir. İnsanı sevmek, onun iradesine saygıyla olabilir.

Sevgili Bozkurtlar,

Hepiniz bu Milliyetçi Hareketin, Dokuz Işık sisteminin bayraktarlarısınız. Türk soy ve bağımsızlığının sahiplerisiniz. Unutmayın, Milliyetçi Hareket, bağımsız millet, egemen devlet anlayışına dayanır. Bunu sağlamak için, aynı ülkü etrafında birleşmemiz şarttır. Kalkınız, kervan yola çıkmıştır, ona katılınız. Dokuz Işık, Milliyetçi Türkiye gerçeği doğmak üzeredir. Şafak sökmeden dâvaya katılınız. Yaşasın Türk Soyu! Yaşasın 100 milyonluk Büyük, Milliyetçi Türkiye! Yaşasın bu ülkünün dönmez insanları!

DOKUZ IŞIK'TA SOSYAL REFORMLAR

Türk tarihinin önemli bir dönemindeyiz. Millî bütünlüğümüzü parçalamak isteyen anarşist komünistlerin hain düşünce ve hareketleri sona ermiş sayılamaz. Ülkemizde anarşist ve komünist hareketlerinin tam manâsıyla yok edilebilmesi için, Milliyetçi bir idareye lüzum vardır. Anarşist komünistlerle mücadelede zafere erecek tek idare, Milliyetçi idaredir. Milliyetçi idare, bu mücadelede, bir taraftan kanun hâkimiyet ve takibatını kurarken, diğer yandan da ülkenin en kısa zamanda kalkınmasını sağlıyacak sosyal ve ekonomik tedbirleri alacaktır.

Milletimiz tercihini yapmış, kararını vermiştir. Bu karar; çok kısa zamanda bağımsız bir sanayi ülkesi olmak, Büyük, Milliyetçi Türkiye'yi kurmaktır. Milletimizin en büyük özlemi, iktisaden kuvvetli, gelişmiş, kalkınmış bir Türkiye olmaktır. Milliyetçi idare, ekonomik kalkınmayı bilen, bunda tercihlerini yapabilen bir idaredir. Milletimizin birkaç yan reform tedbirleriyle kalkınması mümkün değildir. Kalkınma, sanayie ve sanayileşmeye dayanan bir harekettir. Bugün, ülkemizin kısa zamanda sanayileşmesini gerçekleştirecek bir reform ve program hareketini görmemekteyiz. İçinde bulunduğumuz çağda millî endüstrisini kuramamış bir ülkenin yaşa-

yabilmesi, bağımsızlığını devam ettirebilmesi mümkün değildir. Dünyanın büyük dev ekonomileri en yeni teknolojiyi, en yeni sınaî tesisleri kurarken, bizim yerimizde saymamız, yarınımız için tehlike arzetmektedir. Milletimiz, tarihin her devrinde büyük millet olduğu için, bugün de haklı olarak büyümek istemektedir. Milletimizin ekonomik büyüme özlemini gerçekleştirmek, kaçınılmaz millî bir görevdir.

MİLLİ BİR İKTİSAT POLİTİKASI

Ülkemiz, millî kalkınmasını gerçekleştirebilecek her türlü vasıtaya sahiptir. Yeraltı ve yer üstü kaynaklarımız, insan gücümüz fazlasıyla mevcuttur. Ancak bu kaynaklar boş bırakılmış, kendi haline terk edilmiştir. Bir reform ve kalkınma yılı olması gereken 1971 yılı, ekonomik durgunluğun hâkim olduğu, statik bir iktisat politikasının yürütüldüğü yıl olarak geçmektedir. Gerçekten son 8 ay içerisinde özel ve kamu yatırımları tamamen durmuş ekonomimiz lüzumsuz durgunluk içine sokulmuştur. Oysa bu yıl, ekonomik girişim ve hamlelerin yapılacağı bir yıl olarak kullanılabilirdi. Nitekim tarım ürünlerimiz görülmemiş bir artış göstermiş, işçi dövizlerimiz 500 milyon dolara, yani 7 milyar Türk lirasına yaklaşmıştır. Bu büyük kaynaklar, yeni sınaî tesislere yatırılıp, kalkınmamızda büyük hamleler beklenirken, zaman şahsî meselelerin tartışılması ve sözde reform lâflarıyla geçiştirilmiştir.

İdareler, kararlarını, milletlerin tercihlerine göre vermelidir. Milletimiz, büyümek isteyen, ekonomik kalkınmasının tamamlanmasını arzulayan bir tercih içindedir. Aciz, isabetsiz iktisat politikalarından vaz geçip, ülkemizin ihtiyaçlarına uygun millî bir iktisat politikasını seçmek

zorundayız. Bu iktisat politikası, ekonomik bağımsızlığımızı sağlayıp, dışarıya sınaî ürünler ihraç edebilecek bir politika olmalıdır. Bunun için sınaî yatırımlara öncelik verilmelidir. Sınaî yatırımları gerçekleştirebilmek için, her türlü tasarruflara öncelik tanınmalı, vatandaşın tasarruf arzuru teşvik edilmelidir. Tasarrufu ve kalkınması millî kaynaklara dayanmayan bir ülke, bağımsızlık iddiasında bulunamaz. Bağımsız bir sanayiin kurulabilmesi için gerekli ilk şart, makina yapım sanayiinin kurulmasıdır. Gerçekten bir ülkenin ekonomik bağımsızlığa kavuşabilmesi veya bu bağımsızlığı devam ettirebilmesi, bu sanayiin kurabilmesine bağlıdır. Makina yapım sanayii yanında, metalürji sanayiine, petro-kimya, sanayiine ve enerji üretim sanayiine de önem vermek gerekir. Millî sanayiini kuramamış bir ülkenin çağdaş uygarlık seviyesine çıkması mümkün değildir. Oysa büyük Türk Milleti her çağda rengini vermiş ve her çağda medenî olmaya, uygar olmaya hak kazanmıştır. Bu, onun engin tarihinde, büyük kültüründe ve soyunda vardır.

MİLLÎ ENDÜSTRİ KOLLARININ KURULMASI

Millî sanayimizin hızla kurulması, istihdam sorunumuza da çözüm getirecektir. Bugün ülkemizde büyük bir açık ve gizli işsizler ordusu vardır. Ülke nüfusunun büyük bir kısmının işsiz olması, millî barış ve huzurun kurulmasına mani olmaktadır. İşsizliği giderecek en önemli yol, millî endüstri kollarının kurulmasıdır. Bu suretle, birçok iş yeri meydana gelecek ve buralar fazla nüfusu mas'edip bunlara çalışma imkânı sağlıyacaktır. İşsizliği gidermek için sınaî tesisler yanında üst yapı yatırımlarına da önem verilmelidir. Büyük yolların, kanalizasyonların, limanların, barajların yapımında atıl işgücünden yararlanılmalıdır. Alt yapı hizmetlerini (tesislerini) yapamamış bir ülkenin, üst ekonomik yatırımlarını yapması mümkün değildir. Bu itibarla bir yandan gizli ve açık işsizler ordusunu hizmet ordusu haline getirip, millî kalkınmamıza katkıda bulunurken, diğer yandan da alım gücüne kavuşan vatandaşlarımız barış içinde yaşama imkânı bulacaklardır.

Bugün ülkemizde, açık ve gizli işsizler adedi bazı mevsimde 10 milyonu bulmaktadır. Bu demektir ki, bazı aylarda ülkemizde 10 milyon insan işsiz kalmaktadır. İşsiz insanları, hizmet ordusu içinde birleştirip, memleketin kalkınması

için istihdam etmek, tek milli istihdam politikasıdır.

Ekonomik kalkınmamız, sanayileşmemize bağlı iken, hükûmetin bazı yan reformlar üzerinde durması eksik ve hatâlı bir tutumdur. Eksiktir diyoruz, çünkü kalkınma, sadece toprak, eğitim ve vergi reformlarıyla gerçekleştirilemez. Kalkınmayı gerçekleştirecek tek ve sağlam yol, sanayileşmedir. Hatâlıdır diyoruz, çünkü bu reformlar zannedildiği gibi reforme edilecek sektörlere yeni bir şekil veremeyecektir. Bu reformlardan bilhassa iki tanesine toprak ve eğitim reformuna temas etmek istiyorum. Toprak reformu, kısaca tarif etmek gerekirse, tarım ürünlerinin arttırılması ve topraksız, ya da yeteri kadar toprağı olmayan köylüye toprak verilmesidir. Türkiye'miz tarım ekonomisine dayanan bir ülkedir. Tarım ekonomisine dayanan ülkeler ekonomik yönden geri kalmış ülke adını alır. Böyle ülkelerde nüfusun büyük bir çoğunluğu köylerde yaşar. Gerçekten bugün köylerimizde nüfusumuzun üçte ikisine yaklaşan 24 milyon vatandaşımız yaşamaktadır. Hükûmetin öngördüğü toprak reformuyla 24 milyon köylü nüfusumuzun sosyal refaha kavuşması, insanca yaşayabilmesi mümkün değildir. En radikal bir toprak dağıtımı şeklinde toprak reformu mütalâa edilse bile, Türkiye'de dağıtılabilecek topraklarla sadece 150 bin köylü ailesine toprak dağıtmak mümkündür. Oysa toprağı olmayan, ya da

yeteri kadar toprağı bulunmayan köylü ailemizin miktarı, 3 milyon civarındadır. Bunun için biz diyoruz ki, toprak reformu tek başına yeterli bir tedbir değildir. Madem ki ülkemizin en büyük sorunu kalkınmadır ve sanayileşme sonunda âtıl nüfus, gizli işsizler ordusu, sınaî ve hizmet sektörüne kaydırılacaktır. O halde yapılacak ilk iş, asıl ağırlığın sınaî kalkınmaya verilmesidir. Köy sınaî kalkınması, tarım reformuyla birlikte yürütülmelidir. Bir yandan, bölge köylere büyük sınaî tesisler kurulup, böylece civar köylerin fazla nüfusunu, işsizlerini buraya çekip, istihdam etmek imkânı doğarken, diğer yandan da sınaî sektöre gittikleri için azalan köylü nüfusuna ekonomik ve rantabl tarım işletmeleri kurma imkânını tanımış oluruz. Nüfusumuz hızla artmaktadır. Bugün en iyimser bir toprak dağıtımı ile 150 bin topraksız, ya da yeteri kadar toprağı olmayan köylü ailesine toprak dağıtılmış olsa bile, gelecek yıl nüfus artışı ile bu dağıtım, ekonomik ve sosyal anlamını kaybedecektir. Bu sebeple biz izlenecek yolun Tarım Kentleri, sosyal yönden köylerin ve köy nüfusunun yeni bir yerleşme plânına oturtulması, ekonomik yönden ise, modern tarım toplumunun kurulmasıdır. Böylece Türk Milletinin temeli ve sözde efendisi, fakat gerçekte ihmal edilmiş, horlanmış, yalnız bırakılmış ve hattâ soyulmuş, evsiz, yolsuz, elektriksiz, susuz fakir köylüsü, insan haysiyetine yakışır bir yaşama seviyesine

kavuşacaktır. Tarım Kentleri ile köylü bir taraftan suya, elektriğe, yola, okula, hastaneye, kısaca insanca yaşama şartlarına kavuşurken, diğer taraftan da artan tarım üretimi ve bunun karşılığında kendisine kalacak büyük gelir sayesinde yapacağı tasarruflarla ekonomik kalkınmamıza katkıda bulunacaktır. Tarım Kentleri hareketinde ağırlık noktası, köy endüstri düzeninin kurulmasıdır. Böylece Tarım Kentleri projesi, ülkemizin, dolayısıyla köylülerimizin sanayileşme amacını gütmektedir.

Köy sanayii, köylülerin tasarrufu ve devletin yapacağı yardımla edilecektir. Tarım Kentleriyle bir yandan köylü, köylerimiz sınaî tesislere kavuşurken, diğer yandan da prodüktif, verimli toprak reformunun yapılması imkânını doğuracaktır. Bizce toprak ve tarım reformu dört hareketten ibarettir; bunlar, tarım topraklarının bölünmesine mani olmak, ufalanmış tarım toprak ve işletmelerini toplulaştırmak, belirli bir büyüklükten sonra özel mülk araziyi bedeli karşılığında kamulaştırıp, topraksız, ya da az topraklı köylüye dağıtmak ve nihayet emek ve mülkiyet esasına dayanan, marksist ülkelerdeki kooperatifçilikle ilgisi olmayan, tamamen köylünün iradesini yansıtan kooperatifleşme hareketidir. Bu dört hareketi bünyesinde taşımayan bir toprak ve tarım reformu başarısız kalmağa mahkûmdur.

SOSYAL HUZURSUZLUK YARATACAK TEDBİRLER

Toprak reformu kapsamına girecek arazi yönünden bahçe ve bağları hariç bırakmak gerekir. Çünkü bahçe ve bağlar, büyük bir yatırımı, büyük bir emeği icap ettirir. Toprak reformu ön tedbirler tasarısı bağ ve bahçeleri de toprak reformu kapsamına aldığı için, hatâlı bir görünum arzetmiştir. Fakat geçici . Komisyonun bu maddeyi isabetli olarak çıkartmış olduğunu görmekteyiz. Bağ ve bahçe toprak reformuna girdiği takdirde, bunların sahipleri büyük emek ve yatırım sonucu meydana gelmiş ağaçları sökecekler, burayı tarla haline getireceklerdir. Kaldı ki tarım topraklarımızın sadece % 2'si bağ ve bahçeden ibarettir. Ve bunların miktarı çok küçük üniteler şeklindedir. Yarım dönüm, bir dönüm, üç dönüm, beş dönüm, en fazla 50 dönüm, 100 dönüm halindedir. Diğer taraftan, toprak reformu ön tedbirler kanun tasarısında yer alan, zilyetlik yoluyla mülkiyetin kazanılmasına mâni olan maddenin de ülke gerçeklerimize uymadığı kanısındayız. Devlet, kendisine düşen kamu hizmetini yapmadan, vatandaşları suçlayamaz. Dev-

letin, toprak yönünden en önemli hizmetlerinden bir tanesi de toprakların tapu ve kadastrosunu yapmaktır. Ülkemizde bu teşkilât gereği gibi kurulamadığı için hâlen topraklarımızın sadece % 30'unda kadastro işlemi yapılmış, % 70'i kadastro görmemiştir. Gerçek ve sıhhatli tapu niteliğini taşıyan topraklarımız de sadece % 40 civarındadır. Şu halde, ön tedbirler kanun tasarısının getirmiş olduğu madde uygulanacak olursa yüzde 60'ı tapusuz olan ve zilyetliğe dayanan toprakların mülkiyeti devletleştirilmiş olacaktır. Burada şu noktayı belirtelim ki, devletleştirme, sosyal bir reform değil, sosyal bir ihtilâldir. Hukuk devletlerinde ihtilâller değil, reformlar, düzeltmeler, ıslâhatlar yapılır. Kaldı ki, toprak reformunun sosyal yönü gereğince topraksız veya topraklı köylülere toprak verileceğine göre, tapusu olmadığı için devletleştirilecek topraklar acaba kimin zilyetliği altında bulunmaktadır?

Hemen belirtelim ki, bu topraklar, fakir ve cahil bırakılmış köylülerimizin elindedir. Köylülerimiz fakir ve cahil bırakıldığı buna karşılık devletin bir kamu hizmeti olan tapulama ve kadastro hizmeti yerine getirilmediği için, bu topraklar köylülerin elinden hem de bedelsiz bir şekilde alınacaktır. Bu, ülkede sosyal barış değil, sosyal huzursuzluk yaratacak ve toprak reformunun temel manasına, esprisine ters düşecektir. Diğer taraftan unutulmamalıdır ki, tapusu çıkartılmış topraklar, toprak reformunun kapsa-

mına sokulmak istenen büyük toprak sahiplerinindir. Şu halde toprak reformu ön tedbirler kanun tasarısında yer alan zilyetlikle gayrimenkûl mülkiyetinin kazanılmayacağı yolundaki madde, faydadan çok zarar getirecek, bu münasebetle de sosyal huzursuzluğu arttıracaktır. Biz, bu maddenin kaldırılmasını veya iyi bir şekilde ıslâh edilmesini istiyoruz.

ÇAĞ DIŞI EĞİTİM SİSTEMİ

Millî olmayan, millî kültür, millî karakter ve millî şuuru yaratamayan bir eğitim sistemi, çağ dışı, zararlı, iflâs etmiş bir eğitim düzeninden başka bir şey olamaz. Bugün ülkemizde yürürlükte bulunan eğitim sistemi, maalesef böyledir. Ancak, reforme edilmek istenen eğitimimize getirilecek olan reform hükümlerinin millî şuur ve millî kültüre dayalı olduğunu görememenin ızdırabı içindeyiz. Eğitimden beklenen şudur: Bir ülke içinde yaşayan genç dimağları birbiri ile kaynaştırmak, onlara, tarihlerini, ülke şartlarını öğretmek ve millî kalkınmada personel sermayesinin faydalı bir biçimde yetişmesine dikkat etmektir. Başka bir deyimle eğitimin iki görevi vardır. Birinci görevi, millî kültür ve millî bilinci yaratmak, ikinci görevi ise, bu kültür ve bilinç içinde ekonomik kalkınmaya, çevre kalkınmasına, millî kalkınmaya katkıda bulunmaktır. Her sistemin kendine özgü modelleri vardır. Meselâ marksist ya da faşist, ülkede bunlar, o sistemlerin esasladığı değerlere göre tespit edilir. Marksist bir düzende aslolan ekonomik kalkınma, ekonomik büyümeye katkıda bulunmadır.

Bu sebeple marksist sistemlerde fertlerin eğitiminde sadece bu yön esas alınır. Bir de buna ilâveten marksist rejim ve düzene ihanet etmemek, buna bağlı kalmak şuuru verilir. Türk Millî Eğitim sistemi yukarıda da belirttiğimiz gibi, iki ana hedefe yönelmiş olmalıdır: Evvelâ, genç dimağlara mensup oldukları milletin tarih, kültür ve değerleri anlatılmalı, onlar bunlarla yoğrulup, birbiriyle kaynaştırılmalıdır. Ayrıca ülke kalkınmasında üretici, araştırıcı katkıları getirecek bir kafaya sahip olmalıdır. Reform taslağında, biz sadece bunlardan ikinci unsura kısmen önem verildiğini görmekteyiz. Oysa bir ideolojiye özellikle millî kültür haslet ve şuuruna varamamış insanların ekonomik kalkınmaya katkıda bulunmaları mümkün değildir.

DEMOKRATİK OLMAYAN REJİMLER

Milliyetçi Hareket, insan sevgisine dayanır; milliyetçi hareket insan şahsiyetine inanır, insanı sever ve sayar. İnsan kişiliğinin gelişip şekillenebilmesi, hür ve demokratik rejimlerde mümkündür. Hür ve demokratik olmayan rejimler, insan şahsiyetine aykırıdır. Bu rejimlerde insana saygı duyulmaz. İnsan sevgisi yoktur. Milliyetçi Hareket, Türk insanını sevmek, saymak, onun yücelmesini istemektir. Bu sebeple milletimizin yönetim yolunun hür demokratik düzen olduğuna inanıyoruz. Hür demokratik düzene muhalif olan bütün rejimlere karşıyız, bunlara inanmıyoruz. Hürriyet ve demokrasiyi katleden marksist, kapitalist, faşist ve nazist devlet sistemleri, bizim reddettiğimiz sistemlerdir. Bu sistemlerde milleti meydana getiren fertler değil, sadece belirli sınıflar veya zümreler hâkimdir. Yönetim bir avuç insanın elindedir. Marksizm sözde işçi sınıfının devleti olduğunu iddia etmiş fakat uygulamada yeni bir bürokrat sınıf yaratmıştır. Bu sınıf, komünist partisine bağlı birinci sınıf vatandaş niteliğindedir. Her türlü lüks, her türlü refah, devletin her türlü aracı bunların emrin-

dedir. Milletin çok büyük bir kısmı sefalet ve esaret içinde inlemektedir. Faşist ve nazist sistemlerde hürriyet ve demokrasiyi tanımayan diğer totaliter sistemlerdir. Hitler'in Almanya'da uyguladığı nazist sistem, Alman ırkının üstünlüğüne dayanan, diğer ırkları küçük ve aşağılık gören antidemokratik bir rejimdir. Kendi içinde ve kişiler arasında ayırım yapmış, insanların hepsine hürriyet getirmemiştir. Mussolini'nin İtalya'da yürüttüğü faşist sistem koyu bir devlet tahakkümüne yol açmış, fertler, yönetime kendi karar ve tercihlerine uygun bir bijimde katılamamıştır. Bu sebeple milliyetçi hareket, Türk Milletinin, Türk insanının yönetim yolunu, kader çizgisini, demokratik sistemde görür. Fertlerin bütününe hak tanımayan sistemlere inanmıyoruz. Millî doktrinimiz DOKUZ IŞIK, **milletimize**, insan sevgisini ve insan haysiyetine sonsuz saygıyı esas alan yeni bir yol işaret etmektedir. Bu yolun temel kaynağı; islâm inancı ve Türklük şuur ve gururudur. Cihanın ufuklarından yeni bir güneş gibi doğacak olan Büyük Türkiye'nin meşalesi yakılmıştır. Bu meşaleyi sizlere verdim. O'nu yurdumuzun her köşesine götürünüz ve her Türk'ün gönlünü onunla tutuşturunuz.

ZAFER BÜYÜK TÜRK MİLLETİNİNDİR.

DOKUZ IŞIKÇI DÜNYA GÖRÜŞÜ

Bugün, gelişen ve değişen insanlığın hayatına en geniş bir açıdan baktığımızda şunları görüyoruz:

a) Fezada koşu,

b) Teknikte büyük ve süratli bir gelişme,

c) Çelişmeler, çekişmeler ve bunalımlar içinde kıvranan bir insanlık.

İşte yirminci yüzyılın ikinci yarısı ve feza çağına ait dünyamız.

Geniş caddelerinde sulh teraneleri arka sokaklarında harp marşları çalınan bugünkü dünyamızda sorunları çok, çözümleri güç olan geri kalmış ülkeler alevler içinde yanıp tutuşurken bunların tahrikçisi ve hattâ seyircisi olanlar unutmamalıdırlar ki, bir gün aynı akibetin kucağına düşmekten kendilerini kurtaramıyacaklardır. Çünkü güneşin doğduğu yerle battığı yer arasındaki mesafe hergün biraz daha kısalmakta, dünya her gün biraz daha küçülmektedir. Bilhassa ifade etmek isterim ki, söylediğini yapamıyan, yaptığını söyleyemiyen, göründüğü gibi olmayan, olduğu gibi görünemiyen böylece kendini kandıran insanlık içinde bulunduğu ve git-

gide artan bu çelişkilerden kurtulmadıkça, yüksek ahlâkî değerlere yönelmedikçe ve vicdanlarda bir denge kurulmadıkça hiçbir siyasî rejim ve hiçbir siyasî doktrin insanlığı mutluluğa götüremeyecektir. Dünya, buna ait örnek ve ispatlarla doludur.

SÖMÜRGECİLİK VE EKONOMİK KAVGA

Dünya üzerinde sömürgeciliğin siyasî ve ekonomik kıskaçlarından birincisi, yani siyasî kıskaç, sömürülen ülkeler üzerinden kaldırılmalıdır. Milletlere hürriyetler verilmekte, egemenlikleri tanınmaktadır.

Ancak, ekonomik kıskaçlarda birincisi kadar belirli ve büyük farklar görülmemektedir. Bu hâl dünyamızda milletler ailesi arasında ekonomik ve sosyal dengeyi belirli bir şekilde bozmaktadır. Devletler arası ilişkilerde, sömürmek veya sömürülmek duygusu ve fikri yerine karşılıklı menfaat dengesi kurmak esas alınmalıdır. Aksi takdirde meydana gelecek olan alçak ve yüksek basınç merkezleri arasında doğacak olan fırtınaların tahribatı önlenemez.

KÜLTÜR SAVAŞI (SESSİZ HARP)

İnsanlığın hayatında savaş, araç ve gereçleri de devamlı olarak gelişme halindedir. Kılıç, ok, tüfek, top, tank, uçak, atom silâhları gibi. Bugün milletler birbirleriyle adına sessiz harp diyebileceğimiz bir kültür savaşı içindedirler. Kültür savaşı ideolojik harpten daha şumullüdür. Bir millet başka bir milleti veya milletleri kendi kültürü içinde eritmeye gayret eder. Savaşta ok, kılıç, mermi için insanın en hassas noktası kalbi ve beynidir. Kültür savaşı da aynı noktaları hedef alır. Bunun için bir milletin hayatında kültür dâvası alfabeyi okuma ve ezberleme dâvası değildir. Kafayı, kalbi ve bedeni geliştirme ve yetiştirme dâvasıdır

Dalından kopan bir yaprağın kaderini rüzgâr tayin eder. O artık herhangi bir istikametten esen rüzgârın esiridir. Unutulmamalıdır ki «Her kim bir kavime benzemeye çalışırsa o kavimin efradından sayılır.»

Kültür savaşına karşı en müessir silâh milliyetçiliktir. Kişinin kendi öz değerlerini, öz varlığını koruması ve geliştirmesi moral bir güç ve millî şuurla mümkündür. Milliyetçilik, sosyal ve

ekonomik hamlelerde de fikri, ruhi, fiziki, bir atlama tahtasıdır. Çünkü kişinin fikri, fiziki, gücüne dayanmıyan hiçbir hamle başarıya ulaşamaz. Bütün bunlar nazara alınarak milletin her ferdi moral değerlerle ve milli şuurla teçhiz edilmelidir. Türkiye'nin içinde bulunduğu ağır şartları nazara alarak ifade etmek ve hatırlatmak isterim ki, gerçek değer ve anlamdaki Milliyetçilik hareketlerinin karşısına çıkmak, kale kapısını düşmana açmak demek olur.

Çünkü, her hücre tümün hayatında harç ve n.imardır. Hücrelerin tümün varlığını terk etmesi halinde hücrelerin, bütününde hayat ortadan kalkar.

Milliyetçi Hareketin temel felsefesi, insan sevgisi, insan haysiyetine, hürriyetine dayanmayan sistemlere inanmıyoruz. İnsan sevgisi ve hürriyeti insana değer vermekle mümkündür. İnsan, kültürel, sosyal, iktisadi, siyasi ve moral değerlerinin meydana getirdiği bir bütündür. İnandığımız dünya görüşü insanı bütün değerleriyle, bütün yönleriyle ele alır.

Onu bir bütün olarak geliştirmek, kalkındırmak ister.

İnsanı sevebilmek, insanı hür yapabilmek, onu her türlü tutsaklıktan kurtarıp kendi kendine hakim yapabilmekle mümkündür. İnsanın tutsaklıktan kurtulup, kendi kaderine hakim olabilmesi, hürriyete kavuşması demektir. Tarih ve siyasi tecrübeler bize göstermiştir ki, büyük

insandan bölünmez bir parça mal canın yongasıdır. Mülkiyet insanın teşebbüs gücünün artmasına imkân vermiş, şahsiyetini geliştirebilmesinde en büyük unsur olmuştur. Ancak, mülkiyetin başkalarını sömürme, ezme aracı olarak kullanılmasına da karşı bulunmaktayız. Mülk üzerindeki dengenin sağlanması için devletçe her türlü tedbirin alınmasını gerekli görmekteyiz.

Gerçek Milliyetçilik, Milleti meydana getiren her insanı hiçbir ayırım yapmaksızın aynı derecede sevmektir. İnandığımız Milliyetçilik anlayışı, bu milleti meydana getiren insanlar arasında her türlü ayırımı kesinlikle reddeder. Milliyetçilik bölücü değil, birleştirici, ayırıcı değil toplayıcıdır. Bu milleti meydana getiren her fert aynı soyun, aynı kültür ve tarihin birer üyesidir ve hepsi aynı müşterek kaderle yoğrulmuşlardır. Bizim Dünya görüşümüzde bir ferdin diğerinden üstün tutulması yoktur. Her türlü ayırıcı, bölücü sistemlere şiddetle karşıyız. Millet canlı bir organizma ve yaşayan bir varlıktır. Bu organ ve varlıkta her ferdin belirli bir yeri ve bir görevi vardır. Her fert bu organizmanın bir uzvu, bir hücresidir. Normal düşünen bir insan beyni vücudu meydana getiren uzvu ve hücrelerden bir kısmını diğerlerinden üstün tutamıyacağı gibi feda da edemez. Zira böyle bir halde iyi bilir ki vücut ya eksik kalır görevlerini yapamaz, yahut da tamamen sona erer, hayatiyetini kaybeder. İşte aynen bunun gibi iyi bir sistem, iyi bir devlet yöne-

timi de milleti meydana getiren sosyal sınıf ve fertlerden birini diğerine feda edemez. Bir sınıfı veya ferdi, diğer sınıf veya ferde üstün tutamaz.

Bir sosyal sınıfı veya ferdi, diğer sosyal sınıf veya fertlere tercih eden sistemler, SINIFÇI SİSTEMLERDİR. Milliyetçilik her türlü sınıfçı sistemlere karşıdır. Sınıfçı sistemler, bir sınıfın diğer sınıfı ezmesini, sömürmesini öngörür. Sınıfçı sistemler, sınıf diktatörlüğü doğurur. Bizim savunduğumuz 9 IŞIK SİSTEMİ, Türk Milletini sınıflara bölmeden, onu kutsal bir bütün olarak ele alır.

Sınıfçı sistemlerin birincisi, MARKSİZMDİR. Türk Milletinin en büyük düşmanı olarak marksizm, nazariyatta sahte işçi sınıfını esas alır. Ancak tatbikatta, devlet yönetiminde işçi sınıfının yeri yoktur.

Bütün yetkiler, işçi sınıfının öncüsü adı verilen komünist partisinde toplanmıştır. Devlet yönetimi ve toplum düzeninin bütün kurumları, komünist partisinin inhisarına bırakılmıştır. Komünist nazariyeye göre, işçi sınıfı, küçük bir çocuğa benzer. Nasıl ki çocuk, kendi gerçek menfaatlarını göremez ve onları koruyamazsa, işçi sınıfı da gerçek menfaatları korumak için tayin edilen veli veya vasi gibi, işçinin gerçek menfaatlarını korumak için de bir veli veya vasiye, yani bir mümessile ihtiyaç vardır. İşte bu mümessil, komünist partisidir. Bu sistemde komünist partisinin yaptığı her şey, işçi lehine sayılır.

İşçi, gerçek menfaatlarını takdir edecek durumda olmadığı, tıpkı küçük bir çocuk gibi gerekli fikri ve akli yeteneklere sahip bulunmadığı için, bir itiraz hakkı yoktur. İşçi sınıfı devleti olduğunu söyleyen marksist devlet yapısının, işçi sınıfına verdiği değer işte bundan ibarettir.

Böyle bir fikirden hareket eden marksizm, sonunda işçi sınıfı yönetimini değil, komünist partisi yönetimi ve diktatoryasını kurmuştur. Şunu belirtmek gerekir ki, marksist devlet düzeninde parti ile devlet birbirine benzerler. Bu düzende komünist partisi ile devlet bütünleşmiş, kaynaşmıştır. Komünist partisi, devletin bütün müesseselerine hakim olmuştur. Büyük Devlet memurları, yüksek rütbeli subaylar, hakim ve polis şefleri komünist partinin üyesidir.

Marksizm, özel mülkiyeti devletleştirmiştir. Ülkede her şeyin sahibi tek bir patron belirmiştir. Bu patron, komünist devlettir. Ancak devlet mücerret bir kavramdır. Devlet çarkının işliyebilmesi için organlara, insanlara ihtiyaç vardır. Marksist devlet düzeninde bu çarkı işleten insanlar sadece komünist partisi üyeleridir. Komünist partisine üye olmayan devlet mekanizmasında görev alamaz. Mülkiyet devletin hakimiyetinde bulunduğuna, devlet de Komünist partisi üyelerinin elinde olduğuna göre, marksist devlette üretim araçlarının maliki Komünist partisi üyeleri olmuştur. Unutmamak gerekir ki, mülkiyet insana bir şey üzerinde faydalanma ve kontrol hakkı

verir. Komünist sistem, faydalanma ve kontrol hakkını, fertlerden almış, devlete ve dolayısıyla Komünist partisi üyelerine vermiştir. Böylece komünizm tarihte ilk defa olarak mutlak bir tekelci bir mülkiyet nev'i olan PARTİ MÜLKİYETİNİ veya BÜROKRATİK MÜLKİYETİ yaratmıştır.

Komünistler, mülkiyeti, hırsızlık mahsulü, sınıflara meydan veren bir sömürü aracı olarak vasıflandırdıkları halde, bundan vazgeçmemişler, bilâkis devletleştirdikleri mülkiyeti, komünist partisinin kontrolüne vermekle YENİ BİR SINIF YARATMIŞLARDIR. Tarihin en sömürücü, tekelci ve mutlak sınıfı olan BU YENİ SINIF, KAPİTALİST TOPLUMLARDA BİLE RASTLANMAYAN BİR DEVLET VE PARTİ BURJUVAZİSİ DOĞURMUŞTUR. Böylece sınıfsız bir toplum kurmak isteyen komünizm, tarihin en mutlak sınıf diktatoryasını kurmuştur. Komünist partisi üyesi bir avuç mutlu azınlık dışındaki herkes, mülkiyet hakkından mahrum olduğu için, hürriyetten de mahrum edilmiştir. Komünist rejim, insanların ellerinden mülkiyeti alırken, şeref ve hürriyetini de almış, milyonlarca insanı esarete mahkûm etmiştir.

Sınıfçı sistemlerin ikincisi KAPİTALİZM'dir. Kapitalizm, millî toplum içinde sadece KAPİTALİSTLERİ, yani PATRONLARI koruyan bir sistemdir. Kapitalist sistem, mahiyeti ve işleyişi itibariyle ekonomik hayatı kapitalistin tekeline

bıraktığı için, bu sistemde zengin daha zengin, fakir daha fakir olur. Kapitalizmde, ekonomik faaliyet bir kaç patronun emrindedir. Bu sistemde, sanayie, iç ve dış ticarete, bankalara ve madenlere sadece patronlar hakim olur. Üretim araçlarının mülkiyeti bir avuç patronun elindedir. Devletin milletten aldığı vergiler, fertlerin tasarrufları sonucu kara gün için bankalara yatırdıkları paralar, patronların cebine gider.

Kapitalizm, bir dünya görüşüdür. Her dünya görüşü gibi, kapitalizmin de iktisadî yönü yanında siyasî ve hukukî yönleri de vardır. Kapitalizmin siyasî yönü, liberal demokrasi, hukukî yönü de liberal hukuk adını alır. Liberal demokrasinin siyasî kurumları, özellikle Meclis, hükûmet ve idare kapitalist sınıfa hizmet eder. Liberal demokrasilerde devlet yönetimine yalnız patronlar ve onların bürokrasi sınıfı katılır. Parlâmento, patronları koruyan kanunlar çıkarır, hükûmet ise bu kanunları titiz bir şekilde tatbik eder. Devlet çarkı kapitalistlerin yararına işler. Fakat patronlar ve onlara hizmet eden bürokratlar daima demokrasi ve hürriyetten bahsederler. Liberal demokrasi ve hürriyet, sahte bir demokrasi ve hürriyettir.

Liberal sistemde, demokrasi ve hürriyet sadece kapitalistlere tanınmış bir demokrasi ve hürriyettir. Milletin çok büyük bir kısmı, patronlar dışında kalan kısmı için demokrasi ve hürriyet, bir diktatörlük ve esaretten başka bir

şey değildir. Yalnız kapitalist sınıfın efendi, buna karşılık Türk Milletinin çok büyük bir kısmını köle yapan kapitalizme inanmıyoruz. Bu sistemde dünkü derebeylerinin şatosu, bugün büyük şehirlerin merkezine taşınmıştır. 9 Işıkçı görüşte devlet ne derebeylerinin şatosunda bekçi ne de köşe başında bir bakkaldır. 9 IŞIK DOKTRİNİ PATRONLAR DÜZENİ OLAN KAPİTALİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞIDIR.

Görülüyor ki, yıllardan beri ülkemizi kalkındırma modeli olarak savunulan kapitalist ve marksist sistemler, sınıfçı ve diktatöryal sistemlerdir.

Her iki sistemde de millet bütünlüğünü, kapitalist veya bürokrat sınıflara bölünmüş, bir avuç insan dışında halkın çok büyük bir çoğunluğu, bu sınıfların esaret ve sömürüsü altına alınmıştır. Kapitalist ve marksist sistemlerde halkın esaret altında oluşunun sebebi, mülkiyet sahibi olamamasıdır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, hürriyetin tek garantisi mülkiyettir. Bu sebeple Bizim savunduğumuz 9 IŞIKÇI sistemin hedefi, TÜRK MİLLETİ'NİN HER FERDİNİ MÜLK SAHİBİ YAPMAKTIR.

Biraz önce belirtildiği gibi, kapitalist ve marksist sistemlerin mahiyeti icabı, bu sistemlerde milletimizin her ferdinin mülk sahibi olması mümkün değildir. Halbuki Dokuz Işıkçı sistem, Türk Milleti'nin bütününü esas aldığı için,

bu sistemde her yurttaşımız mülk sahibi olabilecektir. Her ferdin mülk sahibi olabilmesi, üretim araçlarının inşaasına, dolayısı ile sermaye birikimine katılmasıyla mümkündür. Sermaye birikiminin ilk şartı tasarruftur. Kapitalist ve marksist ülkelerde bu tasarruf millete yaptırıldığı halde meydana gelen üretim araçlarının mülkiyeti, sistem icabı, birkaç patrona veya komünist partisi bürokrasisine verilmektedir. Dokuz Işıkçı sistemde ise, üretim araçlarının mülkiyeti, tasarrufu yapana verilecektir. Bu suretle her türlü hırsızlık ve sömürü önlenecek, Türk'ün Türk'ü soymasına müsaade edilmeyeceği gibi Türk olmayanların soygunlarına ASLA... müsaade edilmiyecektir. Herkes alın terine, emeğinin ürününe sahip olacaktır. Böylece çok kısa bir zamanda millî kaynaklarımıza dayalı millî bir kalkınma sağlanacaktır; herkes millî gelirden gerçek payını alabileceği için millî sosyal adalet de sağlanacaktır.

Millî kalkınmamızı gerçekleştirebilmek, her Türk ferdini hür yapabilmek için TÜRK MİLLETİ'Nİ YENİDEN KURMAK ZORUNDAYIZ. Bu kuruluşta, ferdin toplum içindeki işgal ettiği sosyo-ekonomik yer esas alınacaktır. Türk Milleti sosyo-ekonomik yönden ALTI SOSYAL DİLİME AYRILIR. Bunlar, İŞÇİ, KÖYLÜ, ESNAF, MEMUR, SERBEST MESLEK SAHİPLERİ ve İŞVEREN DİLİMİDİR. Bu dilimler içinde Türk Milleti yeniden teşkilâtlandırılacaktır. Her dilim içinde

ekonomik kalkınmamızın temelini teşkil edecek bir TASARRUF VE YATIRIM SANDIĞI KURULACAKTIR. İşçimiz, köylümüz, esnafımız, memurumuz ve diğer yurttaşlarımız mensubu bulunduğu sandıkta yaptıkları zorunlu tasarrufları MAKİNA YAPAN MAKİNA, FABRİKA YAPAN FABRİKALARA YATIRILACAKTIR. Bu makina ve fabrikalarla ülkemiz çağın gereklerine uygun ileri ve bağımsız bir sanayi ülkesi olacaktır. Kurulan fabrikalara, işçimiz, köylümüz, esnafımız, memurumuz, serbest çalışanlarımız ortak olacaklar, bunların gelirlerini paylaşacaklardır. Böylece, üretim araçlarımızın ortağı ve sahibi olan her Türk ferdi, mutlu ve hür olacak, tepesinde ne kapitalist, ne de komünist patronunun yumruğunu görmeyecektir. Ne kapitalizm, ne komünizm. Yaşasın Büyük Türk Milletçiliği, yaşasın 9 Işıkçı düzen!

DOKUZ IŞIK'DA İŞ DÜZENİ

İNSAN ŞAHSİYETİNİN BİR PARÇASI OLARAK EMEK:

Milliyetçi Hareket, insan şahsiyetine en büyük saygıyı duyar. Emek, insan şahsiyetinin bir parçası, yapıcı bir unsurdur. Emeğe saygı duymayan, emeği korumayan bir görüş, insana da saygı duyamaz. Üretici, değer yaratıcı tek varlık, emektir.

Bugün yeryüzünde uygulanmakta olan bazı sistemler, emeği bir mal, bir eşya olarak görür. Bu sistemlerin emeğe verdikleri değer, bir mal, bir eşyaya verilen değerden farklı değildir. Emeği, bir mal, bir eşya olarak gören sistemler bilhassa kapitalist ve marksist (komünist) sistemleridir.

Emek, insan şahsiyetinin bir parçası olduğuna göre, emeği eşya olarak nitelemek, insanı eşyalaştırmak demektir. Kapitalist ve komünist sistemlerde emek sahibi olan işçi, düşünen, yaratan, yeni değerler üreten bir insan olarak değil, bir eşya, bir makina olarak görülür. Her mal ve makinada olduğu gibi işçide de aranan daha fazla çalışmak, daha fazla üretmektir. Nasıl, faydasız hale gelen bir mal atılır, bir kenara bı-

rakılırsa, bu sistemler de çalışamaz, üretemez hale gelen işçi de atılır, bir kenarda kendi kaderine bırakılır. İşçi, bir insan, emek, insan şahsiyetinin bir parçası olarak kabul edilmediği için, insana saygı duyulamaz.

Emek, üretim faaliyetinin en kutsal unsurudur, sermaye ile birlikte emek, üretimi meydana getirir. Ancak, gerçek bu olmasına rağmen uygulamada, sermaye daima emeği sömürür. Uygulanan sistem, özel mülkiyet düzeninin hakim olduğu kapitalist sistem olsun, ister devlet mülkiyeti sisteminin hakim olduğu komünist sistem olsun, emek üvey evlât muamelesi görmekte, sömürülmektedir. Oysa, emeksiz sermaye hiçbir üretimde bulunamaz.

Milliyetçi Hareket, her türlü sömürü düzenine karşıdır. Milliyetçi Hareket, sermayesinin emeği sömürmediği, sermaye ve emeği millî menfaatlar içinde dengeleyen bir düzen taraftarıdır. Milliyetçi Hareket'de emek ve sermaye biribirini yok eden, birbiriyle mücadele eden iki düşman unsur olarak değil, birbirini tamamlayan iki kardeş olarak ele alınmakta, düzenlenmektedir. Emeği sermayeye, sermayeyi emeğe boğazlatan, soyduran sahte, sınıfçı, bölücü sistemlere inanmıyoruz. İnanç ve görüşümüz, emek-sermaye barışıdır. Millî kalkınmamızın, ekonomik gelişmemizin hızla, dengeli ve âdil bir şekilde olabilmesi ancak EMEK-SERMAYE BÜTÜNLEŞMESİYLE MÜMKÜNDÜR.

EMEK-SERMAYE BÜTÜNLEŞMESİ

Milliyetçi Hareket'in temel felsefesi, MİLLÎ BÜTÜNLEŞME'dir. Millî bütünleşme, milliyetçiliğin en modern anlamıdır. Millî sınırlarımız içinde 36 milyon Türk insanının her konuda, kültürde, eğitimde, ekonomide bütünleşmesi, tek vücut olması gerekir. Kamplara ve menfaat gruplarına bölünmüş bir Türkiye'nin devlet ve millet olarak varlığını koruyabilmesine imkân yoktur. Geçirdiğimiz on yıl, millî birliğimiz, devlet ve ülke bütünlüğümüz yönünden parçalayıcı, bölücü, Türk ve Türklük ismini tarih sahnesinden silici hain görüş ve sistemlerin kol gezdiği yıllar olmuştur. Şurasını memnuniyetle kaydetmek gerekir ki, bu hain görüş ve sistemlere en az iltifat eden, bunların sahte yalanlarına inanmayan tek topluluk, Milliyetçi - Vatansever Türk işçileri olmuştur.

Milletimiz ve ülkemizi bu hain görüşlerden korumak için daha kuvvetli, çağın gereklerine daha uygun millî görüşler bulmamız gerekir. Tarihte bir fikrin, tek başına sopa ile polis tedbirleri ile yenildiği görülmemiştir. Nasıl ki zehirin ilâcı panzehir ise, fikrin de ilâcı daha kuv-

vetli fikirdir. Ülkemizi parçalamak, milletimizi esir etmek, Türk işçisini köleleştirmek isteyen Komünist ve bölgeci fikirlere karşı, Milliyetçi bir fikirle karşı çıkmak zorundayız.

Türk Milliyetçilik fikrinin temeli, millî bütünleşmedir. Millî bütünleşmeden maksat, Türk Milletini meydana getiren bütün fert ve sosyal grupların tasa, kader ve kıvançta ortak olmasıdır. Bu genel prensibe uygun olarak, Milliyetçi Hareket, Emek ve Sermaye sahiplerini de millî bütünleşmeye, ortak ülkü ve inançlara davet etmektedir. Emek ve sermaye, millî bütünlük ve menfaat dışında faaliyette bulunamaz. Bunun için gerek emek, gerek sermaye, millî menfaatlara hizmet ettikleri ölçüde korumalı ve desteklenmelidir.

MİLLÎ TEK SENDİKACILIK

Milletimizin önemli bir kısmını işçi sınıfı teşkil etmektedir. Ülkemiz kalkındıkça, işçi miktarı daha da artacaktır. O halde millî bir hizmet ve refah devleti olması gereken devletimiz, her şeyden önce vatansever Türk işçilerinin sosyal ve ekonomik menfaatlarını korumak, düzenlemek zorundadır. Hemen belirtelim ki, teşkilâtlanmamış bir grubun, menfaatlarını savunabilmesi, sömürülmekten kurtulabilmesi mümkün değildir. En büyük kuvvet, kendi öz teşkilâtını kurup, buna üye olabilmektir. Birlikten kuvvet doğar, birliği, teşkilâtı dışında kalan işçi bugünrülmeğe mahkûmdur. Bunu önlemek için, bugünlerde değiştirilmesi öngörülen Anayasada TEK SENDİKACILIK PRENSİBİNİN KABULÜ GEREKTİR. Her iş kolunda kanun himaye altında bir sendika kurmalı ve işçilerimiz sendikalarına üye yapılmalıdır. Modern demokrasiler, müessese ve teşkilâtlar demokrasisidir. Ancak, bir müessese veya teşkilâtın kuruluş ve varoluş amacını gerçekleştirebilmesi için, bunun gerekli kuvvet ve himayeye mazhar olması gerekir. Teşkilâtlanma, özellikle işçilerin teşkilâtlanması, aynı menfaata

sahip her şahsın aynı örgüt içinde şu veya bu yolda toplanması demektir. Bir işçiyi, sendikası dışında bırakmak demek, işçi sınıfının teşkilâtlanmasını daha peşinen tahrip etmek demektir. Şu noktayı tekrarda büyük fayda vardır : Hürriyet, iktidar, kuvvet ve mülkiyet sahibi olmaktır. Dış baskılara, başkasının emir ve müdahalesine maruz kalmayan herkes hürdür. Hürriyet, kuvvet demek olduğuna göre, ancak teşkilâtlanmış ve bütün üyelerini teşkilâtı içinde toplayabilmiş bir sendika, işçilerin hürriyetini sağlayabilir.

Bazı kimseler, işçilerin tek sendika içinde toplanmasına itiraz etmektedir. Bunlara göre, tek sendikacılık, hürriyetlere aykırı imiş. Bu görüş iki noktadan hatâlı ve mahsurludur. Evvelâ, bugün ülkemizde işçi ve köylü dışında kalan bütün sosyal gruplar, özellikle fabrikatör, tüccar, sanayici, büyük çiftçi, avukat, doktor, mühendis gibi meslek ve sınıflar teşkilâtlanma yönünden tek kuruluş prensibine tâbidir. Bunlara mensup kimseler tek sendika veya kuruluşlarına mecburî üye yapıldıklarına göre, ya tek kuruluş çok faydalıdır, bunun için serbest meslek erbabı ve işverenler bu yola itilmiştir, veya tek kuruluş demokrasiye ve hürriyete aykırıdır. Peki bu takdirde niçin şahısların elinden hürriyetleri alınmıştır?

Madem ki tek sendika ve tek kuruluş sistemi hürriyete aykırıdır, o halde niçin bir kı-

sın vatandaşlar böyle bir teşkilâtlanmaya mecbur edilmişlerdir? Bunları mecburî ve tek kuruluşa zorlayan kanunlar iptal edilmediğine göre şöyle bir sonuçla karşı karşıya kalıyoruz. Kanunlarımız, Milletimizin bir kısmını köle, bir kısmını ise hür yapmıştır. Bu hür yapılanların başında ise İŞÇİLERİMİZ gelmektedir. Böyle bir yoruma inanmak herhalde safdillik olur. Bilâkis, işveren durumunda olanları tek kuruluşa, işçileri çok kuruluşa sevkeden zihniyet, zayıfı daha çok sömürmek, fakiri daha fakir, zengini daha zengin yapmak zihniyetidir. Milliyetçi Hareket bu görüş ve tutuma karşıdır. Tek kuruluşun işçilerimizi daha kuvvetli yapacağına inanır ve tek sendikacılık prensibini savunur ve tek sendikacılık fikrini bir anayasa değişikliği olarak teklif eder.

İŞÇİ TASARRUF VE YATIRIM SANDIKLARI

Milliyetçi Hareket, kalkınmamızın milli kaynak ve imkânlarımıza dayanmasını ister. Türkiye'yi Türkler kalkındırır. Yabancı düşmanlığı yapmamakla birlikte taşıma su ile değirmenin dönmeyeceğine inanmaktayız. Bu sebeple kalkınmanın tasarruf ve yatırım unsurlarını karşılamak üzere bir İŞÇİ TASARRUF VE YATIRIM SANDIĞI'nın kurulmasını öngörmekteyiz. Bu görüşümüzü bir Anayasa değişikliği olarak da teklif edeceğiz.

İşçi tasarruf ve yatırım sandığına her ay, her işçiden ücretlerine göre bir miktar aidat kesilecektir. Damla damla göl olur misali, bu sandıkta biriken paralar büyük yekûnlara baliğ olacaktır. Aynı yolu, milletimizi meydana getiren diğer beş sosyal dilimde de tatbik edeceğiz. Bu dilimler, Köylü, Esnaf, Memur, Serbest çalışanlar ve İşverenler dilimleridir. İşçi dilimi de buna eklersek, 6 SOSYAL DİLİM ortaya çıkar. İşte biz, Türkiye'mizin kalkınmasında MİLLÎ EKONOMİ yolu olarak bu yoldan istifade edeceğiz. Böylece yabancıya muhtaç olmadan 30-40 yıl içinde Avrupa ülkeleri seviyesine ulaşıp, BÜYÜK VE MİLLİYETÇİ TÜRKİYE'Yİ KURACAĞIZ.

İŞÇİ FABRİKALARI

Yukarda belirttiğimiz işçi Tasarruf ve Yatırım Sendikalarında toplanan büyük paraları, memleketimizin kalkınması için gerekli FABRİKALARIN KURULMASINDA KULLANACAĞIZ. Bir memleketin kalkınması ancak büyük fabrikaların yapılmasıyla mümkündür. Büyük fabrikaların başında ise FABRİKA YAPAN FABRİKA GELİR. Bir temel fabrika kurup, bundan hergün yeni fabrikalar ürettireceğiz. Bunun sonunda Türkiye'miz kısa bir süre içinde sanayileşmiş, kalkınmış olacak, o zaman kıymetli işçilerimiz Avrupa'ya başkalarının yanında çalışmağa gitmekten, yabancıya el açmaktan kurtulacaktır.

Kurulan bu FABRİKALARIN SAHİBİ İŞÇİLERİMİZ OLACAKTIR. Kimsenin hakkını kimseye yedirtmiyeceğiz. Hiç kimsenin parasıyla başkalarını zengin ettirmiyeceğiz. İşçimiz alın teri ve tasarrufları sonucunda kurulan fabrikanın sahibi olacaktır. Her işçi sandığa ödediği para nispetinde hisse senedi alacak ve bu fabrikalara ortak olacaktır. Böylece işçilerimiz bir yandan malmülk sahibi olurken, bir yandan da bu fabrikaların kârına ortak olacaktır. Bunun sonunda

her işçi zenginleşip, çoluğu ile çocuğu ile insanca yaşama haysiyetine ulaşacaktır. Bizim anladığımız Milliyetçilik işte budur.

İŞÇİLER İŞYERLERİNİN KÂRINDAN HİSSE ALACAKLAR VE YÖNETİME KATILACAKLARDIR.

İşçilerimiz, çalıştıkları fabrikanın yukarıda anlatıldığı gibi ortağı olmadıkları durumlarda, işyerinin yönetimine ve yıllık kârına katılacaktır. ORTAK YÖNETİM, ORTAK KÂR ve ORTAK MÜLKİYET hakkında ileri sürdüğümüz bu fikrimizi Anayasa değişikliğine bir madde olarak teklif edeceğiz. MİLLİYETÇİ TÜRKİYE'DE SERMAYENİN EMEĞİ EZMESİNİ, SERMAYE HAKİMİYETİNİ REDDEDİYORUZ. EMEK-SERMAYE DENGE VE BARIŞINI, EMEK-SERMAYE KARDEŞLİĞİNİ ISRARLA İSTİYORUZ. EŞYANIN İNSANI ESİR ETTİĞİ KAPİTALİST VE TÜM İNSANLIĞI KÖLELEŞTİREN KOMÜNİST SİSTEME ŞİDDETLE KARŞIYIZ. ÜLKÜCÜ SİSTEMİMİZ, DOKUZ IŞIKÇI, DEMOKRATİK SİSTEMDİR.

GREV VE TOPLU SÖZLEŞME HAKKI

İşçinin sosyal ve ekonomik menfaatının korunmasında hayat şartlarının yükselmesinde bir sosyal pazarlık ve baskı aracı olan toplu iş sözleşmesi yapma greve başvurma hakkının sınırlandırılması düşünülemez. İşçiye çalıştığı işyerinde ortaklık, yönetme, kâra ve mülkiyete katılma hakkı vermeyen bugünkü kapitalist düzende, toplu sözleşme ve bilhassa grev hakkı, sosyal savunma ve direnme imkânı bahşetmektedir. Bu haklar sınırlandırıldığı takdirde, işçi sermayenin esaretinde sömürülmekten başka bir şansa sahip olamayacaktır. Başkasının sırtından zengin olmayı tanımıyoruz. İnsan şahsiyetinin bir parçası olan kutsal emeğin, sömürülmesini istemiyoruz. Sermayeye prim veren, emeği mahkûm eden zihniyeti tasvip etmiyoruz. İşçilerimizin alın teriyle başkalarının zengin olmasına asla müsaade edemeyiz.

Yukarıda açıklanan nedenlerle Anayasa'da grev hakkının sınırlanması fikrine katılmıyoruz. Böyle bir sınırlama, aşırı bir sömürü düzeni getirmekten başka hiçbir gayeye hizmet edemez. Sömürünün en büyük düşmanı milliyetçiliktir.

Türk'ü Türk'e sömürtmek Türk Milliyetçiliğine ters düşer, sömürü imkânı hazırlayan hiçbir kişi veya makam Türk Milliyetçiliğinden bahsedemez.

TARIM İŞ KANUNU

Yıllardan beri ülkemizin en çok sömürüye mahkûm olan, en fakir kısmını teşkil eden tarım işçilerinin iş ve sosyal güvenliğini teminat altına alacak Tarım İş Kanunu, Tarım İşçileri Sosyal Sigorta Kurumu, Tarım İşçileri Toplu Sözleşme ve Grev Kanununun hâlâ çıkartılmaması büyük bir haksızlık ve talihsizlik kaynağıdır. Milliyetçi Hareket, tarım işçilerini bütün samimiyetiyle destekler, bu vatan evlâtlarının bir an önce sosyal ve ekonomik garantiye kavuşturulmasını ister.

EĞİTİM İMKÂNI VE İŞÇİ ÇOCUKLARI

Milliyetçi Hareket, işçi çocuklarının ilk, orta ve yüksek tahsillerinin yapılmasını sağlayacak ücretsiz İŞÇİ OKULLARI'nın kurulmasını istemektedir. Bu okullarda vatansever Türk işçilerinin çocukları okuma imkân ve şansına kavuşacak, böylece yarınki BÜYÜK TÜRKİYE'nin bu adsız mimarlarının imkânsızlık yüzünden heder olmalarını önleyecektir.

Milliyetçi Hareket, aziz Türk İşçilerini MİLLİYETÇİ TÜRKİYE ve ÜLKÜCÜ İŞÇİ CEPHESİNE DAVET EDER...

DOKUZ IŞIK ÜSTÜNE KONUŞMALAR

— I —

Memleketimiz son yıllarda büyük sıkıntılar ve bunalımlar içine düşmüştür. Kökü dışarda bulunan birçok yabancı ideolojiler ve kışkırtmalar memleketimizin hayatını bulandırmıştır. Bunların başında komünizm, bölgecilik ve mezhep kışkırtıcılığı yer almaktadır. Bunlar, yeryüzünde sürüp gitmekte olan dünya hakimiyet mücadelesinde Türkiye'yi kontrol altına almak isteyen yabancı kuvvetlerin beslediği, geliştirdiği fesat faaliyetleridir. Fakat bunların Türkiye'de yayılabilmesinin, taraftarlar bulmasının asıl sebebi, kendi hatalarımızdır. İnsanların ruhları, gönülleri ve kafaları bir kaba benzer, içini boş bırakmaya gelmez. Boş bırakıldığı takdirde zararlı veya yararlı ne rastgelirse o dolar. Uzun yıllardan beri yetişen gençlerimize ve memleketimizin insanlarına Milliyetçilik şuuru, vatan sevgisi ve milli ülküler verilmesi ihmal edilmiştir. Topluma hizmet aşkı, Türk Devleti'ne sadakat duygusu ve milleti yükseltme inancının aşılanması ihmal edilmiştir. Böylece manevî boşluk içinde kalan insanlarımız yıkıcı ideolojilere farkında olmadan sürüklenme durumunda kalmışlardır.

Komünizm gibi zararlı akımlar, bir ideoloji, bir doktrin veya bir yaşama felsefesidir. Bir fikir veya doktrin sert tedbirler veya maddî baskılarla önlenemez. Bir fikir veya ideoloji ancak kendisinden daha güçlü ve daha üstün başka bir ülkü veya doktrin tarafından karşılanabilir.

Türk Milleti için güç kaynağı yalnız Türk Milliyetçiliği ideolojisidir. Bu şuurla doldurulaark yetiştirilecek insanların yabancı akımlara kapılmasına imkân yoktur.

Yabancı faaliyetlerle mücadelelerde başlıca üç tedbirin birden bir arada uygulanması gerekmektedir.

1 — Millî ülkü ve Milliyetçilik şuuru vermek, köklü millî eğitim sağlamak.

2 — Süratle sosyal adalet tedbirleri almak ve yoksulluğu, haksızlıkları gidermek.

3 — Kanun tedbirleri almak ve hiç müsamaha göstermeden uygulamak.

Bugün memleketimiz hem millî ülkü ve hem de Milliyetçilik şuuru aşılayan köklü bir millî eğitimden yoksundur. Yurdumuzun içinde bulunduğu bu durumu ustaca sömüren fesatçılara karşı sosyal adalet tedbirleri alınmadıkça etkili olunamaz. Hem zaten yurdunu ve milletini seven kişiler olarak hepimizin mutluluğunu ve refahını sağlamayı düşünmek zorunluluğundayız.

İşte Milliyetçi Hareket getirmiş olduğu millî doktrin ile Türkiye'de yeni bir çağı başlatmış oldu. Bu çağ insan sevgisine ve insan haysiyetine

karşı sonsuz saygıyı esas alan milli doktrin çağıdır. Her geçen gün davamız, vatandaşlarımız tarafından daha iyi anlaşılmakta ve benimsenmektedir. Çalışmalarımıza heyecanla ve azimle devam edeceğiz. Vatandaşlarımız arasında parti, mezhep, ırk ve bölge farkı gözetmeksizin karşılıklı sevgi ve saygıya dayanan bağlar dokuyacağız. Bölünme kabul etmez, kutsal bir bütün halinde büyük Türkiye'yi yeniden inşa edeceğiz.

— II —

Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'de yeni bir çağ başlatmış olan partidir. Bu yeni çağ Milliyetçi aksiyon çağıdır. Bu çağ Türkiye'den, «Herşey Türk için, Türk'e göre ve Türk tarafından» Büyük Türkiye idealine dayanan Millî Doktrin çağıdır.

Yeryüzünde devamlı olarak milletler arasında bir savaş, bir mücadele vardır. Her millet kendi toplumunu daha refahlı, daha güçlü ve daha üstün duruma getirmek için, diğer milletlerle yarışmaktadır. Milletler arasındaki bu mücadele çok amansız ve merhametsiz bir mücadeledir. Uyanık olmayan, gerekli çalışma ve kalkınma kabiliyetini gösteremeyen milletlerin ayaklar altında kalarak ezilmesi tehlikesi vardır. Geçen yıllarda Avrupa iktisadî işbirliği «OCED» teşkilâtının raporunda Türkiye % 7 bir kalkınma hızı ile kalkındığı takdirde, ancak 249 yıl sonra, ileri memleketlerin bugünkü seviyesine ulaşabileceği yazılmıştı. İki hafta kadar önce yetkili bir hükümet üyesinin yaptığı basın toplantısında ise; Türkiye'nin % 6,5 bir kalkınma hızı ile ve nüfus artış hızı da, % 2,6 olduğuna göre, Ortak Pazar

ülkelerinin seviyesine ancak 2359 yıl sonra erişebileceğimiz söylenmiştir. Binlerce yıl olarak ifade edilen bu sayıda gerçekleri aşan bir yanlışlık veya mübalağa olması muhtemel bulunmakla beraber, Türkiye'nin geri bırakılmış ve yoksul durumu meydandadır. 1965 yıllarında Türkiye'de fert başına düşen gelir 250 dolar iken, aynı tarihlerde komşumuz Yunanistan'ın da fert başına düşen geliri 250 dolar idi. Bugün Türkiye'nin fert başına düşen millî geliri 220 dolar iken, komşumuz Yunanistan'ın fert başına düşen millî geliri 800 dolara çıkmıştır. Komşumuz Bulgaristan'da ise kişi başına düşen yıllık gelir 750 doları aşmış bulunmaktadır. Ortadoğu'nun ikibuçuk milyon nüfuslu İsrail Devleti ise, millî gelir yönünden milletler arası sınıflandırmada ikinci derecede zengin memleketler arasındadır.

İsrail ayrıca büyük bir savaş sanayiini de kurmuş ve geliştirmektedir. Bu memleketin hükûmet yetkililerinin demeçlerine göre, dört yıl sonra mermiden savaş uçağına ve füzeye kadar bütün savaş araç ve gereçlerini üretip, imal edebileceklerdir.

Bu şekilde başdöndürücü bir hızla gelişmekte olan küçük komşulara ilâveten, büyük kuzey komşumuzdaki gelişmeleri de dikkate alınca, bunların ortasında geri bir durumda, yoksul ve zayıf bir halde bulunan Türkiye'nin gelişememesi nedeni ile dünya kamu oyu önünde yaşama hakkının kabul edileceği tehlikeye girebilir. Bu-

nun için biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak henüz elektrik çağına, hatta buhar çağına bile girememiş bulunan Türkiye'nin olağanüstü bir gayret seferberliği yaparak harekete geçmesini istiyoruz. İleri memleketlerin takip etmiş oldukları normal ve tarihî tekâmül safhalarına tâbi olmaksızın milletimize çağlar üzerinden bir sıçrama yaptırarak Atom, Uzay ve Füze çağına sokmak istiyoruz.

Milletlerin yükselmesi ve güçlü olabilmeleri, herşeyden önce ilim ve teknikte en ileriye gidebilmelerine bağlıdır. Bunun için her işten önce dünya çapında yüksek ilim adamları ve teknisyenler kadrosu yetiştirmek için harekete geçmeliyiz. Geniş ilmî çalışmalara imkân verecek bol araştırma laboratuvarları ve ilim kurumlarını hızla kurmalıyız.

Bir takım cüce ruhlu yaratıklar, bizim bu kurtarıcı düşüncelerimizi anlamaktan acizdirler. Bu sebepten yıllardan beri yalan ve yanlış propaganda ve iftiralarla Milliyetçi Hareketin milletimiz tarafından anlaşılmasını önlemeğe çalışmaktadırlar. Gerçek demokrasi ve Hürriyet ancak milletimizin cahillikten, geri kalmışlıktan ve yoksulluktan kurtulması ile mümkündür. Hakikî refah ve kuvvet; Milliyetçilik şuuru ile dolu, sağlam ahlâklı ve modern sanayie sahip bir toplum ile yaratılabilir. Güçlü bir millî ekonomi ancak sanayi ve tarımda modern kitlevi çok üretim sağ-

lamakla elde edilebilir. Bunlar olmadan bir Milletin gerçekten hür ve bağımsız olabilmesi mümkün değildir.

Milliyetçi Hareketin mücadelesi her engeli aşarak, Türkiye'yi ilimde, teknikte ve medeniyette en kısa zamanda en yükseğe çıkarma mücadelesidir. Mücadelemizin ruhu; insan sevgisi ve insan haysiyetine sonsuz saygı, her alanda hak ve adalet düşüncesidir. Hem de her güçlüğe rağmen, hak ve adalet düşüncesidir.

Bugüne kadar çok başarılı olduk, başarılarımız daha çok çoğalacaktır. Büyük Türkiye, Güçlü Türkiye muhakkak olacaktır.

— III —

Milletçe çetin ve zor günler yaşamaktayız. Bu çetin ve zor günleri yaşamamıza sebep Türk milletinin ana davalarının ve memleket gerçeklerinin ihmal edilmesidir. Bugün milletimizin büyük çoğunluğu fakirdir, iktisadî imkân ve kaynakları sınırlıdır ve memleketimiz kalkınma hamlesini hızlandıracak, büyük sanayi tesislerinden mahrumdur. Kökü dışarda bulunan yabancı kuvvetler ve ideolojiler Türk milletinin kendi gerçeklerini ya görmesini engellemektedir, ya da görenlere yabancı metod ve rejimler empoze etmeye çalışmaktadır. Bunların hiç biri kurtuluş yolu ve kalkınma çaresi olamaz.

Milliyetçi Harekete katılanlar ve bu ülkünün bayrağını taşıyanlar, hem Türk milletinin ihtiyaçlarını bilmek, hem de memleket gerçeklerini görmek, göstermekle görevlidir. Çünkü, Milliyetçi Hareket, Türk milletinin geri kalmışlıktan, yoksulluktan kurtarılmasının ve medenî ülkelerin ön safına ulaştırılmasının mücadelesi ve bu mücadelenin adıdır. Milliyetçi Hareketin asıl gayesi, Türk milletini refaha ve huzura kavuştur-

mak ve bunlar kadar önemlisi de teknikte, ilimde güçlü kılmaktır.

Bugün Türk vatanının ve Türk milletinin en büyük düşmanı komünizmdir, dedim. Ve komünizm, Milliyetçi Hareketin de baş düşmanıdır. Kökü dışarıda olan her türlü yabancı ve maksatlı ideolojinin Türkiye'nin ana davalarına çözüm yolu getirmeyeceğini bildiğimiz ve bu görüşe inandığımız için yüzde yüz millî ve yüzde yüz yerli bir doktrini savunuyoruz. Türk milletinin ve Türk vatanının geri kalmışlığına, yoksulluğuna çare bulacak ve milletimizi bugün içerisine düştüğü kötü durumdan kısa zamanda kurtaracak yol bizim savunduğumuz, bizim öngördüğümüz Milliyetçi prensiplerdir.

Türk milletinin ve Türk vatanının en büyük düşmanı komünizmdir, dedim. Bunun en canlı örnekleri son yıllarda ülkemizde başlatılan olaylardır. Üniversitelerimizde başlatılan boykotlar, işgaller, kavgalar, sokağa çıkarılmış banka soygunları, Türk Devleti'nin Askerine, Polisine kurşun sıkmalar ve adam kaçırmalar, işte büyük düşmanın emrine hizmet için yapıldığı milletçe anlaşılmıştır. Biz bunun için komünizmi en büyük tehlike ve düşman ilân ettik.

Türk Milletine suikast hazırlamak, geleceğine kastetmek için Üniversitelerimizi, karanlıkta bırakmayı hedef seçmişlerdir.

Bugün bir kısım şahıslar ve çevreler aşırı solla, aşırı sağı aynı tehlike paralelinde görmek-

te ve göstermektedir. Bu yanlış ve zararlı bir tutumdur. Tekrarlıyorum, Türkiye'de tehlike aşırı SOLDADIR. Çünkü, teşkilâtlı ve eli silâhlı olan aşırı soldur. Milletin öfkesini ve husumetini ikiye bölmekte fayda umanlar milletimize iyilik etmemektedir.

Devletimizin tarihinde hiç görülmemiş olaylar cereyan etmekte ve vatandaşlar can ve mal güvenliğinden endişe etmektedir.

Milliyetçi Hareket, Türklüğün parçalanmasına, Türk Vatanının her hangi bir devletin uydusu haline sokulmasına karşı başlatılmış kutsal bir savaştır. Bu savaşımız, devam edecektir. Ve Türk milleti aydınlığa kavuşacaktır. Bu kutsal savaşın sonunda bütün şer ve fesat kuvvetler ezilecektir.

Tekrarlıyorum, Türkiye yabancı memleketleri taklit etmekle kalkınamaz, Türk milleti yabancı ideolojilerle kurtulamaz.

Hedefi gösteriyorum, Türkiye ve Türk milletini kalkındıracak, kurtaracak, güçlü kılacak ve refaha kavuşturacak yol Dokuz Işık yoludur. Doktrinimizin adı da DOKUZ IŞIK'dır.

— IV —

Bugün Milletimizin en başta gelen derdi, asayiş, emniyet ve hukuk düzenindeki korkunç bozukluklardır. Gün geçmiyor ki birkaç banka soygunu ve adam kaçırma olayı cereyan etmesin. Şehir gerillası namı altında yürütülen bu hareketler aşırı solun yani teşkilâtlanmış komünist tethişçilerinin eseridir. Memleketimizin tarihinde hiçbir zaman bugünkü gibi olaylar görülmemiştir.

Üniversitelerimiz ve Yüksek Öğrenim kurumlarımız çoğunlukla kapalı bulunmakta verimli çalışma yapma imkânlarını kaybetmiş görünmektedir. Bunların sebebi de üniversite özerkliğini kendine kalkan yaparak kanlı ihtilâller hazırlamak için faaliyet gösteren aşırı solcu ve azınlık ırkçısı bölgecilerin fesat faaliyetleridir. Bunların gerisinde Türk Milletinin düşmanı, yabancı kuvvetlerin bulunduğundan şüphe edilmemelidir. Geri kalmış bir ülke olan memleketimizin kalkınması için yüksek öğrenim kurumlarımız ve üniversitelerimizi sokak politikacılığından uzak kalarak hummalı bir faaliyet göstermelidir. Milletimizin kalkınması için Yüksek Öğ-

renim yapmış insanlarımızın hızla çoğalması ve millet hizmetine koşulmasına lâzımdır. Bunun için üniversitelerimizin geceli, gündüzlü öğretim yapmaları gereklidir. Fakat Türkiye'nin kalkınmasını baltalamak için komünist çeteler, işgaller, boykotlar ve diğer çeşitli olaylar çıkararak yüksek öğrenim kurumlarımızın faaliyetine engel olmaktadırlar. Bunlar ellerinde bulundurdukları fakültelerde ve okullarda duvarları Lenin'in, Stalin'in, Mao'nun ve diğer yabancı liderlerin resimleriyle doldurulmaktadırlar. İşin kötüsü millî Devlet hayatımız için büyük tehlike olan bu hareketler ilgili ve sorumlu kişiler tarafından hiç bir tepki görmemektedir. Yöneticilerin büyük suç teşkil eden bu ihmâl, uyuşukluk ve görevlerini yerine getirmeme davranışı, Türk Milletinin büyük üzüntüsünü ve tepkisini çekmektedir.»

— V —

Pek muhterem delegeler,

Sayın misafirler, değerli Basın mensupları,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin 10'uncu Büyük Kongresine katılarak şeref lûtfetmiş olmanızdan dolayı hepinize ayrı ayrı teşekkürlerimi, sevgi ve saygılarımı sunarım. Kongrede alınan kararların, varılan sonuçların milletimize, vatanımıza ve partimize hayırlı uğurlu olmasını dilerim.

Bu sefer görev yüklenmiş bulunan bütün arkadaşlarıma başarılar dilerim. Davamızın isimsiz, iddiasız, fedakâr savaşçıları değerli arkadaşlarım, beni yeniden Genel Başkanlığa seçmek suretiyle göstermiş olduğunuz itimat, teveccüh ve sevgiye şükranlarımı sunmayı bir borç bilirim. Daima esirgemediğiniz derin ve samimî vefakârlık destek ve yardımlarınıza lâyık olmak için varlığımın bütün kuvveti ile, gayret göstereceğimi belirtmek isterim. Genel Başkanlık şerefini lûtfettiğiniz bir arkadaşınız olarak Milliyetçi Hareketin, 9 IŞIK'IN çetin mücadelesini hiçbirşeyden yılmadan, çekinmeden devam ettireceğim.

Muhterem Arkadaşlarım,

1969 Şubat ayında Adana'da yapmış olduğumuz olağanüstü kongreden bu yana memleketimizin hal ve geleceğine tesir eden çok büyük olaylar cereyan etti. Bu durumlar içerisinde Milliyetçi Hareket Partisi daima Türk Devletinin varlığını ve Türk Milletinin yüksek menfaatlarını her şeyin üstünde tutarak hareket etmiş ve yıkıcı partizanlığa karşı çıkmıştır.

Aziz Arkadaşlarım,

Milletimizin hızla kalkınması, ilimde, teknikte ve medeniyette en ileriye gitmiş, güçlü bir varlık haline gelmesi zorunluluğuyla karşı karşıyayız. Büyük devletlerin dünya üzerinde hakimiyet kurma mücadelesinin yürtüldüğü en önemli bir bölgede yaşamaktayız. Türk topraklarının stratejik, ekonomik değeri çok büyüktür. Çevremizde yaşayan komşu milletlerle kavgalı geçmiş uzun bir tarihimiz vardır. Ve yeryüzünde çok eski çağlardan beri sürüp gelen çok çirkin ve merhametsiz bir kanun; bugün de yürürlükte bulunmaktadır. Bu kanun «Hak kuvvetindir» kanunudur. Türk Milleti binlerce yıllık şerefli yaşayışı boyunca hakka ve adalete inanmış, bağlanmış olmakla beraber bu çirkin ve sevimsiz dünya realitesini değiştirmek elimizde değildir. Çeşitli zenginliklerle ve çok önemli bir bölgede bulunan bu güzel toprakları üzerinde hür ve bağımsız olarak devletimizi devam ettirebilmek için kuvvetli olmağa mecburuz. Haklarımızı koruyabilmek, kendimizi saydırabilmek, için kuv-

vetli olmanın hem de en kısa zamanda kalkınıp yükselmenin yollarını açmağa mecburuz.

Bir millet için kalkınmanın, yükselmenin, refahlı ve güçlü olmanın dayandığı ana temeller şu birkaç esastan ibarettir.

Gençliğin ve milletin kuvvetli milliyetçilik duygusu ve şuuruyla dolu bulunması, sağlam ahlâk ve yüksek bir manevî hayat sahibi olması ilim ve teknikte, kültürde en yükseğe çıkmış bulunmasıyla, sanayileşmiş olması, gerek tarımda ve gerek sanayide modern kitlevî çok üretim sağlaması gerekmektedir. Fakat bütün kalkınma, yükselme çabalarından önce bir milletin millî birlik ve bütünlük içinde bulunması şarttır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'de yeni bir çağ açmış olan partidir. Bölge mezhep ve ırk ayırımı kabul etmeksizin Türk Milletinin bölünmez ve kutsal bir bütün olduğu davasının mücadelesini açmış olan partidir. Milyonlarca şehidin kanları pahasına bize atalarımızdan miras kalmış olan Türk vatanının bölünmezliğinin savaşçısı olan bir partidir. Büyük Atalarımızın kutsal emaneti olan Türkiye Cumhuriyeti'nin bütünlüğünün korunması ve ölümsüz olarak yaşatılması mücadelesinin hareketidir.

Arkadaşlar,

Milliyetçi Hareket yeni bir doğuştur. Başkalarını körü körüne taklit etmek yerine kendi millî benliğimizi koruma ve kurma hareketinin ye-

niden doğuşudur. Yabancılara avuç açarak yardım dilenmekten kurtulup kendi emeğimize, kendi gayretimize, kendi varlığımıza sığınma iradesinin doğuşudur.

Muhterem Arkadaşlarım;

Şımdiye kadar milletimizin muhtaç olduğu büyük hamleler yapılamamıştır. Çoğunlukla yabancı çevrelerin plânı ve etkisi ile idarecilerimizin ve milletimizin dikkatleri ana davalarımızdan başka taraflara ve kalkınmamızla hiç ilgisi olmayan önemsiz çekişmelere sürüklenmiştir. Son yıllarda yurdumuzda ortaya çıkmış olan sağ-sol, gerici-ilerici ve buna benzer uydurma kışkırtmalarla milletimizin değerli gayretleri, zamanları boşa harcanmış ve memleketin insanları birbiri ile boğuşturulmuştur. Bunların ağır sorumluluğu devletin ve milletin başında bulunan yöneticilerdedir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye tüm tabiat değerleri ve güzellikleri ile eskimolardan yamyamlara kadar bütün dünyanın dikkatini ve arzusunu çeken güzel bir ülkedir. Bir ferdi olmakla daima gurur duyduğumuz, milletimizin de tarih ve insanlık camiası içinde seçkin bir yeri vardır. Bilhassa bugün Türk Milleti iç ve dış tehlikelere karşı varlığını koruyabilmek ve geliştirebilmek için kuvvetli olmak zorundadır. Bu kuvvetiyle gücü önce kendi bünyemizde aramalı ve hazırlamalıyız. Anadolu yaylasının jeopolitik direktifini Türk Milletinin

Büyük ve Kudretli Devlet kurma irade ve kabiliyetini hiç bir zaman hatırdan çıkarmamalıyız.
Muhterem Arkadaşlarım,

Unutmayınız ki Türk Milleti bugün her zamankinden daha fazla birlik ve beraberliğe ihtiyaç duymaktadır. Birbirimizin kusurlarını aramak yerine, noksanlarımızı gidermeğe ve birbirimize sevgi saygıyla bağlanmaya çalışmalıyız. Müşterek tarih ve müşterek kaderimizle beraber ülkümüz de bugün bize bunu emretmektedir. Asla şüphe etmeyiniz ki her karış toprağa şehit kanı ile yoğrulmuş olan bu güzel ve büyük Vatanın bütünlüğüne yönelen her türlü sömürücü, ayırıcı, kin ve intikam tohumları mutlaka kuruyacak ve kurutulacaktır.
Muhterem Arkadaşlarım,

Dava adamları, o davanın şartlarını ve gereklerini kendi kişiliklerinde yaşamazlarsa o davayı bir adım ileri götüremezler. Önemle hatırlatmak isterim ki, Türk Milleti omuzlarında yalnız kendi kaderini değil, insanlığın da kaderini taşımaktadır. Çünkü Türk Milleti insanlığa iyiliği salık vermek, kötülükten vazgeçirmek için yaratılmıştır. Buna en büyük şahit tarihtir. Ne yazık ki insanlığa ışık tutan Büyük Türk Milleti başka milletleri taklit ve kopya etmekten millî varlığında büyük yaraların açılmasına sebep olmuştur.

En geniş anlamda Türk Milletine çağırımız şudur; EY BÜYÜK TÜRK MİLLETİ, KENDİNE DÖN...

ALPARSLAN TÜRKEŞ

Ataları Kayserili olan Alparslan Türkeş'in büyük dedesi Arif Ağa, Kayseri'nin Pınarbaşı İlçesi'nin Yukarıköşkerli köyünden göç ederek Kıbrıs'a yerleşmiş. Türkeş 1917 yılında Lefkoşe'de doğmuş. Annesi Zehra hanım, babası ise Ahmet Hamdi Efendidir. İlk ve orta okulları Lefkoşe'de bitirdikten sonra, 1932'de, İngiliz işkali devam ederken aile İstanbul'a taşınmış. Türkeş 1933 yılında Kuleli Askeri Lisesine girmiş, 1936 yılında mezun olmuştur. 1938 yılında Harp Okulunu bitiren Alparslan Türkeş, 1939 yılında Piyade teğmeni olarak ordu saflarına katılmıştır. Bu sırada Gökbörü, Çınaraltı ve Orkun gibi dergilerde şiirleri, yazıları yayınlanmış. 1945 yılında Tank Avcılığı adında bir kitabı da basılmıştır. Daha sonra Harp Akademisine girerek kurmay olan Türkeş, 1950–55 yılları arasında radyoda, Silâhlı Kuvvetler Topyekun Savunma, Türk Tarihi ve Kahramanlıklar üzerine konuşmalar yapmıştır.

1955'de Kurmay Binbaşıyken, Washington'da, daimi grup nezdinde Türk Genel Kurmayı Temsil Heyeti Üyeliğinde bulunmuş, bu görevi 1958 yılına kadar sürmüştür. Bu arada George Washington Üniversitesinin gece bölümüne devam ederek Uluslararası İktisat ve İngilizce Kompozisyon dersleri almıştır. 1959 yılında Almanya'da Atom ve Nükleer Okulunu bitirmiş. 27 Mayıs İhtilâlinden sonra Milli Birlik Komitesi Üyeliği ile Başbakanlık müsteşarlığı görevlerini yürütmüş. Bu görevi 25 Eylül 1960'da sona ermiş. 13 Kasım 1960'da üyelikten çıkartılarak Mürted Üssüne hapis edilmiş; 19 Kasım 1960'da da Yeni Delhi'ye hükümet müşaviri olarak gönderilmiştir. 22 Şubat 1963 yılında yurda dönmüş, 21 Mayıs olaylarına karıştığı gerekçesiyle tutuklanmış, 5 Eylül'de tahliye edilmiştir. 31 Mart 1964'de CKMP'ye girmiş ve partinin genel müfettişliğine getirilmiştir.

31 Temmuz 1965 yılında ise partinin genel başkanı olmuştur. Partinin adı sonradan Milliyetçi Hareket Partisi olarak değiştirilmiştir. Alparslan Türkeş 1974 yılında eşi Muzaffer hanımı kaybetmiştir. Umay, Ayzıt, Çağrı, Seven Bige ve Tuğrul adında beş çocuğu vardır. Halen Adana Milletvekili, Başbakan Yardımcısı ve MHP Genel Başkanıdır. Bugüne kadar basılmış olan eserleri: 9 Işık, 44 Milliyetçilik Olayı, Türkiye'nin Meseleleri, Yeni Ufuklara Doğru, Kıbrıs ve Dış Politika, Temel Görüşler.

FİATI 25 LİRA

KAPAK KOMPOZİSYONU: C. KARAKAYA